

અનુભવાનંદ

પદમાળા.

રચનાર,

હારાજ મંગનલાલ ઉર્ફે આનંદરામ દયારામ.

મુ. અમદાવાદ, રાયપુર-કાપડીવાડ.

પ્રકાશક,

હરદાસ મહાસેન સુજેશંકર માણજીવન.

રાયપુર કાચવાડો-અમદાવાદ.

અમદાવાદ-ધી "દાયમંડ જ્યુનિયો" પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં

પરીખ દેવીદાસ છાગનપાલે છાપ્યું.

સર્વ હક કર્તાએ સ્વધ્વિન રાખ્યા છે.

આવૃત્તિ ૧ લી

પ્રત ૧૦૦૦

સેવત ૧૯૭૧

સને ૧૯૨૧

કિંમત ૦-૧૩-૦.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૨૨૫ તારીખ

પુસ્તકનું નામ સંગુલવાનંદ પદમાણી

વિષય ૬-૧૪

અનુભવાનંદ પદમાળા.

રચનાર,

મહારાજ મંગનલાલ ઉર્ફે આનંદરામ દયારામ.
મુ. અમદાવાદ, રાયપુર-કાપડીવાડ.

પ્રકાશક,

હરદાસ મહારાજ વજેશંકર પ્રાણજીવન.
રાયપુર કાચવાડો—અમદાવાદ.

અમદાવાદ-ધી “કાયમંડ ન્યુબિલી” પ્રિન્ટિંગ પ્રેસમાં
પરીખ દેવીદાસ છગનલાલે છાપ્યું.

સર્વ હક કર્તાએ સ્વાધિન રાખ્યા છે.

આવૃત્તિ ૧ લી.

પ્રત ૧૦૦૦

મંચત ૧૯૧૭

સને ૧૯૨૧

ક્રિંમત ૫૩ - ૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીસાઈટ-સંગ્રહ
૮૨૨૧
૬-૨

કુંડળીઆ.

જગમાં જનમી જીવડા, જાંણ્ય જનમ દેનાર ॥ જેણે જકરા જાળજો
મળથી કહાડયો બહાર ॥ મળથી કહાડયો બહાર, વખત તે લે વિચારી ॥ ઉધે
સુસ્તક હતો, હતી ત્યાં શી ગતી તાકારી ॥ ખડું જાંણ્ય મમ વેણુ, ઉતારી લે
રગ રગમાં ॥ જાંણ્ય જનમ દેનાર, જીવડા જનમી જગમાં. ॥

જગમાં જીવડા જરૂર તું, ભારે ખત્તા ખાઈશ ॥ હાલ તને તે નહિ
સુજે, પાછળથી પરતાઈશ ॥ પાછળથી પરતાઈશ, વિચારી જો અંતરમાં ॥ લક્ષ
ચોરાશી ફરીશ, પડીશ પાછો તંતરમાં ॥ સમજણ પડશે પછી, પીડય ભોગવતાં
ભગમાં ॥ ભારે ખત્તા ખાઈશ, જરૂર તું જીવડા જગમાં ॥

સ્વારથીઆં જો સર્વજન, માત તાત ને જાત ॥ સ્વારથ વિષુ નહિ કે
સગુ, માંન્ય ખરી સુજ વાત ॥ માંન્ય ખરી સુજ વાત, સગો એક ધંધર
અંતે ॥ કર્ય તે સાથ સળંધ, કર્યું જેમ સગપણ સંતે ॥ અંતે અળગાં સગાં,
હાલ માયાથી મથીઆં ॥ તાત માત કે જાત, સર્વ જન જો સ્વારથીઆં ॥

સ્વારથ સૌ સૌનો કરે, કેમ રહ્યો લપટાઈ ॥ મિથ્યા શીદ મમતા ધરે,
બુદ્ધ્ય ખાય છે ભાઈ ॥ બુદ્ધ્ય ખાય છે ભાઈ, બધું બગડે છે તહાડ ॥ લક્ષ
ચોરાસી ફેર, ભોગવીશ નહિ ધાડ ॥ તે માટે તું જીવડા, કાંઈ પણ કર પરમા-
રથ, શીદ રહ્યો લપટાઈ, કરે સૌ સૌનો સ્વારથ. ॥

હું જનગ્યો તે કોણુ છું, અરે હું તો કયાં જઈશ ॥ શા કારણુ હું
જનમીયો, છેવટ ગતે શી થઈશ ॥ છેવટ ગતે શી થઈશ, લઈશ એમ મનમાં
તુંતો ॥ કર એમ ઉડો વિચાર, જાગ્ય જીવડા શું સુતો ॥ જે વિષુ છુટકો છે
નહિ, તેજ કામ કરી લેનેતુ ॥ અરે હું તો કયાં જઈશ, કોણુ છું જનગ્યો તે હું ॥

વિજ્ઞાપ્તી.

એક વખત વિકુંભવર આજ્ઞા—એ રાગ.

ઉત્તમ આ મુનવાદેહ પામી, ભવસાગર તરવાવાળા;
એવા આત્માની આ નોકા, અનુભવાનંદ પહોંચાળા. ટેક.

જે જીવ સદાય જોઈને થાક્યા, માસાના ચેટક ચાળા;
જન્મ મરણના આવાગમનથી, પામેલા જે કંટાળા,
જેનું મન આ દ્વંદ્વ દ્વંદ્વથી, છુટવા મારે ઉછાળા. એવા. ૧

જેને છે આ ભવાગ્રિધ બયરૂપ, તે ઉપર પ્રગટે દહાળા.
કામ ક્રોધ મદ મોહાદીકપર, ઉપજે અતિશે ઉકાળા;
જેનું મોક્ષ વિશે મન એવા, મુમુક્ષુ જન ધન્ય મુંછાળા. એવા. ૨

જક્ત મુક્ત અભિદ્યા દેખી, પ્રગટે છે જેને જ્યાળા,
પંચ વિષય પર અભાવ જેને, ગોઠે જ્ઞાન તણી શાળા;
ગુણાતિત માયાતિત જેને, નાથ નિરખવા નિસાળા. એવા. ૩

સ્થુળ સુક્ષ્મ કારણ મહા કારણ, તજવા મન મારે જ્ઞાળા,
મનુષાદેહ પામીને પીવા, પ્રહારસના રહીયાળા,
અખંડ નિર્ભય પદ ઉપર હઠ, ધારે જે કરવા ઢાળા. એવા. ૪

જ્ઞાતા જ્ઞાન અને વળી જ્ઞેયના, નહિ કદી તજવાવાળા,
ધાતા ધ્યાન અને વળી ઘેયના, ભાવ વડે ભજવાવાળા;
વ્યાસ મગનની સંજ્ઞાના જે, શબ્દો સમજે મરમાળા. એવા. ૫

અનુક્રમણીકા.

—૩૩૩—

પદનાં નામ.	પૃષ્ઠાંક.	પદનાં નામ.	પૃષ્ઠાંક.
(કામી શું ના કરે-એ રાગ.)		જેહ ધર્મમાં સત્ય મળે નહીં	૧૧
સમરો સૌ ગણપતી	૧	જય પરમાત્મા જય પરમેશ્વર	૧૧
નર નુધરા નહિ તરે	૧	(નાથ કેસે ગજકો બંધ છોડાયો-એ રાગ.)	
(વાટ જીવે છે મીરાં રાંકડી-એ રાગ.)		જીવો વહેર જગત ભગતને અનાદી. ૧૨	
પ્રથમ મારા પ્રભામ છેરે	૨	પ્રભુ મહારો બાંનાની પત પાળે	૧૨
કરૂ પ્રભામ હું પ્રેમથીરે	૨	હું બ્રહ્મ એમ કહે કોઈ પંથી	૧૨
સ્મરૂ સદા હું આપનેરે	૨	દેખાદેખી ડોળ કરે છે શું કરવા	૧૩
અરજી મહારી ઉર ધારજેરે	૩	પુરણબ્રહ્મ ધરીએ ધ્યાન તમારૂ	૧૩
પ્રભુ બળ્યા નહિ જેમણેરે	૩	(કમ સમરોગે રામ-એ રાગ.)	
પ્રભુ બળ્યા જેણે પ્રીતથીરે.	૩	ભકત તણે આધીન	૧૩
જગમાં સુવેલા જાણવારે	૪	ભરો કાલ પડી	૧૪
મિથ્યા માયામાં શું મોહી રહ્યારે. ૪		ભજ ભવતારણ્યુ	૧૪
(આવોને મારા રૂપાળા રણછોડરે-એ રાગ.)		શું તમને સમજાયુ	૧૪
મનુષ્ય થઈને હરી ગુણે નવ ગાયરે. ૪		તે તું પહેલું તપાસ	૧૪
સુણ્ય યોધી તને ફેર સમજાવું હાવેરે ૫		મતમે બન ગયે મુંઠ.	૧૫
નથી સ્વાનમાં તુજમાં ફેર લગારેરે. ૫		ધણી વિનાનું ધુળ.	૧૫
કાયા કહે છે સુણો સ્વામી જીવરાજરે. ૬		ધણી વિનાનાં ઢોર	૧૫
જીવરાજ કહે સુણ્ય રંડા તુ કાચારે. ૬		ભક્તવત્સલ ભગવાન	૧૫
કાયા કહે છે સુણોને આતમરામરે.... ૭		આયુષ્ય એળે ગુમાવે	૧૬
આતમ કહે છે ભુડી કુડી તુ કાચારે. ૭		(કામજી દીસે છે અલબેલા-એ રાગ.)	
કાયા કહે તવ સુણોને આતમસ્વામીરે. ૭		જીવડા કાચી છે આ કાયા	૧૬
આતમરામ કહે સુણ્ય પાપણી નારરે. ૮		જીવડા સમજ્યા વિષુ સુખ માને. ૧૭	
આતમરામ કહે કાયા તુ છે કુડીરે. ૮		ઉત્તમ આ અવસર મનુષાદેહ	૧૭
(બલિહારી રસીયા ગીરધારી-એ રાગ.)		અલ્યા જે નેતામાં કઈ જણ	૧૮
જે તપાસી રે નરતનના બાસી	૯	(જે કોઈ પ્રેમી અંશ અવતરે-એ રાગ.)	
નહિ રૂઢા સાકુટ શઠ બહુ ભુડા.... ૯		કદાપી સત્ય સંગત જે મળે	૧૮
(રાગ-સવૈયાનો.)		જન ભજન વિનાનો ભમે	૧૯
મહા મોઘો મુનપાદેહ મળીઓ	૧૦	શું મોહ્યા મનુષની કૃતી....	૧૯
		શું સુકિત તેં કર્યું	૨૦

ભાવી પદારથ થશે ૨૦
જ્ઞાની ગુરુજી મળ્યા ૨૧
મોક્ષમારગી થયા ૨૧
અમારા મોક્ષ મારગી વિના. ૨૧
જે કોઇ મોક્ષ મારગી હશે. ૨૨
જો કોઇ મોક્ષ મારગી મળે. ૨૨
હશે જે ખરા મોક્ષ મારગી. ૨૨
(સાડ સાડે સુરત શહેર એ રાગ.)	
ઉત્તમ આપ્યો અવતાર ૨૩
જગના પતિનું જીવનજીવન ૨૩
માડ માડે સુરખજન ૨૩
(ઓધવજી સંદેશો કેહજો. એ રાગ.)	
પ્રભુને ભજતાં લાજ નથી ગઈ કોઈની. ૨૪	
અરે ઓ આત્મા પરમાત્માને અનુભવો. ૨૫	
(વેચશું ભક્તિનાં ભાઈ અમે એ રાગ)	
ધર્મમાં ધુત્તાના મારગે ના ધસીએ.... ૨૬	
વિવેકીજન જોઈને વિચારીએ બાટે.... ૨૬	
વિરા મારા ઢાંગ થકી ના ધુતાશો. ૨૭	
વિવેકીજન વસ્તુ વિચાર કરી લેવી. ૨૭	
વિરા મારા જ્ઞેય વસ્તુ બતાવે જ્ઞાની. ૨૭	
વિચાર કરે આતો અમારો વીદેશ છે. ૨૮	
ધર્મમાં અધર્મ થાય છે અતીશે.... ૨૮	
ઓ હરીજનો આવો સમાગમ કરીએ. ૨૮	
ભક્તજનો ભક્તિમાં ભુલ્ય ભારે થાય છે ૨૯	
(દેખો સખી ડોલરીયા. એ રાગ.)	
શીઠ માયામાં માયા લગાડી ૨૯	
અલ્યા સુવો તું વૈતરાં કરીને ૨૯	
ધંધો ધંધો ને કયો ધંધો ૩૦	
અવાળે બાચકાં ભરે છે.... ૩૦	
અલ્યા કહી કહીને જીભડી થાકી.... ૩૦	
જ્ઞાન દેખે તો ચડજે તું જ્ઞાને ૩૧	
(જાગ્યને જાગવા કૃષ્ણ: એ રાગ.)	
સ્મરકિરતારને સરજનહારને..... ૩૧	
ઉઠ્ય અભાગીઆ જો સહુ જાગીઆ. ૩૧	

જાગ્યને જીવ હજી ઉઠ્ય આજસ તજી. ૩૨	
જાગ્યને જીવ જરી ઉઠ્ય અજાગી કરી. ૩૨	
સુર્ય ઉઠ્ય થતાં જન જાગી જતાં. ૩૨	
જાગીને જીવડા કર દીલ દીવડા ૩૩	
(ગિરધારીરે વાત કહુ તે એ રાગ.)	
ઓ જીવડારે, જોને જરા તું વિચારી. ૩૩	
ઓ જનવારે. ભજન વિનાનો તારો. ૩૩	
(મુજને લીખ માગતી તેજ કરી એ રાગ.)	
શું વિશ્વપતિ રચના તહારી ૩૪	
ચેતો ચેતો ચતુર નર ચેતો જરી.... ૩૪	
જાગો જાગો જગત જન જાગોરે.... ૩૪	
(જ્ઞાન વિના મુક્તિ તજી. એ રાગ.)	
રાત દહાડે ધંધે ધાઈ.... ૩૫	
ધર્મ વિના ધિક જીવ.... ૩૫	
સાચુ કહેજો ભકતો આતે. ૩૫	
(જનુનીને ઉદર જન્મ ધરીને. એ રાગ.)	
માયામાં મલકાતો સુરખ નર. ૩૬	
આવુ રૂપાણુ રૂડું નરતન આપ્યું ૩૬	
(આવો હરીશિવ શંકર ભોળા. એ રાગ.)	
આતે વાર ભાવ કરી ભજવા ૩૭	
તિથી તમે વાંચો પુરી પંદર ... ૩૭	
બારે માસ યોડો તમે પ્રાંણી ૩૮	
(વરષોડો વરષોડો. એ રાગ.)	
શાંને માટે શાંને માટે.... ૩૯	
શું જોયું શું જોયું ૩૯	
જખમારે જખમારે ૪૦	
છોલાજે છોલાજે ૪૦	
નહી છોડે નહી છોડે ૪૦	
પસ્તાશો પસ્તાશો ૪૦	
આનંદમાં આનંદમાં ૪૧	
(લાલ વાહુરે આવો તો વહેલા. એ રાગ.)	
ધન્ય ભાગ્ય આજ ગુરૂ ઘેર અવિચાળે. ૪૧	
જ્ઞાન દાતા ગુરુજી જાઉં વારણેરે.... ૪૧	
(સાવરે મત ડારો પીયકારી. એ રાગ.)	
ગુમાવીરે, વથાજીંદગાની ગુમાવી.... ૪૧	

જવાનીરે, જરૂર હાંઠગાની જવાની. ૪૨
કોઈરે, પ્રભુ વિષુ નથી સુજ કોઈ.... ૪૩

(રાગ મિસરીના.)

હરી હરી મુખ ઓલ ૪૩
રટ ઝટ ઘટમાં રામ ૪૩
હરીતું ભજન કરી લે.... ૪૩
જાપી લે જુગદાધાર ૪૪
જશે જુવાની જોર ૪૪
કોઈ કોઈતું નથી કોઈ.... ૪૪

(જાળીની છવડે મુક્તિની ભુક્તિ એ રાગ.)

ભણી લે જીવડા જનમારો તારો.... ૪૪
માનીતા મનવા મહોનમત થઈશું.... ૪૫
ચેતી લે ચીતમાં; ચાતુર નરજો.... ૪૫
(જગદીશ જપરે જગદીશ. એ રાગ.)
ભજમન ભજરે ભજમન ભજરે.... ૪૬
સુરખ જનરે સુરખ જનરે ... ૪૬
(પદોરે પોપટ રાજા રામના. એ રાગ.)

દયારે ધરો દીનાનાથજી..... ૪૬
ક્ષમારે કરો મારા ક્યાંમજી ૪૭
ચંદોરે મોક્ષેચ્છુ જ્ઞાન મારગે ૪૭
સોધારે મારગ શુભ જ્ઞાનને ૪૭
જ્ઞાન વિના નહિ ગમ પડે ૪૮
મરડેરે ગોતો કોઈ જ્ઞાનને ૪૮
મુમુક્ષુજનો મોક્ષ પાંમવા ૪૮

પુણે પરમપદ પાંમવા ૪૯
(આ પાંસલડી વેરજી થઈ લાગીરે એ રાગ.)
જન અજાની, જ્ઞાન વિનાતુ ૪૯
શઠ સુધરે નહિ, સોવિધી સાથે.... ૫૦
ધન્ય ઉપકારી, હમેશાં પણ એ ઉપકાર. ૫૧
જપ છવડલા, જુગ દિશે જગસાધન. ૫૧
(કોઈ દ્યોરે કોઈ દ્યો. એ રાગ.)

ભગોરે કોઈ ભગો પ્રાંણી ૫૨
આજગ કર્તા કોઈ પણ છે તો ૫૨
(ગાળી ફોડીરે ગાળી ફોડી. એ રાગ.)
નહિ રૂચેરે નહિ રૂચે.... ૫૩

કોલાં આવેરે કોલાં આવે ૫૩
માળા ઝલોરે માળા ઝલો ૫૩
જીવો જરીરે જીવો જરી.... ૫૩
પાપી પ્રાંણીરે પાપી પ્રાંણી ૫૩
કોને કહેવીરે કોને કહેવી ૫૪
ભજન કરોરે ભજન કરો ૫૪
તાળી પાડોરે તાળી પાડો ૫૪
ઘોલો ગાજોરે ઘોલો ગાજો ૫૪
ભાવના લોગીરે ભાવના લોગી ૫૪
(અંખા જોવાની આડીરે. એ રાગ.)

જગમાં જેણે સાર જોયોરે ૫૫
જોને જરા છવ ભગીરે ૫૫
કળુદિ કહાડી નાખોરે.... ૫૫
જગત નિંદા જ્યારે કરશેરે ૫૫
(દીલમાં દેખી દ્યોરે દેખી દ્યો. એ રાગ.)
હુનીઆ વહેમમાં વળીરે, વહેમમાં. ૫૬
હુનિયા દેવને ઠગેરે દેવને ઠગે. ૫૬
હુનીઆ ડોળથી રીજોરે ડોળથી રીજો. ૫૬
હુનીઆ ડોળને દેખેરે ડોળને દેખે.... ૫૭
હુનીઆ ડોળને જીવેરે ડોળને જીવે. ૫૭
ખેલો જણુ લઢી મરેરે લઢી મરે ૫૭
પુરણુ બ્રહ્મને ભજોરે બ્રહ્મને ભજો.... ૫૮
(ક્યાંથી આ સંભળાય મધુરચંદ. એ રાગ.)

હરીજનથી રહો હુર ૫૮
ક્ષણુલંગુર સરીર.... ૫૮
કરને કાંક વિચાર ૫૮
જેય વસ્તુતું જ્ઞાન ૫૯
(વનમાં ભુલી પડીરે પેલો. એ રાગ.)
છવડા જીવો ગપાડોરે.... ૫૯
કોટી ઉપાય કરતાંરે ૫૯
(પાવા તે ગઢથી ઉતર્યાં. એ રાગ.)

આ રવજન સમો સંસાર છે ૬૦
પરમાત્મા પુરણુ બ્રહ્મ ૬૧

(રાગ. મુરદાસના થેકાનો.)

કળીતું જીવે કર્મરે ૬૧
તપાસ કરે કોઈરે ૬૧
જો જો ઠગાતા જનરે ૬૨
મુકોને પાપી પાપરે ૬૨

(બનવારી બને મોરારી. એ રાગ.)

કથા બોધ સુનાવે તેરા.... ૬૨
ઉપદેશ હમેરા કેસા ૬૨
માયામે મોક્ષ કયા માનો ૬૨
ભજપુરણ પ્રજા પરમાત્મા ૬૩

(રાગ. ધીરાના પદનો.)

સાચા મળીયા ગુરૂરે ૬૩
જાણી લીધા સંતોરે ૬૪
પ્રભ પ્રેમથી પુછુરે ૬૪
જોયા એવા જોગીરે ૬૪
પ્રેમ પ્રભુ પર કેવોરે ૬૫

(જીવડલા, આજ કે કાલ જાવું. એ રાગ.)

પ્રભુનો પંથ કડણ છે એ પહેલો....	૬૬
અગમ ઘરે અખંડ પ્રજા છે એ પોતે	૬૬

(ચાલો ઠાકોરમાં જઈ વસીએ એ રાગ.)

જોયુ જોયુ ભગતપણું જોયુ	૬૬
ભુલ્યા ભુલ્યા ભગત થઈ ભુલ્યા.....	૬૭
શાના શાના ભગત થયા ભાઈ	૬૭
ગાવો ગાવો ગોવિંદ ગુણ ગાવો	૬૭
જીવો જીવો જોરાવર માયા	૬૭

(જીજ્ઞા માણી હોરાજ. એ રાગ.)

જપ જુગદીશ જીવ જપ જુગદીશ. ૬૮	
ગોવિંદ ગુણ ગા લ્યા ગોપાળ ગુણ ગા. ૬૮	
ધરને ભજ ભાઈ જીધરને ભજ.... ૬૮	
રટય રામનામ રૂડુ રટય રામ નામ. ૬૮	
ભજનમાં ભજ ભાઈ ભજનમાં ભજ. ૬૯	
જ્યા દેને જેર ભાઈ જ્યા દેને જેર. ૬૯	
મુઠ્ઠી દે મોટાઈ મુઠ્ઠી દે મોટાઈ. ૬૯	

(હરીનો મારગ છે મુરનો. એ રાગ.)

મહાસાગરથી મીઠું થાતુ.... ૬૯
ભમર કીટને ભમરી લાવે.... ૭૦
અનેક થોની તુ આથડીઓ ૭૦
કીટ પતંગ થઈ જો પડીઓ ૭૧
ઉત્તમ આ મુનયા દેહ મળીઓ ૭૧
કાચી માટીની આ કાચા.... ૭૧
(કે વીંઝણો રમણ ચણારે લોલ. એ રાગ.)	
કે સગપણ શ્રીહરીતું સાચુ ૭૨
કે રમણ શ્રીહરીતું કરીએ. ૭૨
કે ભવરણ ભુંડામાં ભુંડુ ૭૨

(રાગ ગઝલનો.)

મુણે તુમ મોક્ષ કે પ્યાસી ૭૩
મુસુક્ષુ મોક્ષ કે પ્યારે.... ૭૩
લગાવે છાપ તિલકમાલા ૭૪
ભલે સંસાર સુખ માણો ૭૪
મોક્ષની માગણી જેને ૭૫
ધુઆયો વાંચી અંથોમાં.... ૭૫
જવું હોય નર્કમાં જીવડા. ૭૬

(અચકો મચકો કારેલી. એ રાગ.)

ગુરૂ કરે એવા ગુણવાળા. ૭૬
(ભમતાં વીત્યા ભવ કેટલારે. એ રાગ.)	
દેવના દેવામાં ડુલીઓરે. ૭૬
ભરૂશો શું તજે ભગવાંનનોરે. ૭૭
ભક્તિ એવી ઉર આદરોરે. ૭૭

(કહિએ કેટલુરે. એ રાગ.)

શુભ સંસારમાંરે સનજન સદા ધરો. ૭૭	
રહિએ રીતમાંરે કોઈ પણ કાંઈ નજ. ૭૮	
મહા પુરૂષો તણુરે મુરખ અનુકરણ. ૭૯	
(રમુપતિ રામ રૂઢેમાં રેજો. એ રાગ.)	
પ્રભુના નામમાં શર્મ શાનીરે ૮૦
શરમ શાની ભજનમાં જાતાંરે ૮૦
(ચિહ્નલવર વરવા મહારે-એ રાગ.)	
ગોવિંદ ગુણ ગાવા મહારે ૮૧

હરીરસ પીવો મહારે ૮૧

(કાલુડો કામણગારે-એ રાગ.)

જગત છતાયુ નથીરે ૮૧

કોઈનું કહ્યું ન માનેરે ૮૨

કોધને તો કહાણી નાંખોરે ૮૨

મનવાને વચ્ચે કરોરે ૮૨

કામને કબજ કરોરે ૮૨

લોભતો ભુંડામાં ભુંડોરે.... ૮૩

વૃન્નાન તુંટે તહારીરે ૮૩

(દાસપરે દયા લાવોરે-એ રાગ.)

દેશ હમારો દુભોરે ૮૩

મોક્ષ વિશે મન મોહુરે.... ૮૪

(નમીઆ નરસો ભારીરે-એ રાગ.)

માન્ય શિખામણ મારી.... ૮૪

અગમ નિગમ ઘર ન્યાડ ૮૪

(થાય થાય થાય હરીવર-એ રાગ.)

દુઃખ દુઃખ દુઃખ દારૂણ.... ૮૪

ભણ ભણ ભણ ભણ ૮૫

ઓમ ઓમ ઓમ ઉત્તમ ૮૫

(રાગ રાખડીનો કુંતા અલીમન્યુને-એરીત

એવા ઓમકારેશ્વર દાદાને આરાધીએરે ૮૬

શાણા સજ્જન સરવે સ્મરણ કરો શુભ ૮૭

(કરો સમરણ શીવ શંકરદા-એ રાગ.)

કરીએ સંત પુરૂષનો સંગ ૮૮

(માયામાં મનકું મોહુરે-એ રાગ.)

શીદ જન્મ મરણમાં બુદ્ધોરે ૮૮

આ જગની માયા બુદ્ધીરે ૮૯

મુણો સચ્ચિદ્ધ ધન સ્વામીરે ૮૯

(રાધે રાધે ગાકુંગમાં-એ રાગ.)

ગાઓ ગાઓ ગોવિંદ તણા ૯૦

આવો આવો આ જ્ઞાન મારગે ૯૦

સ્વામી સ્વામી શેષક શરણુ દ્યો... ૯૧

દેખો દેખો કોઈ નાથ નિરંજન ૯૧

(રાગ કુન્થનો.)

જય જય રામ કૃષ્ણ ગોવિંદ ૯૧

જય જય હરે કૃષ્ણ ગોપાળ ૯૨

ભાવે ભજન કરી દ્યો ભાઈ ૯૨

ભક્તિ કરવી શીર સાટે ૯૨

રટવા રામ રામને રામ ૯૨

નારાયણ પરમાત્મા પુરણ ૯૨

(મુળ પદ વિધિના સ્વામી-એ રાગ.)

સાચો મેં સંગ તમારો કીધો ૯૩

શુદ્ધ ગમથી પુરો પ્રાણાયમ જામ્યો.... ૯૩

પુરણ બ્રહ્મ પરમ પદવાશી ૯૪

(ભોજન લીજે લાલહો અલખેલા-એ રાગ.)

જમવા આવો આજ હો જગસ્વામી. ૯૪

(આરતી.)

જય જય જય જય.... ૯૫

(પ્રિયતમ પ્રભુ નમીએ આપને-એ રાગ.)

પરી બ્રહ્મ પ્રભુ આપ દયાળ છો.... ૯૫

નમો નમો નિરંજન નાથને ૯૬

(સમરો સૌ ગણપતી-એ રાગ.)

છેવટના રામ રામ ૯૬

(હરિગીત છંદ.)

નિજ ગામ કાળે ત્યાગ કરવું ૯૬

માત્રમાંગી. વ્યાસજી મદારાજ આજ્ઞાદેશ મ ઉર્દે મગનલાલ દયારામ

કે: મયપુર કાપડીવાડ.

મુ. અમદાવાદ.

અનુભવાનંદ પદમાળા.

પદ ૧ ભુ.

(કામી શું ના કરે—એ રાગ.)

- સમરે સૌ ગણપતી, કરે મંગળકૃતી અતી. સમરે. ટેક.
 જ્યોત્સ્નર ગજવદન મનોહર, દયાનીધી સીધી ભુદ્ધીવર;
 સુધારે સદામતી, કરે મંગળકૃતી અતી. સમરે. ૧
 ધ્યાનધરે સનકાદીક સુરનર, સૃષ્ટિ જન સમરે સૌ ધરધર;
 રમરે છે ભેગી જતી, કરે મંગળકૃતી અતી. સમરે. ૨
 *આનંદરામ પ્રભુામ કરીને, ગણપતી ચરણે શીશ ધરીને;
 ગભવે જ્ઞાનગતી, કરે મંગળકૃતી અતી. સમરે. ૩

પદ ૨ ભુ.

- નર નુધરા નહિં તરે, કહિ કોટી ઉપાયો કરે. નર નુધરા. ટેક.
 નારદે જાણુ ન કરીયા, મોક્ષ દ્વારથી પાછા ફરીયા;
 શુદ્ધી અર્થ સરે, કહિ કોટી ઉપાયો કરે. નર નુધરા. ૧
 શુદ્ધ કયાં વિષુ જડે ન ભુક્તી, મળી શકે નહિં સાચુજ સુક્તી;
 પર્મેપદે ના ઠરે, કહિ કોટી ઉપાયો કરે. નર નુધરા. ૨
 શુદ્ધ વિષુ જ્ઞાન પ્રગટ નવ થાયે, જીવનું જન્મ મરણ ના ભાયે,
 શ્રુતિ સદા ઉચરે, કહિ કોટી ઉપાયો કરે. નર નુધરા. ૩
 આનંદ શુદ્ધ ચરણ શીર નામે, પુરુષપદ પામે પરીણામે;
 પાછો નહિ તે ફરે, કહિ કોટી ઉપાયો કરે. નર નુધરા. ૪

પદ ૧ હું.

(વાર જીવે છે મીરાં સંકીરે—એ રાગ.)

પ્રથમ મારા પ્રણામ છેરે, વહલ ગુરૂલ;
હરી ભજવા દીધી હામ છેરે; વહલ ગુરૂલ.
છો મુલ જ્ઞાતારે, મમ ત્રાતા માતારે;
હયા તણા દાતારે, કરી મુખ શાંતારે,
તમ સરણું મુખ ધામ છેરે, વહલ ગુરૂલ;
સત્સંગે ઠરવા ઠામ છેરે, વહલ ગુરૂલ.
દીધુ જ્ઞાન સાચુરે, નથી કાંઈ કાચુરે;
અંતરથી યાચુરે, નમી નમી નાચુરે;
આપ્યો અચળ મુકામ છેરે, વહલ ગુરૂલ;
આનંદરામને વીરામ છેરે, વહલ ગુરૂલ.

પ્રથમ. ટેક.

પ્રથમ. ૧

પ્રથમ. ૨

પદ ૨ જી.

કરૂ પ્રણામ હું પ્રેમથી, ગુરૂવર ગુંભવંત્તા;
નામુ સદા શીશ નેમથી, ગુરૂવર ગુંભવંત્તા.
હયા કરી દાસનેરે, જલ્પ્યા અવીનાશનેરે;
ટાળ્યો મમ ત્રાસનેરે, ધન્ય ગુરૂ વ્યાસનેરે,
જ્ઞાન દીધુ રૂડી રેમથી, ગુરૂવર ગુંભવંત્તા;
મુકાવ્યો માયા માઝેમથી, ગુરૂવર ગુંભવંત્તા.
સેવા કરૂ મનથીરે, પુષ્પ ચંદનથીરે;
ટળે દુઃખ તનથીરે, આપ દર્શનથીરે,
વસ્યો દુર વિશ્વના વેમથી, ગુરૂવર ગુંભવંત્તા;
આનંદ પ્રગટ્યો આ તેમથી, ગુરૂવર ગુંભવંત્તા.

કરૂ. ટેક.

કરૂ. ૧

કરૂ. ૨

પદ ૩ જી.

રમરૂ સદા હું આપનેરે, પેરક પ્રભુલ;
જપુ તમારા જાપનેરે, પેરક પ્રભુલ.
છોડો સંસારથીરે, માયાના મારથીરે;
ત્રાસ્યો વહેવારથીરે, જન સૌ સ્વારથીરે,
જાણ્યાં સગાં મા આપનેરે, પેરક પ્રભુલ;
મોહથી આધી ભુલ્ય થાપનેરે, પેરક પ્રભુલ.
વખાણ્યો માંનમાંરે, ચક્ર્યો તેમ તાંનમાંરે;
ભટક્યો બે ભાંનમાંરે, હરખ્યો સંતાંનમાંરે,

રમરૂ. ટેક.

રમરૂ. ૧

બાણ્યો નહીં આપ પ્રતાપનેરે, પેરક પ્રભુલ;
ઢાળો આનંદનો એ તાપનેરે, પેરક પ્રભુલ.

સ્મર. ૨

પદ ૪ થું.

અરણ મહારી ઉર ધારજોરે, અંતરયામી;
ભૂંડા ભવાખીથી તારજોરે, અંતરયામી.
ડુબતો હું જાઉં છું રે, અતિ અકળાઉં છું રે;
દુઃખી બહુ થાઉં છું રે, પુરણ પરતાઉં છું રે,
એથી હવે તો ઉગારજોરે, અંતરયામી;
વિપત્તી આટલી વિહારજોરે, અંતરયામી.
એ અવીનાશીરે, અલક નીલાશીરે;
ધણે ગયો ત્રાશીરે, ફેડો જગ ફાંશીરે,
અજગુણ મારા વિસાર જોરે, અંતરયામી;
આનંદ કેકાંણામાં ઠારજોરે, અંતરયામી.

અરણ. ટેક.

અરણ. ૧

અરણ. ૨

પદ ૫ મું.

પ્રભુ બજ્યા નહીં એમજોરે, જગમાં જનમી;
જાંઘળી બગાડી તેમજોરે, જગમાં જનમી.
ધીક તેના તાતનેરે, ધીક તેની માતનેરે;
ધીક તેના જ્ઞાતનેરે, ધીક તેની જાતનેરે,
ભુમી ભારે મારી એમજોરે, જગમાં જનમી;
પેઠી ડુબાવા ધારી એમજોરે, જગમાં જનમી.
ધીક તેના નામનેરે, ધીક તેના ધામનેરે;
ધીક તેના દામનેરે, ધીક તેના ગામનેરે,
આવું નરતન ધર્યું શું એમજોરે, જગમાં જનમી;
આનંદરામ કર્યું શું એમજોરે, જગમાં જનમી.

પ્રભુ. ટેક.

પ્રભુ. ૧

પ્રભુ. ૨

પદ ૬ હું.

પ્રભુ બજ્યા જેણે પ્રીતથીરે, જન્મ સફળ છે,
રામ રટયા જેણે રીતથીરે, જન્મ સફળ છે.
ધન્ય તેના તાતનેરે, ધન્ય તેની માતનેરે;
ધન્ય તેના જ્ઞાતનેરે, ધન્ય તેની જાતનેરે,
ચોટાડયુ ચતુભુજમાં ચીતનેરે, જન્મ સફળ છે;
તાકયુ તેણે પોતાના હીતનેરે, જન્મ સફળ છે.
ધન્ય તેના નામનેરે, ધન્ય તેના ધામનેરે;
ધન્ય તેના દામનેરે, ધન્ય તેના ગામનેરે,

પ્રભુ. ટેક.

પ્રભુ. ૧

મેળવી શક્યો સૌ જીવનેરે, જન્મ સફળ છે;
આનંદ પીધુ અગ્રીતનેરે, જન્મ સફળ છે.

પ્રભુ. ૨

પદ ૭ મું.

જગમાં સુવેલા જાણુવારે, ભજન વિનાના,
પાપી પુરા પરમાંણુવારે, ભજન વિનાના.
નહી તે તો માનવીરે, રંજનતા રાંનવીરે;
ધીક તેની જાનવીરે, દેખો એ હાંનવીરે,
અવતર્યો ભુમી ભાર તાંણુવારે, ભજન વિનાના;
જનમ્યા માયા સુખમાણુવારે, ભજન વિનાના.
પાંમર જન પેખવારે, લપોડ શંખ લેખવારે,
દુષ્ટ સમ દેખવારે, ઉરથી ઉવેખવારે;
પાક્યા મહી સાગરના પાંણુવારે, ભજન વિનાના,
આનંદરામ શું વખાણુવારે, ભજન વિનાના.

જગમાં. ટેક.

જગમાં. ૧

જગમાં. ૨

પદ ૮ મું.

મીથ્યા માયામાં શું મોઢ રહ્યારે, પાંમર પ્રાણી;
જુઠી કાયામાં શું જોઢ રહ્યારે, પાંમર પ્રાણી.
વિશ્વ વાદળનો ગોટો, દુનીયાં ઢરપણુનો ફોટો,
કાયા પાંણી પરપોટો, ખેલ એમ ખલકનો ખોટો;
પ્રીતી તેમાં શું પ્રોઢ રહ્યારે, પાંમર પ્રાણી;
કોઠી કાઢવની શું ઘોઢ રહ્યારે, પાંમર પ્રાણી.
જેવો વિજળી ઝખકારો, એવો આયુસ્ય તારો;
સંસાર સખાંતર ધારો, ચિરલા જન કોઢ વીચારો;
ફોગટ વારીશું વલોઈ રહ્યારે, પાંમર પ્રાણી;
આનંદ અખંડ સુખ શું ખોઢ રહ્યારે, પાંમર પ્રાણી.

મીથ્યા. ટેક.

મીથ્યા. ૧

મીથ્યા. ૨

પદ ૧ લું.

આવોને મારા રૂપાળા રણછોડરે-એ રાગ.

મનુષ્ય થઇને હરીશું જો નવ ગાયરે;
સ્વાંન મનુષ્યમાં ફેર શાંનો સમજાયરે.
શુધા પીપાયા તુજને છે ભાધ જેવીરે;
સ્વાંનને પણ છે શુધા પીપાયા તેવીરે.
નીદ્રા ભય આળસ કોડા તને જેમરે;
તે પણ સઘળું સ્વાંન કરે છે તેમરે.

૧

૨

૩

તુજમાં સ્વાંનમાં ફેરફાર નથી કાંયરે;
 બહે વાર જ્ઞાનમાં સરખાં તું તે થાયરે.
 માટે સ્વાંનના સરખો તું છે બાધરે;
 ફેર હોય તો કહે સુજને તું આંધરે;

૪

૫

સ્વાલ-ઉત્તર.

- સ્વાલ—સુંદર બોધી તને ફેર સમજાવું હાવેરે;
 સ્વાંનના જેવું પુરુષ મારે કયાં કાવેરે. ૧
- જિ—અલ્યા સુરખ તું કેમ બોલે છે છોછુરે;
 પુરુષ નથી એક એટલું તુજમાં જોછુરે. ૨
- સ્વા—સ્વાંન થકી બહુ ઉત્તમ હું તો કાવુરે;
 રળી ખાવાને કામો કામ ને જાવુરે. ૩
- જિ—અલ્યા સુરખ તું શું મનમાં મકલાયરે;
 રળીખાવા ને સ્વાંન ધરોધર જાયરે. ૪
- સ્વા—જીવો હું તો કઈ સ્વાંનથી સાફ કામરે;
 મહેનત કરીને બાંધુ રહેવા ધામરે. ૫
- જિ—અરે સુરખતુ વણ સમજે ઉચરે છેરે;
 સ્વાંન પણ રેવા માટે બોડય કરે છેરે. ૬
- સ્વા—સુંજો સ્વાંનથી દેવત હું બહુ કાણુરે;
 રળી લાવીને સઘળું સાંચી રાણુરે. ૭
- જિ—અરે સુરખતું મત તારો શું કાંકેરે;
 રળી રોટલો સ્વાંન ધુળમાં કાંકેરે. ૮
- સ્વા—સુંજો બોધી હું માંનવ સમજણ વાણુરે;
 બાળબચ્ચાંને પોસીને હું પાણુરે. ૯
- જિ—અરે સુરખ તુજ સમજણ સ્વાંનથી હોઠેરે;
 સ્વાંન બાળબચ્ચાં પાળે છે તુજ પેઠેરે. ૧૦

બોધ.

નથી સ્વાંનમાં તુજમાં ફેર લગારરે;
 ફેર જાણું જ્યારે જપે ને જીગહાધારરે. ૧

માત્ર માંનવી ને કરે કંઈ પુન્યકાંનરે;
 વર્ત વર્તુલાં કરી ભજે ભગવાંનરે. ૨

સુંજી સ્વાલીએ નીચું જોયું ત્યારે રે;
 આબ્યાં આંખ્યાંમાં આંસુડાં બોધારેરે. ૩

ઝરે જન્મ શું મારો સ્વાંન સમાનરે;	
આજથી ભક્તી કરી ભણું ભગવાંનરે.	૪
ધન્ય ભાગ્ય મને મળ્યા તમે મહારાજરે;	
જ્ઞાન પ્રગટ મને ઘટમાં કીધું આજરે.	૫
કેમ જુલું હું આપ તણો ઉપકારરે;	
આનંદ રામ મમ સફળ કયો અવતારરે.	૬

પદ ૨ જી.

કાયા કહે છે શુભો સ્વાંમી જીવરાજરે;	
સંગ તમારો કીધો ક્યાં મેં આજરે.	૧
રણમાં રજળતી આલ્યા મને મેલીરે;	
હયા ધરો કંઈ હે કોણ માફે બેલીરે.	૨
ભોગ લાગ્યા મેં કીધો તમારો સંગરે;	
ધર્યાં તમે આ ધુતારાના ઢંગરે.	૩
મુકી આલ્યા મતલબના તમે ચારીરે;	
રહી રજળતી હવે દશા શી મહારીરે.	૪
નહોતી જાણતી પેલું હું તો હાલુરે;	
તમ સંગે હવે કોઈ કાળે ન ફસાલુરે.	૫
છેતરીને છેહ દીધો છેવટ આમરે;	
નામ તમારું શાલું આનંદરામરે.	૬

પદ ૩ જી.

જીવરાજ કહે શુભ્ય રંડા તું કાચારે;	
મુખ બન્યો હું કીધી તારી માચારે.	૧
તારી સંગે વેઠ્યાં મેં બહુ દુઃખરે;	
સમાંતરમાં જરી ન પાંખ્યો સુખરે.	૨
તુજ માટે મેં તજ્યું માફે ધરખારરે;	
તાત તણો મેં રાખ્યો નહીં દરકારરે.	૩
તુજ પ્રેમમાં મુખ બન્યો હું આપરે;	
લજ પાંખ્યા લાખ ઘણી મુજ બાપરે.	૪
તાત તણી કોઈ દીન ના સુંણી બાતરે;	
તારા સંગે ભુલી ગયો મમ જાતરે.	૫
ઝરે પાપણી ભુંડું તારું કામરે;	
હવે તો અજગો રહેશે આનંદરામરે.	૬

૫૬ ૪ થું.

કાયા કહે છે શુભો આતમરામરે;	
મેં તો તમારું ઘણું કર્યું છે કામરે.	૧
જ્યાં જ્યાં ધર્યા જવા કરી તમે નાથરે;	
ત્યાં ત્યાં હું તો આવી તમારી સાથરે.	૨
વધુતા તમને થવા દીધા ના લેશરે;	
સેવા તમારી ઘણી કીધી મેં બેશરે.	૩
તમ સંગે મેં ઘણો ખાધો છે મારરે;	
વહાલા તમથી વેઠ્યાં હું ખ અપારરે.	૪
અનેક રોગો વેઠ્યા મારી જાતેરે;	
તમને હું ખ નવ દીધું મેં કોઈ વાતેરે,	૫
બહુ કર્યું આ બુઝું કરો શું કામરે;	
આમ ઘટે નહીં તમને આનંદરામરે.	૬

૫૬ ૫ મું.

આતમ કહે છે બુઝી કુઝી તું કાચરે;	
તારી સોબતે ડુખ્યા જન બહુ કાચરે	૧
જખરી બેડી તારી જીલમ કરનારીરે;	
કેદ કયો મને નીચી નીલજ નારીરે.	૨
જેમ નચાવ્યો તેમ નાચ્યો તુજ સંગ;	
ભૂષ્ટ બનાવ્યો લાગ્યો તારો રંગરે.	૩
અધમ કામમેં તુજથી કીધા રંગરે;	
તુજને તો હજી દેવા જોઈએ કંગરે.	૪
તેંતો કરાવ્યાં કુડાં બુઝાં બહુ કર્મરે;	
તુજ સંગે હું તજી ગયો મમ ધર્મરે.	૫
હવે તો કોઈ દીન લેઉ નહિં તારૂં નામરે;	
રહેસે સદાય અળગો આનંદરામરે.	૬

૫૬ ૬ હું.

કાયા કહે તવ સુંભોને આતમ સ્વામીરે;	
છેલ્લી બિનતી કહું છું હું શીશ નામીરે.	૧
હવે હું મારી આલ ચલગત સુધારૂંરે;	
કેહેશે તેમ હું કહું કરીશ તમારૂંરે.	૨
સ્વધર્મ પાળીશ સતી તણા હું નાથરે;	
સેવા કરવા દ્યો મુજને તમ સાથરે.	૩

તમો વીના મને ઘડી પલક નવ ગોઠેરે;
 સમરણ તમારું કરીશ હરનીશ હોઠેરે. ૪
 કોઈ વાતની કમીના નહીં હું રાખુરે;
 દાસી તમારી હું ખ કદિ નહીં દાખુરે. ૫
 કેશો જેમ તેમ કરીશ કામ તમામરે;
 અળગી નવ કરશે આ આનંદસમરે. ૬

પદ ૭ મું.

આતમરામ કહે સુણ પાપણી નારરે;
 ભુંડી રાંડ જો ભુંડો તારો અવતારરે. ૧
 તારામાં તો અનેક અવગુણ દીશેરે;
 નીચામાં પણ નીચી જાત અતીશેરે. ૨
 જેણે જેણે કીધો તારો સંગરે;
 તેહ બધાના થયા જો કેવા ઢંગરે. ૩
 દુધ મીઠાઈ અન્ન મેવા જો તું ખાયરે;
 તારા સંગે વિદ્યા તે થઈ જાયરે. ૪
 બદામ પરતાં ચારાળી ઘી ચાખેરે;
 તેવાને પણ નર્ક કરી તું નાખેરે. ૫
 મારી દશા પણ તેના જેવી થાયરે;
 આનંદરામ આમ તુજથી ત્રાશી જાયરે. ૬

પદ ૮ મું.

આતમરામ કહે કાયા તું છે કુડીરે;
 બવેબવ જો ભુંડામાં તું ભુંડીરે. ૧
 અનેકવાર જો સંગ કર્યો મેં તારોરે;
 ઉગરવાનો આવ્યો નહીં મમ આરોરે. ૨
 બહું થયું મને ગુરૂ મળ્યા ગુણ આમરે;
 તેથી જાણ્યા અવગુણ તુજ તમામરે. ૩
 તારા સંગે ગોધા મેં બહુ ખાધારે;
 તેથી તુજ સંગ તજવા લીધી ખાધારે. ૪
 અકલહીણુ જીવ તુજ કંઠે ફસાયારે;
 જ્ઞાનીજન તો ન કરે તારી માયારે. ૫
 હું તારૂં કોઈ કવચે નવ દેઉં નામરે;
 આનંદરામના છેલ્લા છે પ્રણામરે. ૬

પદ ૧ છું.

બલિહારી રસીઆ ગિરધારી-એ રાગ.

જે તપાસી, રે નર તનના વાસી, આતમરામ હો;	
કર ફિલમાં, પંચ વિષના લોગી, તહારી વલે શી થશે ? ટેક.	
શબ્દ વિષયથી પેલાં, હરણાં ગિયારાંરે;	
મરણ પામે છે વન કામ, આતમરામ હો.	કર દીલમાં. ૧
સ્પર્ષ વિષયથી મ્હોટા, માતંગ મરતારે;	
ખાલી પડે છે જેનાં વામ, આતમરામ હો.	કર દીલમાં. ૨
રૂપ વિષયથી ખ્યારાં, દીવામાં પતંગીઆંરે;	
પડીને મરે છે તમામ, આતમરામ હો.	કર દીલમાં. ૩
રસરે વિષયથી એવાં, મરે પેલાં માચ્છલાંરે;	
કાયાને કરે છે નકામ, આતમરામ હો.	કર દીલમાં. ૪
ગંધ વિષયથી મરતા, લમરા કમળમાંરે;	
ભુંડા ભુલે છે એતો કામ, આતમરામ હો.	કર દીલમાં. ૫
આનંદરામ એથી, ચેતીને ચાલજોરે;	
જે જે બેસે ના બહલામ, આતમરામ હો.	કર દીલમાં. ૬

પદ ૨ જી.

નહિ રૂઝ, સાકુટ શઠ બહુ ભુંડ, જીવરાજરે;	
એવા નરરે, નુષરની સાથે, રનેહ ન કરીએજી.	ટેક.
સાકુટ શઠ વાંદર સાથે, રનેહ કયો સુગરીએ;	
બેઠી ગુમાવિ ધર છાજ, જીવરાજરે.	એવા નરરે. ૧
સાકુટ શઠ ઉંદર સાથે, રનેહ કયો હંસલાએ;	
પાંખે પોતાની કરી તાજ, જીવરાજરે.	એવા નરરે. ૨
સાકુટ શઠ સાવજ સાથે, રનેહ કયો વાઙવેરે;	
ત્યારે ઘેરાયો મર્ણુ કાજ, જીવરાજરે.	એવા નરરે. ૩
સાકુટ શઠ કૌરવ સાથે, રનેહ કયો પાંડવેરે;	
માંથે ડોલાવ્યાં દુઃખ ઝાજ, જીવરાજરે.	એવા નરરે. ૪
સાકુટ શઠ કેસ એવા, કેટલા દેઉ દાખલારે;	
કહેતાં જીભલડી આવે વાજ, જીવરાજરે.	એવા નરરે. ૫
આનંદરામ એથી, ચેતીને ચાલજોરે;	
નહિતો શઠ સાકુટ લેશે લાજ, જીવરાજરે.	એવા નરરે. ૬

પદ ૧ છું.

રાગ, સવૈયાનો.

મહા મોઘો મનુષ્ય દેહ મળીઓ, બીજા સૌ છુટી અવતાર, જન્મ ધરીને વૃથા શુભાચ્યો, જો સમયો નહિ સરજનહાર; વિશ્વપતિથી વિમુખ પડતાં, કહો કેમ કોપે નહિ કિસ્તાર, સફળ જન્મ જો કરવો હોય તો, શિક્ષા સુણો નરને નાર.	ટેક.
રે છળ લેહને કપટ કરતાં, ડર પામે ના દીલ લગાર, કામ કોધ મદ મોહ વધારી, ભમતો હિંડે બહાર બહાર; પણ શા કારણ જન્મ ધર્યો છે, તેનો તે ના કયો વિચાર.	સફળ. ૧
કથા કીર્તનો કાંઈ સુણે નહિ, દેવ તણા ના દીઠાં દ્વાર, કર્મ ધર્મ પણ કાંઈ ન પાળે, ચર્મ તું ચુંથે થઈ ચમાર; ખરા સ્વાર્થનો અર્થ ન શોધે, વંટી વ્યર્થ ગયો ઘર બહાર.	સફળ. ૨
કંઈકવાર તું ઝાડ પહોડમાં, જન્મ પામીઓ અપરમપાર; પશુ કીટ પતંગ તણા પણ, જન્મોનો ના રહ્યા શુભાર; પશુચોનીમાં થઈ ખર પાડ, અણુ તોળ્યો ઉપાડ્યો ભાર.	સફળ. ૩
તે માટે જીવ સ્મરણ કરી લે, ખોટી કરવા ખાણ્યોચાર; માલીકને જો મુકે નહિ તો, ચુકાવે મદગળનો માર; મળ સુતરના બંધન છુટે, અંતે પામે પદ આધાર.	સફળ. ૪
જીવડા તુ તો જાણ્ય ખરોખર, રૂપના સરખો આ સંસાર; શા માટે તુ સાચું માને, મિથ્યા વિશ્વતણો વિસ્તાર; સગાં સખંધી કુટુંબ કબિલો, તણ ચાલવું સૌ પરીવાર.	સફળ. ૫
માત તાત ભગની ને જાતો, નારી કે કુંવરી કુમાર; કરડી કુટી ખાનારાં સૌ, એમાં ખોટું નથી લગાર; અંતસમાનું નહિ કોઈ બેલી, ખાલી શીઠ ધરે છે પ્યાર.	સફળ. ૬
રાજપાટ જર જમિન સઘળી, તારૂં ધારે મન મોઝાર, પણ તેમાંનું નહિ કંઈ તહારૂં, આત્માથી જુદુ આગાર; રિદ્ધ સિદ્ધને નવે નિદ્ધના, ભરીઆ સૌ રહેશે ભંડાર.	સફળ. ૭
છેક છેકેલો થઈ શું છાકે, તાકે શિરપર કાળ કટાર, કુકમો કરતાં તું ડર ભાઈ, લઈ માળા કર મુખ ઉચ્ચાર; છેવટ શ્રીજી આય સહાય તો, તુજ બેડો ઉતારે પાર.	સફળ. ૮
ગુરૂ વિના એ ગમ પડે નહિ, ગુરૂ કરી કર ગુણાકાર, ઝડયણ એથી આગળ નાવે, પહેલે નંબર પાસ થનાર; મીઠું માની સૌમાં મેળવ, ખોટો મુઠી દે તું ખાર.	સફળ. ૯

આ શિક્ષા તો શાણા સમજે, બાકી સુણો વર્ણ બદાર,
પારસ સંગ થકી લોહ કંચન, તેવા ગુરૂથી તિમિર વિહાર;
કંચન સમ જીવ કિમત થાશે, બ્યાસ મગન કહે વારમવાર. સદ્ગ. ૧૦

પદ ૨ જી.

- જેહ ધર્મમાં સત્ય મળે નહિ, તેહ ધર્મ ચિન્હ ધરવું શું ?
જેહ દાનમાં દયા ન દીસે, તેવા દાનને કરવું શું ? ૧
જે જપ તપમાં મન વસ્ય ન મળે, તે જપ તપમાં કરવું શું ?
જે ભક્તીમાં ભાવ મળે નહિ, તે ભક્તિને વરવું શું ? ૨
જેહ જ્ઞાનથી મોક્ષ મળે નહિ, તે જ્ઞાન અનુસરવું શું ?
જેહ ગુરૂમાં જ્ઞાન મળે નહિ, તેવા ગુરૂ કરી ફરવું શું ? ૩
જે અનુભવે ભ્રાંતિ ન ભાગે, તે અનુભવે આદરવું શું ?
જેહ ત્યાગમાં તૃષ્ણા ન ટળે, તેવા ત્યાગે પરહરવું શું ? ૪
જે બાણીમાં પ્રભુ રસ ન મળે, તેવું વચન ઉચરવું શું ?
જે સાધુમાં સદ્ગુણ ન મળે, તેની સંગ વિચરવું શું ? ૫
ગુરૂ લોભી ને ચેલા લાલચુ, તેવા જનથી તરવું શું ?
આનંદથી આનંદપદ ન મળે, તો આનંદ ઉધરવું શું ? ૬

પદ ૩ જી.

- જય પરમાત્મા જય પરમેશ્વર, જય પુરણ પ્રદા પુરવોત્તમ,
જય પરમપદ જય પુરણપદ, જય પરમાનંદ સરવોત્તમ. ૧
જય પરીપ્રદા જય પરમપ્રદા, જય પુર્ણાનંદ અચ્યુતમ;
જય વિદ્યેશ્વર જય વિશ્વોત્તમ, જય વિમળેશ્વર પદ ઉત્તમ. ૨
જય અચળેશ્વર જય અવિનાશી, જય અંતરયાત્રી એકમ,
જય ભાવાતિત જય માયાતિત, જય દ્વંદ્વાતિત સર્વજમ. ૩
જય તુરીયાતિત જય ત્રિગુણાતીત, જય અખંડપદ અદ્વૈતમ,
જય જ્ઞાનાકાર જય જ્ઞાનોભય, જય સરવેશ્વર અવ્યક્તમ, ૪
જય પ્રદ્યાનંદ જય સત્વિદ્યાનંદ, જય આદિમુળ મોક્ષરૂપમ,
જય વિજ્ઞાન જય જ્ઞાનંતમ જય નિષકામી નિરલેપમ. ૫
જય ગતિબ્યાપક જય જ્ઞાનધન, પ્રજ્ઞાનમાનંદ પ્રદા સત્યમ,
જય ન્યાસ જયજય બહુ નામી, વંદેન્યાસ મગન નિત્યમ. ૬

૫૬ ૧ છું.

નાથ કેસે ગજકે બંધ છોડાયો—એ રાગ.

જીવો વેર જગત ભગતને અનાદી, એવા હાલ ઘણા ઉનમાદી; જીવો. ટેક.
 પ્રહ્લાદજીને પોતાના પિતાએ, દુઃખ અતિપથ દીધું;
 વિશ્વામિત્રે હરીશ્ચંદ્રનું, સરવસ હાંટી લીધું. જીવો. ૧
 પાંડવને પશુ કાકાના પુત્રો, દુઃખ દેવા પુઠે પડીઆ;
 ભક્તિ કરતાં વિદુરજીને, કૌરવ કુકર્મિ નડીઆ. જીવો. ૨
 સુધનવાને શંખ લિખીત શત્રુ, તેલ કઢાને ઉકાળી;
 સત્ય હતુ તો શિતળ કીધી, બહારે ચઢયા વનમાળી. જીવો. ૩
 નરસે મહેતાને નાગર નડીઆ, સાતિથી દુર કરાવ્યા;
 મિરાંબાઈને રાણોજી ફઠયા, ખ્યાલા વિષના પાયા. જીવો. ૪
 એ આદી ઘણા ભકતોને વિપત્તી, આવી ભક્તિને માટે;
 બ્યાસ મગન નહિ ઠરે દુનિયાથી, શ્યામ ભજે શીર સાટે. જીવો. ૫

૫૬ ૨ જી.

પ્રભુ મારો બાનાની પત પાળે, એતો ચુકે નહિ કોઈ કાળે. પ્રભુ. ટેક.
 ગજને માટે જળમાં આવી, ગ્રાહ વિકાર્યો ગોપાળે;
 પ્રહ્લાદ માટે સ્થલે પ્રગટ થઈ, સહાય કરી છે છોગાળે. પ્રભુ. ૧
 નિભાથી મંજારી બાળ બચાવ્યાં, જીલમ અગ્નિની જવાળે;
 સુધનવાની શિતળ કીધી, તેલ કઢા પ્રતિપાળે. પ્રભુ. ૨
 લાક્ષાગ્રહથી પાંડવ ઉગાર્યા, બાપાજી કેમ બાળે;
 પંચાળીનાં પટકુળ પુત્રો, નરપતિ સઘળા નિહાળે. પ્રભુ. ૩
 ત્રણલોકનો ત્રાસ ટાળવા, બળીરાય ચાંચ્યો પતાળે;
 બ્યાસ મગન ભજે ભાવથી ભુધર, સંકટ સઘળાં ટાળે. પ્રભુ. ૪

૫૬ ૩ જી.

હું પ્રહ્મ એમ કહે કોઈ પંથી, તેથી છુટે નહિ જીવ અંથી. હું પ્રહ્મ. ટેક.
 જો પોતે પ્રહ્મ હોય તો પુછો, પ્રહ્મના ગુણ છે કેવા;
 જો પ્રહ્મના ગુણ તેની સાથે તમે, મેળવી આપો તેવા. હું પ્રહ્મ. ૧
 નાવું ધોવું સેવા પુણ, જો કદી એ નથી કરતો;
 તો તો આ દુનિયામાં એના જેવો, કોણ અધર્મિ ઠરતો. હું પ્રહ્મ. ૨
 દેવ ને દર્શન પશુ શું કરવા, પાળવા પડેજ ધર્મો;
 વર્ત વર્તુલાં પુન્ય દાનાદી, શીઘ્ર કરે સૌ કર્મો. હું પ્રહ્મ. ૩
 કહેશે કે પરને માટે કઈંછું, તો પુછો પર તે શું કઢાવે;
 પરને પોતે છે ત્યાં સુધી, પ્રહ્મ શી રીતે ઠરાવે. હું પ્રહ્મ. ૪

તેમ છતાં કહી બ્રહ્મ હોય પોતે, તો તે બ્રહ્મ કરી આપો;
 કરતુ અકરતુ અન્યથા કરતુ, તે રચના કરી આપો.
 અવસ્થાતિત અંતર્યામિ, સર્વજ્ઞ બ્રહ્મ કહેાવે;
 તેવા સૌ શુભ બ્રહ્મના પોતે, એક તો અનુભવાવે.
 ત્યાં સુધી સૌ કાચું કથન છે, તે કોઈ અનુભવી જાણે;
 પોતાનો પંથ ચલાવવા માટે, મિથ્યા મગ્નત તાણે.
 તેવા મમતી જનને સુમુક્ષુ, માનવા નહિ કોઈ કાળે;
 આનંદરામ તો વ્યાસ પ્રતાપે, પરોક્ષ બ્રહ્મને જાળે.

હું બ્રહ્મ. ૫

હું બ્રહ્મ. ૬

હું બ્રહ્મ. ૭

હું બ્રહ્મ. ૮

પદ ૪ થું.

દેખાદેખી ડાળ કરે છે શુ કરવા, ધારે જન્મ મરણ જો ઉગરવા. દેખા. ટેક.
 ડાળ થકી લીનોનાથ ના રીજે, એને નથી તારી પરવા;
 જાણ્ય જ્યારથ થયા વિના લાગ્યો, બ્રહ્મના ભેગો ભળવા. દેખા. ૧
 માયામાં ઢાંગ કરે તેવા ઢાંગથી, ખેડો હરીને છેતરવા;
 ઢાંગ ખરા ધણી પાસે નહો નહિ, વેદ શાસ્ત્ર અનુસરવાં. દેખા. ૨
 દેખતા ડાળે માંખ્ય ગળે શીત, નક્કી મુરખજન મરવા;
 વ્યાસ મગનની માંખ્ય શિખામણ, જન્મ મરણ બંધ હરવા. દેખા. ૩

પદ ૫ મું.

પુરણ બ્રહ્મ ધરીએ ધ્યાન તમારૂં, ટાળો આવાગમન આ અમારૂં. પુરણ. ટેક.
 અનંત યોનિમાં અથકાવાનું, ખંધ કરો છુરૂ ખારૂ;
 પંચ વિષય પદ શત્રુ તણુ આ, ખારૂ લાજ લેનારૂ. પુરણ. ૧
 સ્વામિ તે થકી છોડાવો અમને, તમ પદ છે ઘણું સારૂ;
 જીવદશા જગમાં નવ જોઈએ, જગ સુખ લાગે આકારૂ. પુરણ. ૨
 અચળેશ્વર આ અરજ સ્વિકારો, અન્ય નથી સ્વિકારનારૂ;
 આનંદ મંડળ સાથે અરજ છે, પામવા પરમ પદ પ્યારૂ. પુરણ. ૩

પદ ૧ હું.

કુખ સમરોગે રામ—એ રાગ.

ભક્ત તણે આધીન, બૃધર ભક્ત તણે આધીન.
 પ્રહલાદજીના સ્થલે પ્રગટયા, જોઈ ખરૂ આધીન.
 મંજરીનાં બાળ ઉગાર્યા, ભક્તનાં બાળી ચીન.
 પાસથનો રથ પોતે હાંક્યો, હાસ થઈ નિશાનીન.
 પંચાળીનાં પટકુળ પુર્યા, કોણ પુરે પ્રભુ બીન.

બૃધર. ટેક.

બૃધર. ૧

બૃધર. ૨

બૃધર. ૩

બૃધર. ૪

હાર મોશાળું હુંડી શિકારી, મહેતા હતા દ્રવ્ય હોંન.
મિરાંતું વિષ અમિત કીધું, લોક થયા જોઇ હોંન.
કારીકાંથી પ્રભુ કાકાર આવ્યા, સ્નેહ વધારી નવીન.
ભાવની ભક્તીથી પ્રભુ મળશે, વ્યાસ મગન જાગીન.

બૃધર. ૫
બૃધર. ૬
બૃધર. ૭
બૃધર. ૮

પદ ૨ જું.

જાશે કાલ પડી, આ કાયા જાશે કાલ પડી.
નથી ભરૂસો પલક એકનો, ગા ગોપાળ ઘડી.
કાલ્યો કૂલ્યો શીદ કરે છે, કાળની ફોજ ચઢી.
સગાં સબંધી સાથ ન આવે, નહીં આવે દમડી.
રંક રાય જોગીને લોગી, સુકી ચાલ્યા મઢી.
દેહો હંમ જુદી રાખીને, શીદ મરે રવડી.
વ્યાસ મગન કંચન સમ કાયા, જાળશે બાંધી દડી.

આ કાયા. ટેક.
આ કાયા. ૧
આ કાયા. ૨
આ કાયા. ૩
આ કાયા. ૪
આ કાયા. ૫
આ કાયા. ૬

પદ ૩ જું.

ભજ ભવ તારણું તું, જો મનવા ભજ ભવ તારણું તું.
દેહ મનુષ્યનો મોઘો મળીજો, તે જો તારણું તું.
ગર્ભાસમાં કોલ કર્યો છે, તપાસ કારણું તું.
વૃથા જન્મ આ શીદ ગુમાવે, થા પ્રભુ પારણું તું.
જાણી જુલુ ભુલ્ય ખાય છે, જો જગ ધારણું તું.
વ્યાસ મગન મટશે ચોરાશી, રટ નિત્ય નારણું તું.

જો મનવા. ટેક.
જો મનવા. ૧
જો મનવા. ૨
જો મનવા. ૩
જો મનવા. ૪
જો મનવા. ૫

પદ ૪ થું.

શું તમને સમજાયું, ગુરૂએ શું તમને સમજાયું.
કાન કુંકીને કંઠી બાંધી, ચરણાંમૃત જો પાયું.
છાપ તીલકને માળા ઝલાવી, તાળી ભજન કરાયું.
નાવું ધોવું સેવા પુજા, પુન્ય કરવાનું બતાયું.
તે સૌ કરવું શાને માટે, જ્ઞાન તે નવ દરસાયું.
આનંદ પદ પુરણ પેખ્યા વીણ, જુડયા બાયું બાયું.

ગુરૂએ. ટેક.
ગુરૂએ. ૧
ગુરૂએ. ૨
ગુરૂએ. ૩
ગુરૂએ. ૪
ગુરૂએ. ૫

પદ ૫ મું.

તે તું પહેલુ તપાસ, આ તનમાં તે તું પહેલુ તપાસ.
અપ તેજ પૃથિવ ને વાયુ, જોળખને આકાશ.
શબ્દ રસ રૂપ રસ ગંધ તે, ક્યાં ક્યાં પુરે વાસ.
હાથ પગ મુખ શિખ શુદ્ધ એ, શું છે તે કર ક્યાસ.

આ તનમાં. ટેક.
આ તનમાં. ૧
આ તનમાં. ૨
આ તનમાં. ૩

ત્વચ્ચા શોભ જીભ કાષ્ઠ કલ્પમાં, વિચાર કોનો બાસ.	આ તનમાં. ૪
જ્ઞાન કર્મ ઇંદ્રીયો કષ્ઠ કષ્ઠ, કેટલાં ભુત પ્રકાસ.	આ તનમાં. ૫
નામ ગુણ લક્ષણ કહે તેનાં, કોને હર્ષ ઉદાસ.	આ તનમાં. ૬
અંતઃકરણ હશે શી વસ્તુ, કોને દુઃખ ભય ત્રાસ.	આ તનમાં. ૭
કહે મગન ઉત્તર કે તેનો, ઓળખાવું અવિનાસ.	આ તનમાં. ૮

પદ ૬ ઠું.

મતમે બન ગયે મુંડ, દેખો સખ મતમે બન ગયે મુંડ.	દેખો. ટેક.
વિષ્ણુ ભક્ત શીવકી નીધામે, રહે સદા આરૂડ.	દેખો સખ. ૧
શીવ ભક્ત વિષ્ણુકું નીધે, બાંન રખત નહીં ભુંડ.	દેખો સખ. ૨
રામ ભક્ત કહે સખ શેહી મેરા. એકછી રામ પ્રહુડ.	દેખો સખ. ૩
કૃષ્ણ ભક્ત કહે કૃષ્ણ બડે હે, કહે અન્યકું કુડ.	દેખો સખ. ૪
શક્તીકે શેવક ખી એસે, ચહે એક ચાંમુંડ.	દેખો સખ. ૫
અન્યો અન્ય દેવકી નીધામે, ઝઘડા કરતહેં ઝુડ.	દેખો સખ. ૬
જેસા ગજ અંધેને દેખા, એસે જ્ઞાન બીન ધુડ.	દેખો સખ. ૭
આનંદરામ કહે વો કેસે, જૈસે બનકે બુડ.	દેખો સખ. ૮

પદ ૭ મું.

ધણી વિનાનું ધુળ, સમજવું ધણી વિનાનું ધુળ.	સમજવું. ટેક.
ધણી વિના કદી ધર્મ રહે નહિ, કોદી લજવાય કુળ.	સમજવું. ૧
વ્યર્થ ધણી વ્યંહળ કરવાથી, શમે ન રમરતું સુળ.	સમજવું. ૨
માટે ધણી ધીંગો શિર કરવો, છેદે માયા સુળ.	સમજવું. ૩
આનંદરામને ધણી શિર ધીંગો, છે અંતે અનુકુળ.	સમજવું. ૪

પદ ૮ મું.

ધણી વિનાના દોર, ધિલ્લે ધિલ્લે ધણી વીનાનાં દોર. ધિલ્લે ધિલ્લે. ટેક.	
રખડે રજળે રાન વિશે વળી, ચોરી જાયે ચોર. ધિલ્લે ધિલ્લે. ૧	
કોઇનીન બુખ્યાં કોઇનીન તરસ્યાં, જરી ન દાખે જોર. ધિલ્લે ધિલ્લે. ૨	
કોઇનીન દુઃખમાં કોઇનીન સુખમાં, ઠરી ન બેશે દોર. ધિલ્લે ધિલ્લે. ૩	
ધણી વિના શાન્તી નહિ પામે, નક્કી થાય નકોર. ધિલ્લે ધિલ્લે. ૪	
ધણી વિના વળી ઉખખર કરશે; ધણીઆપાં ખાય ખોર. ધિલ્લે ધિલ્લે. ૫	

પદ ૯ મું.

ભક્તવત્સલ ભગવાન, ભજમન ભક્તવત્સલ ભગવાન.	ભજ મન ટેક.
દુનિયાદોરીનાં દુઃખકાંચે, આપે સુખ નિહાન.	ભજ મન. ૧

સ્મર્યુ માત્રમાં તરતજ ટાળે, ત્રિતાપતું તોફાન.	ભજ મન. ૨
મન વાંચિત ફળ આપે અંતે, ઉગારે અવસાન.	ભજ મન. ૩
કોઈ વાતની કમીના રહે નહિ, કર ભક્તિરસપાન.	ભજ મન. ૪
આનંદ ઉરથી હરનીશ તેનું, ધરે હૃદયમાં ધ્યાન.	ભજ મન. ૫

પદ ૧૦ મું.

આયુષ્ય એળે ગુમાવે, અભાગી નર આયુષ્ય એળે ગુમાવે.	અભાગી. ટેક.
કોટી ઉપાયો કરતાં કદાપિ, ગયો સમય નહિ આવે.	અભાગી. ૧
કદપ તણો કેમ કરે ઉધારો, કાળતો રોજ સતાવે.	અભાગી. ૨
સરવે ગયા તેમ તારે જવાનું, કાળ આગળ નહિ ફાવે.	અભાગી. ૩
વૃદ્ધ યૌવનનો વડ નહિ જેને, તેને કોણ બુલાવે.	અભાગી. ૪
નાનાં મોટાં સરવે સરખાં, ધાવે તે પણ્ય જાવે.	અભાગી. ૫
આનંદરામ ઉપાય કરે શીઠ, કાળથી કોણ બચાવે.	અભાગી. ૬

પદ ૧ લું.

કામણ દીસે છે અલખેલા—એ રાગ.

જાણકા કાચી છે આ કાયા, કાલ પડી જશે.	જાણકા ટેક.
જાણકા કાચી છે આ કાયા, સાચી શીઠ ધરે છે માયા;	
હીલમાં જો તું ઠાઠા ઢેળી શું હશે.	જાણકા. ૧
દેહની અંદર દારૂણ દુઃખ છે, માંસ માટીમાં કહે શુ સુખ છે;	
છતાં હંજી બહુ બુખ છે તુજને તે વિશે.	જાણકા. ૨
રક્ત ચર્મ વિદ્યામાં વસીયો, કેમ થયો તું કદનો રસીયો;	
જન્મ મરણમાં ફરીઓ આઘો નવ ખશે.	જાણકા. ૩
લક્ષ ચોરાશી ફેરાફરીઓ, ત્યારે આ મનુષાદેહ ધરીઓ;	
પણ નવ તરીઓ પાછો દુઃખમાં શુ ધસે.	જાણકા. ૪
ઉત્તમદેહ મળ્યો છે માટે, તેથી કર સમરણ શીર સાટે;	
વીર વદ્યો જા વાટે જ્યાં વહાલો વસે.	જાણકા. ૫
અવર દેહથી આ છે રૂડો, તે પણ્ય અંતે તો છે બુડો;	
ઉડો ઉતર્ય અવળો અવળો શું ફસે.	જાણકા. ૬
શિખામણ મુજ ઉર ધર ખાશી, અવિનાશીને લે ઉપાસી;	
લક્ષચોરાશી ફાંચી ફેરા નહિ થશે.	જાણકા. ૭
કરવાનું કરી લે આ કાચે, ધડી પલક તુજ લાભની જાચે;	
વ્યાસ મંગલ નહિ થાયે સુખ ધીજે કદી.	જાણકા. ૮

પદ ૨ જી.

જીવડા સમજ્યા વિષુ સુખ માને આ સંસારમાં.	જીવડા ટેક.
જીવડા સમજ્યા વિષુ સુખ માને, પણ જીવે છે જો સુખ માંને;	
સપડાયો શુ કરવાને તુ પ્યારમાં.	જીવડા. ૧
માંની બેઠા માફ માફ, પણ મીઠ્યા છે તે સૌ તાફ;	
ધુંધાચો સા સાફ શઠ ઘરનારમાં.	જીવડા. ૨
સાચાં જાણે સગાં સખ'ધી, જૈશ એકલો તેજે સંધી;	
ખ'ધીખાતુ છોડાવે કોઈ ધારમાં	જીવડા. ૩
જીવ એકલુ છેજ જવાતુ, તકે શયુ કો નથી થવાતુ;	
જે વખતે ફસવાતુ જમના મારમાં.	જીવડા. ૪
કરતો હીંડે હેસો હેસો, પરમેશ્વર સમ જાણે પેસો;	
ભાઈ શો જવાખ દેવાનો દરનારમાં.	જીવડા. ૫
પુન્યની અંદર પાછો કરતો, અધીક પાપનો પોટલો ભરતો;	
કરતો નથી કેમ કરેલા તુજ કરારમાં.	જીવડા. ૬
કરવાતુ કરતો નથી મારે, ફળ ભોગવતુ પડશે સાટે;	
તારે ફરી ફરતુ પડશે અવતારમાં.	જીવડા. ૭
શિક્ષા ઉર જો ધરે તુ ખાશી, ફેરો મટશે લક્ષ ચોરાશી;	
આનંદરામ ચિત્ત ચોટાડે કિરતારમાં.	જીવડા. ૮

પદ ૩ જી.

ઉત્તમ આ અવસર મનુષાદેહ, તે નહિ મજે ફરીરે.	ઉત્તમ. ટેક.
ઉત્તમ આ અવસર મનુષાદેહ, દેવને દુર્લભ મળ્યો તને તેહ;	
જેહ થકી કરવાતું તે તું લે કરીરે.	ઉત્તમ. ૧
નથી ભડૂંશો ઘડીપલકનો, સુખો થઈ શું હીંડે મલકનો;	
ખોટો ખેલ ખલકનો જાણી લે જરીરે.	ઉત્તમ. ૨
વિષયવાસના આ દુનિયાની, ગાંઝવાના જળસમ, લે માની;	
વશુસ્વારથ છે હાની એમાં બહુ ભરીરે.	ઉત્તમ. ૩
અવસર એજે શીઠ ગમાવે, આજ મળી તક કાલ ન આવે;	
સમજાવે જો સંત વચન ઉર લે ધરીરે.	ઉત્તમ. ૪
નહિ કરવાતું શીઠ કરે છે, કરવાતું તે દુર ધરે છે;	
મિથ્યા વય વિચરે છે ભર ડગલાં ઠરીરે.	ઉત્તમ. ૫
અવસર ચુકી જશે આવો, પાછળથી થાશે પરતાવો;	
શાવો નહિ રહે ને રડશે નેણું ભરીરે.	ઉત્તમ. ૬

સંત સમાગમ કરતાં સારો, ભવ તરવાનો આવે આરો;
 એવા સ્થળ ઉભા રહો તો બાંશે તરીરે.
 અણધાર્યું છે મર્ણુજ માંથે, કાળ બાણ લીડયું છે ભાથે;
 કહે મગન જખમારીને બહુ મરીરે.

ઉત્તમ. ૭

ઉત્તમ. ૮

પદ ૪ થું.

અહ્યા ને જોતામાં કંઈ જણ ચાહ્યા જાય છેરે. અહ્યા. ટેક.
 ને જોતામાં કંઈ જણ ચાહ્યા, જોરાવરને જમડે આહ્યા;
 કાહ્યા કુહ્યા પણ મૃત્યુવસ્ય થાય છેરે. અહ્યા. ૧
 સ્વાસ થકી સહ્યાને તોડે, મથન મેરામણ કરતા કોડે;
 તેવા નર પણ જમ હાથે ઝડપાય છેરે. અહ્યા. ૨
 આલ ઉંડળમાં ઘાલી ફરતા, ધરણીપર જે ચર્ણુ ન ધરતા;
 એવા પલકમાં મરતા તો દેખાય છેરે. અહ્યા. ૩
 ઈંદ્રાસનને જઈ હલાવે, ચરણે નવકુળ નાગ નમાવે;
 તેવાને પણ કાળ કચરડી ખાય છેરે. અહ્યા. ૪
 છત્રપતિ સરખાને છડીઆ, પૃથ્વિપતિ પણ પળમાં પડીઆ;
 ઘાટ ઘણાના ઘડીઆ ક્યાં ઉપાય છેરે. અહ્યા. ૫
 બજકોટમાં જઈને પેસે, બચવા માટે બળ કરી બેસે;
 તો પણ તેને કાળ સાંજુસે સહાય છેરે. અહ્યા. ૬
 કાળ કોળીઆ સૌના કરશે, વેલુ મોડું સૌ કો મરશે;
 એવું જખમ્ જમતું જોર જણાય છેરે. અહ્યા. ૭
 અણધાર્યું છે મર્ણુજ માંથે, કાળ બાણ લીડયું છે ભાથે;
 કહે મગન જખમારી મરી જવાય છેરે. અહ્યા. ૮

પદ ૧ લું.

જે કોઈ ઝેમી અંશ અવતરે—એ રાગ.

કદાપી સત્ય સંગત ને મળે, પરંતુ પડયો સ્વભાવ ન ટળે. ટેક.
 અધિક આંચ અગ્નિની કરતાં, ગાંગડુ મગ નહિ ગળે;
 પાંચ દિવસના પલળેલા પણ સોમણ કાઠી બળે. પરંતુ. ૧
 ગંગો જઈ ગોબરપર બેશે, કાગ બિટા જોઈ ચળે;
 પણ પાપીનું મન નહિ ગાને, દેખી શુક્તા ફળે. પરંતુ. ૨
 લીતર નહિ લીજે પથ્થરપર, અઢળક પાણી ઢળે;
 મધુપાંનીને મિષ્ટ દુધ ઘો, પણ પાછા નહિ વળે. પરંતુ. ૩

અહિ અહાર અમૃતનો કરશે, પણ નિજ વિષ નહિ પળે;
 દુધ સાળુ લઈ ધ્રુવે કાઢાલા, સ્યાંમ રંગ નહિ ખળે. પરંતુ. ૪
 શકેઅ સંત સદ્ગોષ્ઠ કરે કહી, દુરીજન હેતે ન હળે;
 ફાસ ફરસ આપસથી સળગે, રહે સત વરસો જળે. પરંતુ. ૫
 રાખોડી નહિ ખળે અગ્નિમાં, નાંખો દાવાનળે;
 જીવો જીગારી જર પામે પણ, નિજ દેહું નહિ દળે. પરંતુ. ૬
 પોતાની નહિ તજે વાસના, જે હોય તે નીકળે;
 કહે મગન પલાંડુ લશણમાં, ભલે કરતુરી બળે. પરંતુ. ૭

પદ ૨ જી.

જન ભજન વિનાનો ભમે, શુંજી એ શુભારને નહિ ગમે. ટેક.
 ઉલુકને અંધારૂ વહાલુ, રાત વિશે મન રમે;
 ચોમાસે ગરબ પડ દેખી, દુષ્ટ કાયાને દમે. શુષ્ક એ. ૧
 જાશે જે ઝીકલાઈ જવાશે, જળ પડશે જે સમે;
 રૂચે નહિ કદિ ચંદ્ર ચોરને, આનંદ મન આધમે. શુષ્ક એ. ૨
 પુશ્વલીને નહિ પ્રેમ પતિ પર, ભુંડી રીતે ભમે;
 આળસુ અતિ અડચણ વેઠે પણ, વળગે નહિ ઉદયમે. શુષ્ક એ. ૩
 વા વાયેથી નેતર વળશે, તાડ તડ નહિ નમે;
 લોહકાટ કદી કાળ ગળેના, અનંત ધમણો ધમે. શુષ્ક એ. ૪
 પ્રભુ ન પ્રીછે પામર પ્રાણી, દુનીઆનાં દુઃખ ખમે;
 શઠ જીહ્વી સમજે નહિ માટે, મધી મરો શીઠ શ્રમે. શુષ્ક એ. ૫
 અજ્ઞાનીને જ્ઞાન ન ગોઠે, ભલે બોલીએ હમે;
 વ્યાસ મગન સુરખને માઠો, તપાસ કરજે તમે. શુષ્ક એ. ૬

પદ ૩ જી.

શું મોહ્યા મનુષ્યની કૃતિ, કૃતિ તો જીવો પ્રભુની અતિ. ટેક.
 પાણી પીતળનાં દેખી પુતળાં, મલકાતા સુહમતી;
 મહા મોઘી આ મનુષ્ય પુતળી, જીવો કેવી બોલતી. કૃતિ તો. ૧
 ઝાંખીને શુ જોવા લાગ્યા, લેંપ વિજળી ખતી;
 સુર્જ સોમ તારાઓ જીવો, કેવી તેજની ગતી. કૃતિ તો. ૨
 નાટક ચેટકને શું નીરખો, અવળી કરી ઉનતી;
 બિન્દુપ નાટક નીરખો આ, કેહું રચું જગપતી. કૃતિ તો. ૩
 ચિત્ર વિચિત્ર રંગ જીવો શુ, પુટે હવાઈ ઉડતી;
 પણ ચોમાસે જીવો બાદળાં, અગણીત રંગો પ્રતી. કૃતિ તો. ૪

ગાજ વિજ વળી વરસાદ વાયુ, વિચારો મન વતી;
ઝોટ ભરતી અર્જુવની જોતાં, કળા કેવિ એ થતી. કૃતિ. ૫
આ શિક્ષા તો શાણા સમજે, વિચારે વાત ન જતી;
કહે મગન કરગરી છતાં પણ, સુખ ન માને રતી. કૃતિ. ૬

પદ ૪ થું.

શું સુકીત તેં કર્યું, સુરખજન, શું સુકીત તેં કર્યું. ટેક.
સુનવાદેહ આ અવસર મળીયો, ધ્યાન પ્રભુનું ન ધર્યું;
ગંગા ગોમતી ઘાટ ન નાહ્યો, નિજ પાતક ના હર્યું. સુરખ. ૧
તિરથાટણમાં ચરણ ધર્યો નહિ, પુન્ય થકો મન કર્યું;
પ્રપંચથી પાછો નવ પડીઓ, ધુતીને ધન ભર્યું. સુરખ. ૨
જરને માટે જીકું બોલ્યો, કિંચીત દીલ ના ડર્યું;
હરી કિર્તનથી હાડય ગયો તુ, મંદીર મનના ઠર્યું. સુરખ. ૩
પરમારથમાં પાઈ ન દીધી, મિથ્યા વિત વાણ્યું;
માઈકમાં મોટો થઈ મહાલ્યો, કહે કારજ શું સર્યું. સુરખ. ૪
દીન દીન વિષયો બહાલા કીધા, ધિછે તુજ અવતર્યું;
હુટી પડી બાધી જીવગાંની, ઝાલુ જીકું ઉચર્યું. સુરખ. ૫
ધરકે ઘાટનો રહ્યો ન ગાંડા, વણ અગ્નિ સુખ ખજ્યું;
બ્યાસ મગન કહે જોઈ ચતુરાઈ, દીવેલ બાળી દગ્યું. સુરખ. ૬

પદ ૫ મું.

ભાવી પદારથ થશે, થવાનો ભાવિ પદારથ થશે;
લખ્યા લેખ નહિ જશે. થવાનો. ટેક.
થાવાનું જેવું જે કાળે, તે કાળે તે હશે;
સુદીમાં સમરથ નહિ કોઈ, ખંખેરીને ખસે. થવાનો. ૧
જનમેજય જાણતો છતાં કૃત, કીધાં એકાદસે;
પ્રહ્લાદત્યા અષ્ટાદશ વળગી, એ પરમાણે ફસે. થવાનો. ૨
પરિક્ષિત જાણે પ્રાણુ જશે તેથી, વજ મહેલમાં વસે;
સાધન કરતાં મર્ણુ થયું જો, જોતાં નાગને ડસે. થવાનો. ૩
અભિમન્યુને અનેક વાંનાં, કરી કહી વાતો બસે;
કાળ ચક્રે તેને કોઠે ચડાવ્યો, કેણ કોઈનું ના ઠસે. થવાનો. ૪
દુષ્ટની સાથે દુત રમવા જો, ધર્મ સરીખા ધસે;
વારી થાક્યા વિગુધ વૃધા, પણ લલચાયા લસે. થવાનો. ૫
રામચંદ્રજી વનમાં દોડ્યા, મૃગ કનકની મસે;
શુભ સતિ સીતા હેરાંજી, જાણીતા કરધસે. થવાનો. ૬

દમયંતી કહે મીન સજીવન, થયાં એ અમૃત રસે;
રામા રણમાં સુકી ચાલ્યો, નળે ન માન્યુ કશ્યે.
ચંચળ પણ ચુકે ચપટીમાં, નિમીત્ત વળગ્યુ નસે;
કહે મગન ભાવિના છોડે, છો રહ્યા વિધિ છસે.

થવાનો. ૭

થવાનો. ૮

પદ ૬ ઠું.

જ્ઞાની ગુરુજી મળ્યા, ભાગ્ય ધન જ્ઞાની ગુરુજી મળ્યા;
સત્સંગ કરતાંની સાથે, શંપય સઘળા ટળ્યા;
મોક્ષને માટે ઘણા મુશુક્ષુ, જ્ઞાનની ગોળી ગળ્યા.
વેદ તણા સૌ લેહ ભાગીઆ, અઢળક અમૃત ઢળ્યા;
અજર અમર સુખ આપ્યું અલૌકિક, દુઃખના દિવસો ઢળ્યા.
શ્રુતિ સ્મૃતિ સૌ સમજાવી, એવા હેતમાં હળ્યા;
જન્મ મરણથી લીધો ઉગારી, અમર કુંળ એ કુંળ્યા.
દાણુ વિના સૌ મોક્ષમારગી, નિર્ભય વાટે વળ્યા;
વ્યાસ મગન વદ્ધજના વચને, જીવો ચિત્તથી ચળ્યા.

ટેક.

ભાગ્ય. ૧

ભાગ્ય. ૨

ભાગ્ય. ૩

ભાગ્ય. ૪

પદ ૭ મું.

મોક્ષ મારગી થયા, જાણું કેમ મોક્ષમારગી થયા.
દેવદાર કંઈ થયો ન દીસે, હતા તેવા હજી રહ્યા;
કુટીલ કૃતમિ પાણું પ્રકાશે, દીનપર કયાં છે દયા.
વેશ કેશ વૃદ્ધપણે ન ખદલ્યા, લેશ જ્ઞાન નવ લદ્યા;
ઓમકારેશ્વર જાણ્યા વિષુ ઠેક, કાશી ગયાજી ગયા.
દેવ તણું દેવું ના દીધું, દંડ પડ્યા સૌ સદ્યા;
પંચવિષયપર પ્રોતિ રાખી, વાંકી વાટે વહ્યા.
વળી પટાવિષુ પરણુ કેને, મોક્ષ મારગી કયા;
પટે પરખી દ્યો વ્યાસ મગનને, દેવચંદને ચહ્યા.

ટેક.

જાણું. ૧

જાણું. ૨

જાણું. ૩

જાણું. ૪

પદ ૮ મું.

અમારા મોક્ષમારગી વીના, અમારી કંઠણુ સમજવી ખીના.
સંગિતનો જાણીતો સુરતે, મેળવે સારંગીના;
પણુ સુરખ મેળવવા જાતાં, તોડે તાર ભમરીના.
બેઠકનો જાણીતો હશે તે, મટાડે રોગ રોગીના;
અછલહલીણુ ઔષધી આપતાં, પ્રાણુ હણે દર્દિના
ઝવેરાતનો જાણીતો ગુણુ, જાણે હીરા મણીના;
આહર જન મન ગણે કાંકરા, ઉત્તમ હીરાકણીના.
ચતુર ચિકિત્સક થેતે ગુણુ તે, ચંદન વનસ્પતીના;
કહે મગન કઠીઆરાને મન, કટકા એ કાઠીના.

ટેક.

અમારી. ૧

અમારી. ૨

અમારી. ૩

અમારી. ૪

પદ ૯ મું.

જે કોઈ મોક્ષમારગી હશે, વસ્તુની સમજણ સમજી જશે.	ટેક.
મધુર સ્વર સુંદર વેણુના, તે તો શેશ સુણશે;	
ક્ષીર નિર મિશ્રિતમાંથી પય, હંસ પીચે એક ટસે.	વસ્તુ. ૧
રણતુળ રણસંઘામે થાતાં, સુરાને સુર વ્યાપશે;	
સુધ્ય સિંહણના પયનો જેને, પચાવ પેટમાં થશે.	વસ્તુ. ૨
ત્રણ ટકોરે તરત કીટજે, ભમર બની ઉડશે;	
ધગધગતા અગ્નિ અંગારા, ચાતક તે ચાવશે.	વસ્તુ. ૩
ત્રણસેં જણની મધ્ય તાકોડી, નિશાનશર તાકશે;	
વ્યાસ મગનના વચનામૃતમાં, જેનો લક્ષ લાગશે.	વસ્તુ. ૪

પદ ૧૦ મું.

જે કોઈ મોક્ષમારગી મળે, તેહથી સંશય સઘળા ટળે.	ટેક.
મેગળનાશા મોટી છત્તાં પણ, એનાથી શુ વળે;	
રેતીમાંથી જુદી સર્કરા, કિડિ વિણ કેમ નીકળે.	તેહથી. ૧
કુહારો તો લોહુ કાપવા, લજવે પાછો પળે;	
છીલ્પી નાની પણ કટકા કરશે, ખાળી તે નહિ ખળે.	તેહથી. ૨
સિંહ ડાડય શું કામ કરે, સુક્ષ્મ ઉધેધ આગળે;	
શુષ્કવેદી સુક્ષ્મવેદીને, કદી કાળ નહીં છળે.	તેહથી. ૩
ઉદધી આગળ તૃષા સમાવા, કહો ભાગ્ય કેમ લળે;	
કહે મગન ખરી તૃષા તુટશે, સુક્ષ્મ સરોવર મળે.	તેહથી. ૪

પદ ૧૧ મું.

હશે જે ખરા મોક્ષમારગી, કોઈથી કદી ન જાએ ડગી.	ટેક.
પોખરાજ પાછો પડશે નહિ, જશે ઝવેરી લગી;	
અંત સુધી એવોને એવો, ચોકસે કરો ચોમગી.	કદી. ૧
સત છોડાવા છળખેદ કરશે, ભલે કે છપ્પરપગી;	
સતિ સ્વધર્મો નહિ છોડે નિજ, બને બીજી ગારગી.	કદી. ૨
રાત અંધારી હશે ત્યાં સુધી, રહે તારા તગતગી;	
જુવો જરૂર એ આંખા પડશે, ચંદ્ર ઉગે ઝગઝગી.	કદી. ૩
ઉંડો અનુભવ કયાં વિના જીવ, ઝેર કરે જીવંતગી;	
વ્યાસ મગન વહ્નલના જ્ઞાને, ખરી કરી ખંદગી.	કદી. ૪

પદ ૧ ભું.

સાડુ સાડરે સુરત શહેર—એ રાગ.

ઉત્તમ આપ્યો અવતાર, એ પ્રભુને ભજીએ;
 જેણે કયાં ઘણા ઉપકાર, તેને કયમ તણીએ. ટેક.
 જઠરામાંથી જાળવી જીવડા, મળથી કાઢ્યો બહાર; તે
 પહેલાં તુજ માટે સાધન, સર્વ કર્યો તૈયાર. એ પ્રભુ. ૧
 પ્રગટયા પહેલું જો પય કીધું, વિધ વિધ વસ્ત્ર અનાજરે;
 એ આદીતો અનાંત વસ્તુઓ, સરજી છે મહારાજ. એ પ્રભુ. ૨
 જાત જાતનાં ઝાડો ઉપર, તરેહ તરેહ ફળ ફુલરે;
 કામ કોટીયા કીધાં એવાં, જેમાં મળે ન ભુલ્ય. એ પ્રભુ. ૩
 જેનાં વખાણ કરતાં થાકે, સહસ્ર કૃષ્ણાએ શેશરે;
 માનવ તે શું વખાણ કરશે, જેના ગુણ વિશેષ. એ પ્રભુ. ૪
 ભુંડા જીવ શું ભુલી જાય છે, ઇશ્વરનો આભારરે;
 આનંદરામ તો કદી ન ભુલે, આતમનો આધાર. એ પ્રભુ. ૫

પદ ૨ ભું.

જગના પતિનું જીવરાજ, ભાવે ભજન કરી લે;
 એ કાવે ગરીબ નિવાજ, ધ્યાન હૃદય ધરી લે. ટેક.
 મનુષ્ય જન્મ વૃથા વહી જાયે, ચતુર હોય તો ચેતરે;
 ભુલ્યો તો ભવકુપમાં પડીશ, પછી બગડશે વેંત. ભાવે. ૧
 મળ્યો હવે વળી કયાં મળશે, મનુષ્યનો અવતારરે;
 આજકાલ કેમ કરે ઉધારો, સુરખના સરહાર. ભાવે. ૨
 બુદ્ધિ હોય તો બાંધી લે જીવ, પાણી પેલી પાજરે;
 જળરૂપ આયુષ ચાલ્યું જાયે, કથલી જાયે કાજરે; ભાવે. ૩
 સર્વ કામ પુરાં પરવારી, ગયો નથી જન કોઈરે;
 તો તુ કહે કયાંથી પરવારીશ, શીદ કરે છે સોઈ. ભાવે. ૪
 અરે અંધ જો આંખ ઉઘાડી, પકડી લે શુભ પંથરે;
 આનંદે અનુભવથી ગુંક્યો, તુજ માટે આ અંધ. ભાવે. ૫

પદ ૩ ભું.

માડુ માડરે સુરખ જન, માને શીદ માડુ;
 તાડુ તાડુ નથી આ તન, તપાસી જો તાડુ. ટેક.
 નહિ શિર તાડુ નહિ કરતારા, નાક કાનને ચણુરે;
 આંખ અંધ માંધુ નહિ તાડુ, તાડુ નથી જો મણુરે. માને. ૧

જેમાં તું છે તે નહિ તારૂં, તો કેમ પર પોતાનુંરે;
 લાડી ગાડી વાડી માડી, કહે તારૂં તે શાનું.
 શરીરને સંસાર વીશે જો, તારી નથી કંઈ રેખરે;
 તું નહિ તેનો તે નહિ તારૂં, જ્ઞાન હીપકથી દેખ.
 ક્યાંથી આગ્યો અરે જીવડા, ક્યાં તે પુર્યો વાસરે;
 ક્યાં આગળ તું અંતે જવાનો, કરીલે તેનો તપાસ.
 જે જીવે એવું નવ જાણ્યું, શુ જીવું શુ સાચુરે;
 આનંદરામ કહે ડહાપણ એવું, ત્યાં સુધી સો કાચુ.

માને. ૨

માને. ૩

માને. ૪

માને. ૫

પદ ૧ લું.

ઓધવજી સંદેશો કહેજો—એ રાગ.

પ્રભુને ભજતાં, લાજ નથી ગઈ કોઈની;
 જેના જખરા, જડે જગતમાં લેખજો.
 શ્રુતિ સ્મૃતિ, વેદ પુરાણો પેખતાં,
 મિથ્યા કોણ કરે, એ મોટી મેખજો.
 જો પાંડવને ઉગાર્યો, અગ્નિ થકી,
 ભવ સાગરથી તાર્યો, રહીને પાસજો;
 ધ્રુવને પણ પદ ઉત્તમ, અવિચળ આપીયું,
 જન પ્રલહાદ તણો, ટાળ્યો છે ત્રાસજો.
 બિષ્મ તણું પણ, પાડ્યું પુરણ પ્રેમથી,
 અમરિષ રાજનું, ઉગાર્યું મર્ણુજો;
 સુધનવાની તેલ કઠા શીતળ કરી,
 રાખી જાણ્યો, કર્ણ નયને ચાળુંજો.
 હરિશ્ચંદ્રનું સત્ય રાખ્યું, જઈ શામળે,
 પંચાળીની, પુરણ રાખી લાજજો;
 વિદુરની ભાલ આરોગ્યા ભાવથી,
 રામ ભક્ત જો, તાર્યો છે કપી રાજજો.
 સવરી બાઈનાં, એકાં બોર જમ્યા પ્રભુ,
 સુદામાનાં, આરોગ્યા તાંદુલજો;
 વિલીક્ષણને, રાજ્ય આપ્યું લંકાં તણું,
 ભક્તને માટે બૂધર કરે ન ભુલ્યજો.
 મધર મુખથી ગજને જઈ છાંટાવીઓ,
 ઉગાર્યો નીલાથી મંજા બાળજો;

પ્રભુ ટેક.

પ્રભુ. ૧

પ્રભુ. ૨

પ્રભુ. ૩

પ્રભુ. ૪

ટીંટોલી માટે ગજ ઘંટા ગોઠવી,
પક્ષિ બાળક ઉગાર્યાં પ્રતિ પાળજો.

પ્રભુ. ૫

પુરહાસને તારો સુંદર શામળે,
રાગાળશાને છેવટ કીધી સહાયજો;
મયુરધ્વજનું કરવતથી પલ્લ પાળીયું,
કુબ્જનું અંદન લીધું જહુ રાયજો.

પ્રભુ. ૬

ગુણકા પલ્લ ગુણહીણ તારી ગોવિંદજી,
કીધાં નરસે મેતાનાં બહુ કામજો,
ઠાકોર માટે ઠાકોરમાં આવી વસ્યા;
મીરાંતું વિષ અત્રીત કીધું સ્યામજો.

પ્રભુ. ૭

એ આઠી સંસારી ભકતો બહુ તર્યા,
વણ સંસારી તર્યો બતાવો એકજો,
નાસ્તિક જન આસ્તિકને ઉંધુ ઓઠવે;
વેદ શાસ્ત્ર પર મુંઠનો નહિ વિવેકજો.
સુખ જન બહુ મોઢથી બકાસ કરે,
સ્વાદ આખ્યા વિણ પડેલો પામે ત્રાસજો;
ઔષધ આખ્યા વિણ એ ગુણ કરે નહિ,
વ્યાસ મગનને પુરણ છે વિસવાસજો.

પ્રભુ. ૮

પ્રભુ. ૯

પદ ૨ ભૂં.

અરે ઓ આત્મા પરમાત્માને અનુભવો,
એ અનુભવથી જન્મ મરણ દુઃખ ભયજો,
પુનઃ જન્મ ન આવે આ સંસારમાં,
મોક્ષેચ્છયુ જન આદરો એ ઉપાયજો.
નોકાફી નર તન આ રૂઢું મળ્યું,
પામ્યા સર્વે પુર્વ તણે પરતાપજો;
અણુધાર્યો ઉત્તમ અવસર આવી ચડ્યો,
ભવસાગરથી તરવા ત્રિવીધી તાપજો.
આજ દીન સુધી અવળા બહુ આથડયા,
પડયા કરમના સુધા પાસા આજજો.
મોક્ષ પામવા દવાર મળ્યું આ અંતનું,
સુધારી દ્યો કોટી જન્મનું કાજજો.
વારે વારે સમજાવું શું વિરલા,
સત્સંગથી જ્ઞાન પ્રાપ્ત શુભ થાયજો,

અરે ટેક.

અરે. ૧

અરે. ૨

જ્ઞાન થકી પછી ઉરમાં અનુભવ ઉપજે,
જ્ઞાન વિના મુક્તિ સાધન ના થાયજો.
જપ તપ વર્ત વર્તુલાં કોટી ધા કરો,
મંદિર મહાદેવ દર્શન કરીએ નીત્યજો;
યજ્ઞ યાગાદિક પુન્ય દાન પુષ્કળ કરો,
છતાં મળે નહિ મોક્ષ સ્થાન એ રીતજો.
જ્ઞાતા થઇને જ્ઞાન ગ્રહો જે વસ્તુનું,
ધાતા થઇ પછી ધરણું ધેતું ધ્યાનજો;
મંત્ર ગુરૂથી મળ્યો હોય તે જાપીએ,
એજ મંત્રથી મળે મોક્ષનું સ્થાનજો.
નિરવિકલ્પ સમાધી લક્ષ લગાડીએ,
તુરિયાથી જોળખવા તુરિયાતીતજો,
ગુરૂ વિના એ કોયા કદી નહિ આવડે,
આનંદરામ ક્રિયાથી કરશે નિત્યજો.

અરે. ૩

અરે. ૪

અરે. ૫

અરે. ૬

પદ ૧ લું.

વેચશુ ભક્તિના ભાધ અમે નાણા. એ રાગ.

ધર્મમાં ધુત્તાના મારગે ના ધસીએ; ધુત્તાના મારગે ના ધસીએરે. ધર્મમાં. ટેક.
પ્રપંચી લોકોએ પંથો ચલાવ્યા, તેવા પંથોમાં ના ફસીએ;
પુરણ પરિક્ષા પહેલેથી કરીએ, જોડુ લાગે તો પછી ખસીએરે. ધર્મમાં. ૧
ગુરૂ કર્યા ને જ્યારે શંકા ના ટાળે ત્યારે, નાહક ટાંગા શીઠ ધસીએ;
પારસના પરસે લોહ કંચન ન થાય તો, તેવા હામે શીઠ ઠસીએરે. ધર્મમાં. ૨
મુન્ય મની ખાઈને મહાત્મા માગી, ઉંદર ખની કયેમ હસીએ;
પંજામાં આવતાં પછી ના છુટીએ, માટે હાથા થઇને ઠસીએરે. ધર્મમાં. ૩
સો ટચનું કદી સોનું દેખાડી આપે, તોયે કસોટી સાથે કસીએ;
ખરે ખરી રીતે ખાતરી કરીને, વ્યાસ મગન વહે વસીએરે. ધર્મમાં. ૪

પદ ૨ જું.

વિવેકી જન જોઇને વિચરીએ વાટે, જોઇને વિચરીએ વાટે. વિવેકી જન. ટેક.
જોયા વિનાના પગ પંથમાં ધરીએ, મરીએ કારમા કાંટે;
તે માટે પગરખાં પાકાં પેરીએ, પગના પંજા ના ફાટે. વિવેકી જન. ૧
વગાવીઆ વિશુ જો કદી જઈએ તો, પસ્તાઈએ પુર પાટે;
લુંટારા મળે તો જરૂર લુંટાઈએ, લાકડીઓ વાગે લલાટે. વિવેકી જન. ૨

વિચાર્યા વિષુ વાટ વિકટ આવે કદી, વાઘ વરૂ ઘુઘવાટે; વિવેકી જન. ૩
 નજરે પડતાં નક્ષી ના છુટીએ, મરીએ ત્યાં શીર સાટે.
 એવા અભણ્યા મારગે ચડીએ; પડીએ અવળા આંટે; વિવેકી જન. ૪
 આનંદરામની શિક્ષા છે એટલી, સુસુક્ષુ જનોને માટે.

પદ ૩ ગુ.

વીરા મારા ઢાંગ થકી ના ધુત્તાશો; ઢાંગ થકી ના ધુત્તાશોરે. વીરા મારા. ટેક.
 પાર વિનાના પંથ નીકળ્યા કળીમાં, પહેલા હતા ક્યાં તપાસો;
 ધર્મના નામે એ ધંધાઓ કાઢ્યા, તેવા ધર્મે ના ધીમાશોરે. વીરા મારા. ૧
 ભગ ધ્યાન ધરે તેવા મહાત્મા મળશે, આત્મારામ પકડાશે;
 તે માટે પહેલેથી કરીએ પરીક્ષા, લોળા ભગત ના થાશેરે. વીરા મારા. ૨
 લક્ષિ લેવા એ લાડવા દેખાડશે, લાલચુ થઈ ના લોભાશે;
 અર્ક દુધ ઉજળુ ધારીને પીતાં, પીધા પછીથી પસ્તાશેરે. વીરા મારા. ૩
 હાથમાં ઇશ્વર લાવી દેખાડશે, વાદીનો કરશે તમાસો;
 વ્યાસ મગનનાં વેણુ ઉઘાપતાં, ખત્તા ખરેખરા ખાશેરે. વીરા મારા. ૪

પદ ૪ થુ.

વિવેકી જન વસ્તુ વિચાર કરી લેવી; વસ્તુ વિચાર કરી લેવી. વિવેકી જન. ટેક.
 પીતળની પાટ કદી નજરે નીરખતાં, જણાશે સોનાના જેવી;
 ચતુર ચોકસીને કિંમત કરાવતાં, કસમાં ઉતરશે કેવી. વિવેકી જન. ૧
 વાદીની લખોટી લક્ષમાં ઉતરશે, હીરાને આંટી દે હેવી;
 બ્યારે ઝવેરીની પાસે જશે ત્યારે, પોગળ ઉઘાડું થશે તેવી. વિવેકી જન. ૨
 નક્ષત્રની ચીજ ભેઈ અક્ષલ કહ્યું ન કરે, ઓપણી ઉપરની એવી;
 તાપમાં તાવતાં તુલના થાશે, ચિત્તમાં લેજો એવી. વિવેકી જન. ૩
 વાંધા વિનાની કદી વસ્તુ મળે તો, ભ્રુવ ગયે જાવા ના દેવી;
 વ્યાસ મગને જેમ વસ્તુને ખોળી, વ્યાસ વહલને સેવી. વિવેકી જન. ૪

પદ ૫ મુ.

વીરા મારા રૂ વસ્તુ ખતાવે જ્ઞાની; રૂ વસ્તુ ખતાવે જ્ઞાનીરે. વીરા મારા. ટેક.
 જ્ઞાન વિના એની ગમ પડે નહીં, હોય વિદ્વાન કે દાની;
 ઝવેરી વિષુ અન્ય હીરા ના જાણે, હોય કદી રાય કે રાની. વીરા મારા. ૧
 વિશ્વના કરતાં એ વસ્તુ છે મોટી, વાત નથી એની નાની;
 જે નવ જાણે તે મહિમા શું માણે, ભલેને ધ્યાન ધરે ધ્યાની. વીરા મારા. ૨
 અ, ઉ, મ, માત્રાને બિન્દુ ખતાવે, ઓળખાવે જન જે નિશ્ચાની;
 પ્રણવના પડદા એ વિજ્ઞાની ખોલે, સમજાવે લાભ ને હાની. વીરા મારા. ૩
 એટલી સુસુક્ષુને આપે પરિક્ષા ત્યાં, મન કરવું પુરખાની;
 આનંદરામ કહે વહલ જાણે એવા; જ્ઞાની શુરૂ લેવા માની. વીરા મારા. ૪

પદ ૬ ઠું.

વિચાર કરો આતો અમારો વિદેશ છે; આતો અમારો વિદેશ છે. વિચાર કરો. ટેક.
 વિદેશમાં આવીને થયા વિદેશી જેવા, માટે વિદેશી જેવો વેશ છે;
 ઉપરથી એક પશુ અંદરથી અળગાં, કાર્યને કારણ હંમેશ છે. વિચાર કરો. ૧
 તમારા સરખું આ પહેર્યું અંગરખું, તમારા જેવો આ ખેશ છે;
 અમારા દેશમાં તો આથી પશુ ઉમઠો, ઉજળો અતિ દરેશ છે; વિચાર કરો. ૨
 નથી અહીં નહાવાને નિર્મળ જળ ભુવો, તેથી શરિર કાળું મેશ છે;
 જ્ઞાનની ગંગા છે અમારા દેશમાં, તેથી ત્યાં અંગ ઉજળેશ છે. વિચાર કરો. ૩
 દિવસે દિવસે પડી ગયા દુખળા, ખાવા અહીં છાશને ઘેંશ છે;
 અમૃત ખાવાનું છે અમારું દેશમાં તેથી ત્યાં સૌ અમરેશ છે. વિચાર કરો. ૪
 તમારા દેશમાં તો અતિ અધાર કયાંકજ ઉત્તો દીનેશ છે;
 અમારા દેશમાં તો અનંત અર્કનો, એકજ પુરૂષનો ઉજેશ છે. વિચાર કરો. ૫
 તમારા દેશમાં તો અજ્ઞાની રાય છે, અમારો જ્ઞાની નરેશ છે;
 તમારે વસ્તુ બધી માયાની અમારે, માયા વિનાની વિશેષ છે. વિચાર કરો. ૬
 લાલ્યા વિનાની ભુલ્ય થઈ છે અમારી, પ્રથમ અમારો પ્રવેશ છે;
 જખમારી તે અમે આવ્યા આ દેશમાં, માટે અહીં રહેવાથી કલેશ છે. વિચારકરો. ૭
 બાંધું ત્યારે બધી વસ્તુ અહીં સુકીશું, અમારે ત્યાં તો બધી ખેશ છે;
 આનંદરામ આમ ફરી નહીં આવીએ, સદા ત્યાં અખંડ એશ છે. વિચાર કરો. ૮

પદ ૭ મું.

ધર્મમાં અધર્મ દીસે અતીશે; અધર્મ દીસે અતિશેરે. ધર્મમાં ટેક.
 વિશ્વભુને વૃંદાના લક્ષની વીધી, નથી કોઈ પુરાણને વીશે;
 છતાં અજ્ઞાની એનાં લક્ષ કરાવે, હરજી કેવી રીતે હીશેરે. ધર્મમાં. ૧
 તેવી રીતે વળી વાછડો ને વાછડી, પરણાવતાં નહિ બીશે;
 પાપનો પોટલો એ પુરણ બાંધીને, હરખે છે હરનીશેરે. ધર્મમાં. ૨
 દેવીઓના દેવળમાં અભવધ થાય છે, શ્રોણિતના ચાંદ કરે શીશે;
 માણના આગળે વળી મધુ પાનના, ખ્યાલા ભરી પાપી પીશેરે. ધર્મમાં. ૩
 જગત્તાથે ભાતમાં ભ્રષ્ટતા ન લાગે, તેવા દેખાડું તેતરીશે;
 આનંદરામ આમ કળી કાળ આવીઓ, સુધ્ધે મતી હવે શેરે. ધર્મમાં. ૪

પદ ૮ મું.

ઓ હરીજનો આવો સમાગમ કરીએ; આવો સમાગમ કરીએ. ઓ હરીજનો. ટેક.
 એવો સમાગમ કરીએ કે જેથી, નારે જનમીએ કે મરીએ;
 પુણ્યનંદને શું કર્યે પામીએ, શી શી વસ્તુ પરહરીએ. ઓ હરીજનો. ૧

અજર અમર રસ પાઇએને પીજીએ, બાકી ના રાખવું જરીએ.
 જેથી આ સંસાર સીધું ચોલગીએ, એવી નોકામાં મિસી ફરીએ. એ હરીજનો. ૨
 અભયને નિર્બંધ પદ શાથી પામીએ, એવો પુરૂષ કોણુ વરીએ;
 અનંત દેવ છે આ દુનીઆમાં, મોક્ષ માટે ધ્યાન કોણું ધરીએ. એ હરીજનો ૩
 સંત પણુ સુધિમાં સુમાર વિનાના છે, જ્ઞાન તે કોણું અનુસરીએ;
 આનંદરામ આમ ફરી નવ આવીએ; એવા ઠામે સ્થિર ઠરીએ. એ હરીજનો. ૪

પદ ૯ મું.

ભક્તજનો ભક્તિમાં ભુલ્ય ભારે થાય છે, ભક્તિમાં ભુલ્ય ભારે થાય છેરે. ભક્ત. ૧
 ભક્તિ શા માટે કરવી તે ન જાણ્યું આંધળે બેડું કુટાય છે;
 ભક્તિ કરવી તે વળી કહો કોની કરવી, દેવતો ઘણા દેખાય છે રે. ભક્ત. ૧
 ભક્તિ કરીને લાભ લેવા શો ધાર્યો, એવી શી અંતર ધમ્મય છે;
 રિદ્ધી સિદ્ધી કે પછી આયુષને માટે, સાથી પદ કીર્તનો ગવાયછે રે. ભક્ત. ૨
 ભુખ દુઃખ ઉંઘ વેદી હરનીશ ભજનમાં, શાને માટે ભોળું થવાય છે;
 આનંદરામ કહે કારણુ બતાવો, આયુ કોણું શાકમાં તો જાય છે રે. ભક્ત. ૩

પદ ૧ છું.

દેખો સખી ડાલરીયા. એ રાગ.

શિદ્ધ માયામાં માયા લગાડી, અભાગી જીવ જોને જરારે;
 ચેત ચિત્તાનાં તું ચક્ષુ ઉઘાડી, અભાગી જીવ જોને જરારે. ટેક.
 દેવને દુર્લભ નર દેહ મળ્યો છે, છતાં તે જીવગી બગાડી. અભાગી. ૧
 દિન દિન દેવાના દેવામાં દુલ્યો, વલે શી થાશે અગાડી. અભાગી. ૨
 જરના તરમાં નથી નજરમાં, પણ પુછનાર છે પછાડી. અભાગી. ૩
 વચને બંધાઇને વિઠ્ઠલ વિસાર્યા, વાલી લાગી લલિમ ને લાડી. અભાગી. ૪
 દીકરા દીકરી દેખી હરખાચો, ધાયો ધંધામાં દહાડી દહાડી. અભાગી. ૫
 માઝું માન્યું પણ નહીં કોઈતાઝું. તાતજાત ભગની ને માડી. અભાગી. ૬
 મરણુ વેળા સૌ ભોળાં થઇને, વાલની વાળી લેશે કહાડી. અભાગી. ૭
 આનંદરામ આમ વિચાર કરી લે, ધિછ મુલ્લ ધિછ તારી દાડી. અભાગી. ૮

પદ ૨ જું.

અલ્યા મુવો તું વૈતરાં કરીને, જંજળી જીવ જીવગી સુધીરે;
 ઘડી બેઠો ના ઠામે ઠરીને, જંજળી જીવ જીવગી સુધીરે. ટેક.
 આમથી લાવું ને આમથી કમાવું, ટાંટીઆ દુટયા ફરીને. જંજળી. ૧
 ધંધાના ધ્યાનમાં મોટાઈના માનમાં, પ્રભુથી ચાલ્યો ના ઠરીને. જંજળી. ૨
 વહેવારી વાતમાં સગાના સાથમાં, દુલ્યો તું દેવાં ભરીને. જંજળી. ૩

થયો તું ઘરડો નીકળ્યો બરડો, બેઠો ના ચિહ્ન વરીને. જ'ભળી. ૪
 અચક્યો અંગથી છતાં ઉમંગથી, ફાળો ભરે મરી મરીને. જ'ભળી. ૫
 સૌતું કર્યું પણ તે તારું કર્યું નહીં, સંસારની ધુસરી ધરીને. જ'ભળી. ૬
 મરવા પડ્યો પણ માયા ના સુકી, ડુબ્યો તું તેડયે તરીને. જ'ભળી. ૭
 આનંદરામ કહે સુવો તું ડાહ્યો, જોળખ્યા નહીં તેં હરીને. જ'ભળી. ૮

પદ ૩ જી.

ધંધો ધંધો ને કર્યો ધંધો, અભાગી જીવ જીવગી સુધીરે;
 અધો અધો ને થયો અધો, અભાગી જીવ જીવગી સુધીરે. ટેક.
 જન્મ દેનાર ધણી જરી ન જાણ્યા, છંદો છંદો રૂઝા કુછંદો. અભાગી. ૧
 છળને પ્રપંચો કોટીધા કીધા, ફંદો ફંદો કર્યા કુછંદો. અભાગી. ૨
 વિદ્યા રૂપી આ માયામાં વળગ્યો, વંદો વંદો થઇ વંદો. અભાગી. ૩
 ઉપરથી ઉજળો પણ અંદરથી જીવડા, ગંદો ગંદો રહ્યો ગંદો. અભાગી. ૪
 વેષ ધરી ભગતનો માયામાં મહાદ્યો, જંદો જંદો થઇ જંદો. અભાગી. ૫
 આનંદરામ આમ પ્રભુની આગળ, ખંદો ખંદો થયો ખંદો. અભાગી. ૬

પદ ૪ થું.

અવાળો બાચકાં ભરે છે, અભાગી જીવ જાણ્યા વીનારે;
 તેથી તું જન્મે મરે છે, અભાગી જીવ જાણ્યા વીનારે. ટેક.
 ઇશ્વરને માટે તું આથડે છે આમતેમ, મહેનત મન સુકી કરે છે. અભાગી. ૧
 ચુંક આવે પેટમાં ને ડામ દે છે છાતીએ, ચુંકતું દર્દ કયાં હરે છે. અભાગી. ૨
 પરિક્ષા વિનાનો ધૃતના બદલે, ડોળીયામાં ચુરસુ તરે છે. અભાગી. ૩
 હીરાને માટે નથી ઝવેરીને જાણતો, કાછીઆને ઘેર વિચરે છે. અભાગી. ૪
 રાજાનું કામ છે ને રહીયતમાં રહેલા, પોલીસની પાછળ ફરે છે. અભાગી. ૫
 થક સુળ સુકીને ડાળેને પાંદડે પાણીની ધાર તું ધરે છે. અભાગી. ૬
 એમ મોક્ષ માટે સુળ ધણી સુકીને, માયા પતિને વરે છે. અભાગી. ૭
 આનંદરામ આમ અવળું કર્યાથી, કારજ કયાંથી સરે છે. અભાગી. ૮

પદ ૫ મું.

અલ્યા કહિ કહિને જીભડી થાકી, સાકુટ શક સુધયો નહિરે;
 માથાં કુટી મગજ ગયો પાકી, સાકુટ શક સુધયો નહિરે. ટેક.
 મોતીનો ચારો સુકીને બગલો, સુવો રહ્યો છે મરજી તાકી. સાકુટ. ૧
 ફાગને કંસાર સુક્યો છતાં રહી, વિદ્યા ભરખવાની બાકી. સાકુટ. ૨
 ગોઠે નહિ ગેંગાને કુસુમની વાસના, છાણુમાં રહ્યો તેતો છાકી. સાકુટ. ૩
 હરીતું નામ કદી હોઠે નહિ આવે, તડાકા મારશે તડાકી. સાકુટ. ૪
 આનંદરામ કહે પ્રભુ રૂપી સાકર, ખરની નથી ખોરાકી. સાકુટ. ૫

૫૬ ૬ હું.

જ્ઞાન દેખે તો ચડજે તું જ્ઞાને, ભુંડા શીઠ ભડકે પહેલોરે;
ધ્યાન બેસે તો ચડજે તું ધ્યાને, ભુંડા શીઠ ભડકે પહેલોરે. ટેક.
ન્યાય નિતીને વિવેક પહેવારમાં, સાંભળ્યું નથી હજી કાને. ભુંડા. ૧
ઉપમાન અનુમાન શબ્દ પ્રતક્ષથી, નહીં કર્યું નથી એક વાને. ભુંડા. ૨
રૂચક ભયાનક સ્વાસ્થ્ય યથાસ્થ, તપાસ અંદર ખાને. ભુંડા. ૩
વેદ ઉપનિષદ શ્રુતિને સ્મૃતિ, પરખી લે પાને પાને. ભુંડા. ૪
ક્ષિર નિર હંસની આગળ સુકીને, તારણ બેશ કહાડવાને. ભુંડા. ૬
આનંદરામ કહે પરખ્યા વિના તું, અધીરો થાય છે જ્ઞાને. ભુંડા. ૬

૫૬ ૧ હું.

જાગ્યને જાદવા કૃષ્ણ ગોવાળીઆ. એ રાગ.

સ્મર કિરતારને સરજનહારને, એ ઉપકારને કેમ ભુલે;
જો તન તાહરૂ કેવુ રૂડુ કર્યું, સાધનો આપીઆં વગર મુલે. સ્મર. ટેક.
ચાલવા જાલવા ચર્ણ ને કર કર્યા, સુણવા માટે જો કર્યું કેવા;
નેત્ર જો નીરખવા નાસીકા સુંઘવા, સુખ કર્યું જોલવા અજ લેવા. સ્મર. ૧
ચાવવા ચાવણું દંત રૂડા રચ્યા, રૂડી રસના કરી રટણ માટે;
અજ પચાવવા અગ્નિ ઉદર ધર્યા, ત્યાગવા મળ જળદાર વાટે. સ્મર. ૨
એ રીતે અંગમાં અવયવો બહુ કર્યા, જોડ્યા જેમ ઘટે તેમ તેણે;
કોઈ પણ વાતની ખામી રાખી નથી, કેવી કારીગરી કીધી એણે. સ્મર. ૩
તે ઉપકાર કિરતારનો કેમ તજે, ભજે નહિ ભાવથી સુંઠ પ્રાણી;
આનંદરામની શિક્ષા છે કામની, વાંચી જો વિરલા પુરી વાણી. સ્મર. ૪

૫૬ ૨ હું.

ઉઠ્ય અભાગીઆ જો સહુ જાગીઆ, કામમાં લાગીઆ સર્વ પ્રાણી;
સુર્ય ઉદય થયો વખત વિતી ગયો, શુ હજી સુઈ રહ્યો સોડય તાણી. ઉઠ્ય. ટેક.
ખલકના ખાડમાં જન્મિઓ ઝાડમાં, પર્વતો પહાડમાં ઉંઘ કહાડી;
તે બધુ ભુલીઓ ફંદમાં કુલીઓ, ઉઠતો નથી હજી આંખ્ય ફાડી. ઉઠ્ય. ૧
જોને સંસારમાં મનુષ્ય અવતારમાં, શુભ નરનારનાં કામ કેવાં;
કરવાનાં છે ઘણાં કરતાં તે બહુ જણાં, પુણ્ય પ્રણુ તણાં નામ દેવાં. ઉઠ્ય. ૨
ત્રાસ ગર્ભવાસનો વામીઓ ખાસ તું, કરગરી કોલને દેઈ આવ્યો;
તે નથી લક્ષમાં પ્રેમના પક્ષમાં, છે છતાં ચક્ષુ તું અંધ કાંવ્યો. ઉઠ્ય. ૩
તાપ ત્રિવિધીના નહિ ટળે તે વિના, જોળને ખરી ખીના આત્મ તુંતો;
આનંદરામની શિક્ષા આ કામની, જોક્ષના ધામની કહુ છુ હું તો. ઉઠ્ય. ૪

પદ ૩ ભુ.

જગ્યને જીવ હજી ઉંઘ આગસ તજી, પુણ્ય પ્રક્ષ લે બજી ભાઈ ભુઁઁ;
 નક્કી નરતન વિના તાપ ત્રિવિધના, ટાળવા નહિ મળે દિન રૂઝા. જગ્ય. ટેક.
 ચોરાશી લક્ષમાં આથડી આવીઓ, શુભ સમય લાવીઓ ભાગ્યશાળી;
 માટે થઈ રાંકને કાંક વિચારી જો, હાવે તેં વિરલા હૃદ વાળી. જગ્ય. ૧
 ઝાડને પહાડમાં બહુ કાળ કહાડીઆ, જન્મ ઝાઝા થયા એમ તારા;
 કીટ કોટી પશુ પક્ષિમાં જઈ પડયો, બહુ રહ્યો ગર્ભમાં પ્રાણ પ્યારા. જગ્ય. ૨
 લેશ પણ લક્ષમાં તે નથી આવતુ, નથી હજી કાવતુ વેંજી માફ;
 અંત વેળા વધુ સાંભળશે તે બધુ, ત્રાસ તવ પામશે મન તાફ. જગ્ય. ૩
 સાધનો સર્વ આ સમય આવી મળ્યાં, ભાગ્ય સારાં ભળ્યાં કહું છુ માટે;
 આનંદરામની શિક્ષા આ કામની, વીરલા બળ્ય હવે મોક્ષ વાટે. જગ્ય. ૪

પદ ૪ થુ.

જગ્યને જીવ જરી ઉંઘ આગળી કરી, પથારીને પરહરી ઉઠ્ય હાવે;
 પ્રભાતના પહોરમાં અધોરી તું ઘોરમાં, તિમિરના તોરમાં ખોટય આવે; જગ્ય. ટેક.
 સુધ રહ્યો સાંજથી માયાની મોજથી, પણ હવે બદલ તું દેવ તારી;
 મનુષ અવતાર આ સફળ કરવા હવે, વિર વિચાર તું વાત મારી. જગ્ય. ૧
 આ નર તન થકી મોક્ષ મળશે નકી, તિમીર જાશે ટકી શ્રુતિ જાવે;
 અખત જાશે વહીં જ્ઞાન લેને ઝહી, લક્ષ યોની મહી જેથી નાવે. જગ્ય. ૨
 જુઠ્ઠી આ કાયાને માયામાં મોહી રહ્યો, મિથ્યા મમતા ધરી જીવ જોડયો;
 મૃગ તૃષ્ણા કરી જ'યો ના તુ જરી, શ્રીહરી પરહરી દુર દોડયો. જગ્ય. ૩
 દેવ્ય જે જીવ હશે શુભ સમજી જશે, કામ તેનું ધશે મોક્ષ કેફ;
 આનંદરામની શિક્ષા આ કામની, મોક્ષના ધામની વાણી વેફ. જગ્ય. ૪

પદ ૫ મુ.

સુર્ય ઉદય થતાં જન જાગી જતાં, કર્મ જે જે હતાં તેજ કરતા;
 તે વિશે આતમા વળી રૂઝ મહાતમા, પુણ્ય પરમાત્માનું ધ્યાન ધરતા. સુર્ય. ટેક.
 જોગ જોગી કરે ભોગ ભોગી કરે, યોગ યોગી કરે ઉઠી ઉઠી;
 જ્ઞાન જ્ઞાની કરે ધ્યાન ધ્યાની ધરે, દાન દાની કરે સુઠી સુઠી. સુર્ય. ૧
 કોઈ માને સુતિયો કોઈ માને શ્રુતિયો, કોઈ ખોટી કૃતિઓ ઉર લાવે;
 કોઈ તો દેવને કોઈ અદેવને, કોઈ દેવતા દેવને ભજતા ભાવે. સુર્ય. ૨
 કોઈ સાકારને કોઈ નીરાકારને, કોઈ વ્યાપક વળી ન્યાસે લેતા;
 આંધળે હાથીને જોયો જેવો જેવો, તેવો તેવો તેતો મુખ કહેતા. સુર્ય. ૩
 અંગ અંધા લહે દેખતા જન કહે, એ બધા મળીને એક હાથી;
 આનંદરામનો હાથી એ કામનો, મોક્ષના ધામનો ભજભાથી. સુર્ય. ૪

પદ ૬ છં.

જાગીને જીવડા કર દીલ દીવડા, જ્ઞાનના જ્ઞાનની વરતુ જોવા;
તે થકી માયાતું તોડી તિમીરને, જા વહો મોક્ષમાં પ્રાણ પ્રોવા. જાગી. ટેક.
એજ ઉત્તમથી ચોર ચાલ્યા જશે, ઘોર અંધકારનો નાશ થાશે;
જ્ઞાન દીપ દેખતાં દુર દાણી રહે, નામ તુજ નહિ લહે નાસી જશે. જાગી. ૧
પુણ્યપ્રદા પેખવા પંથ વિકટ ઘણો, કોટી કંટક તણો ભય ભાસે;
પણ જ્ઞાન દીપથી કંટકો દેખતાં, સરળ એ પંથમાં જાવું થાશે. જાગી. ૨
સિંહ સુરા વળી માર્ગમાં મદ ભર્યા, તે જ્ઞાન દીપથી જાશે નાસી;
કોટ મહા કારણનો સેજમાં છેદશે, જ્ઞાન હીરાકણી લે ઉપાસી. જાગી. ૩
પાર ત્યાં પાત્રીને ધામના ધામીને, મળ્ય બહુ નામીને મોક્ષ માટે;
આનંદરામની શિક્ષા આ કામની, ફેર તું નહિ વળે વિધ વાટે. જાગી. ૪

પદ ૧ લું.

ગિરધારીરે વાત કહુ તે વિચારે—એ રાગ.

ઓ જીવડારે, જોને જરા તું વિચારી, થશે છેવટ શી ગતિ તારી;
મુજ મનડારે, માન્ય શિખામણ મારી, સમજે તો સદા સુખકારી. ટેક.
શિદ માયામાં મલકાતોરે, કયેમ છત દેખી છલકાતોરે;
શું પ્રેમદા જોઈ પલકાતોરે, પણ જમડારે, જીલમ કરશે ભારી. થશે. ૧
સાથે દમડારે, નહીં કરે કદી ચારી, મિલકત સહુ અહીં રહેનારી;
એકલડારે, જાવાતું જખ મારી, તજ માત પિતા સુત નારી.
નહિ થાય સગુ કોઈ તારૂરે, જે વહાલુ વધારે થનારૂરે;
આખર અળગુ રહેનારૂરે, છુટી પડશેરે, અંતે માયા ઉતારી. થશે. ૨
સૌ રડશેરે, સ્વારથીઆં સંસારી, મરનારને મુકશે વિસારી;
તને નડશેરે, કુડા કરમની કટારી, પછી પસ્તાવાનો પોકારી.
માટે પ્રભુને લે સંભાળીરે, દેશે જન્મ મરણ દુઃખ ટાળીરે;
શું વિસારે વનમાળીરે, આનંદનીરે વાત લે ઉરમાં ધારી. થશે. ૩

પદ ૨ લું.

ઓ જનવારે, ભજન વિનાનો તારો, બધો છુટી પડ્યો જનમારો;
જો મનવારે, ઉગરવાનો આરો, શુભ સમય મળ્યો છે સારો. ટેક.
માટે પ્રભુના ગુણ લે ગાંધરે, બુદ્ધિ ભવ સિંધુ છે ભાંધરે;
દુનીઆ દીસે દુઃખદાંધરે, તે તરવારે, કયેમ કરે ના વિચારો. બધો. ૧
નર નુધરોરે, નછી તુંતો નડારો, જમપુરની વાટે જનારો;
થઈ સુધરોરે, કરી લે કાંક સુધારો, વિસારી દેને વિકારો.

પ્રભુને કયેમ જાય તું ભુલીરે, ગયો માયાના કંદે કુલીરે;
 દુઃખ માંહીં ગયો બહુ ડુલીરે, મુરખડારે, માયામાં મરનારો. બધો. ૨
 પ્રભુ નામમાંરે, કયેમ કરે છે ઉધારો, પણ અંતે નથી નભનારો,
 ગર્ભવાસમાંરે, થાશે જન્મ હજારો, ફેરા ફેગટ તું ફરનારો.
 ધિછ ધિછ એ પામર પ્રાણીરે, બુગદીશ લીધા નવ જાણીરે;
 પુંછ હોત તો રહેત એધાણીરે, આનંદનેરે, લાગે તું તો અકારો. બધો. ૩

પદ ૧ બું.

મુજને લીખ માગતી તેજ કરી—એ રાગ.

શું વિશ્વપતિ રચના તારી, રચના તારી દિસે ભારી.	શું વિશ્વ. ટેક.
આનંદ થાએ અવની નિરખતાં, વરણી શકુ શી બલીહારી.	શું વિશ્વ. ૧
પૃથિવ પાણી પહાડ ઝાડ સૌ, વિશ્વવિશ્વ કૃતિપર જાઉંવારી.	શું વિશ્વ. ૨
કીટ પતંગ પશુને પક્ષિ, તરેહ તરેહનાં નરનારી.	શું વિશ્વ. ૩
શિત ઉજ્જુને વૃષા રૂતુઓ, સમય સમય પર તે સારી.	શું વિશ્વ. ૪
સુર્ય ચંદ્ર સૌ કામ કરે છે, વાદળ પણ લાવે વારી.	શું વિશ્વ. ૫
અગણિત રંગ અકારો થાએ, ગહન ગતિ એ છે ન્યારી.	શું વિશ્વ. ૬
વિશ્વ બધાનું વર્ણન કરતાં, જાય શેષ સરખા હારી.	શું વિશ્વ. ૭
બ્યાસ મગન શું વર્ણન કરશે, મતિ ન પહોંચે જ્યાં મહારી.	શું વિશ્વ. ૮

પદ ૨ બું.

ચેતો ચેતો ચતુર નર ચેતો જરી, ચેતો જરી હરી ભજન કરી.	ચેતો. ટેક.
સોડય તાણી સુતા શા માટે, નયણામાં આ નિંદ ભરી.	ચેતો. ૧
સર્વ ગયા એમ આપણુ જાણુ, નથી રહેવાનું કોઈ ઠરી.	ચેતો. ૨
કોડી પણ દેડે નહિ આવે, બધાનું સૌ આંહી ધરી.	ચેતો. ૩
વૃધ વડીલો જે જે ગયા તે, લઈ ન ગયા કે સુઠી ભરી.	ચેતો. ૪
આરે મલકમાં ધડી પલકની, માનો જન મન સુસાફરી.	ચેતો. ૫
અમરપટ્ટો તો નથીજ કોઈને, જન્મે તે સૌ જાય મરી.	ચેતો. ૬
આનંદરામ અખંડ સુખ સાધો, અદ્વાનંદથી જાઓ તરી.	ચેતો. ૭

પદ ૩ બું.

બગો બગો જગત જન બગોરે, બગોરે કોઈ બગોરે.	બગો. ટેક.
ધર્મને નામે ભમે ધુતાના, તે દેખી દુર ભાગોરે.	બગો. ૧
બાળ પાથરે પ્રભુ નામની, ઠીક મચાવે ઠાગોરે.	બગો. ૨
પ્રથમ ન માગે અપટ્ટી બાજરી, પછી લગાડે લાગોરે.	બગો. ૩

કળયુગમાં નર બહુ ભમે છે, કપટ ભરેલા કાગોરે.	ભગો. ૪
લાલચમાં જે લપટાયા તો, નહિ રહેવા દે ધાગોરે.	ભગો. ૫
મહાત્મા થઈ મતલબ સાધીને, નાસી બશે નાગોરે.	ભગો. ૬
આનંદરામ એવા પુરુષોથી, સદાય રહેશે આધારે.	ભગો. ૭

પદ ૧ જી.

જ્ઞાન વિના મુક્તિ તણુ—એ રાગ.	
રાત દહાડો ધંધે ધાઈ, ધર્મમાં શું બાણ્યું.	રાત. ટેક.
ભલે બનો સોલીસીટર, ભલે બનો બેરિસ્ટર;	
ભલે વકિલ થઈ અસિલનું, તરીકું તાણ્યું.	રાત. ૧
ભલે વડા વહેપારી થાવો, લાખો કરોડો કમાવો;	
ભલે બધી અવનિ તણું, દ્રવ્ય ઘેર આણ્યું.	રાત. ૨
ભલે ડાહ્યા થઈને કરો, ભલે સામ્રાજ્ય કરો;	
ભલે ઘણી ખંખા આદી, મોટું મુળ માણ્યું.	રાત. ૩
ભલે બનો વિદ્વાન, મેળવો અધિક માન;	
ભલે વાચાળ થઈ વિશેષ, આદ્યતે વખાણ્યું.	રાત. ૪
ભલે ભક્ત થાઓ આપ; ભલે કરો તિલક છાપ;	
ભલે આનંદરામ નામ, પ્રિતથી પ્રમાણ્યું.	રાત. ૫

પદ ૨ જી.

ધર્મ વિના ધિછે જીવ બાણ્યવા નકામા.	ધર્મ. ટેક.
જળ વિના જેવી નદી, શોભતી નથી જ કદી;	
શોભે નહિ જીવો જેમ, વર વિના વામા.	ધર્મ. ૧
પુત્ર વિના પિતા જેમ, ચંદ્ર વિના રાત તેમ;	
શોભે નહિ જેમ જીવો, જાન વિના જામા.	ધર્મ. ૨
પ્રાણ વિના જેવી કાયા, પ્રેમ વિના તેવી માયા;	
શોભે નહિ વિવાહ વિના, વાગતાં દહામા.	ધર્મ. ૩
પક્ષિ જેવું વિના પાંખ, તેજ વિના જેવી આંખ;	
ફળ વિના તરુવર શોભે નહિ ધરામાં,	ધર્મ. ૪
અરે ઓ અધર્મી છેક. ધર્મની ધરી લે ટેક;	
આનંદરામ તણાં વેણુ ગ્રહી લે ગણામાં.	ધર્મ. ૫

પદ ૩ જી.

સાચુ કેહેજો ભકતો આતે, ભજન કે ભવાઈ.	સાચુ. ટેક.
તાલ કેરા તાનમાં, પખાજ કેરા માનમાં;	
બગોવો શું કૃષ્ણ રાધા, વિષય વાણી ગાઈ.	સાચુ. ૧

ભાલા ભક્ત રાજ કરી, ભોળા ભક્ત ભોળા કરી;	
લાજ સુકી લહેંકા કરી, તાળીઓ પકાઈ.	સાચુ. ૨
પિતા તુલ્ય નંદ કિશોર, તેને શું બનાવો ચોર;	
જય રણછોડ માંખણચોર, કહેતાં શર્મ ન આપ.	સાચુ. ૩
એવું કરે મોક્ષ મળે, જ્ઞાન લેવા કોઈ ન પળે;	
વેદ શ્રુતિ સ્મૃતિ ગિતા, બુઠાં પડે ભાઈ.	સાચુ. ૪
કોઈ ન કરે સત્સંગ, છુટી પડે જ્ઞાન અંગ;	
આનંદરામ કહે અરે, અવળી રીતી સાહિ.	સાચુ. ૫

પદ ૧ બું.

જનુનીને ઉદર જનમ ધરીને—એ રાગ.

માયામાં મકલાતો સુરખ નર, માયામાં મકલાતોરે.	ટેક.
જ્ઞાન વિનાનો ગુમાર ગાંડો, છત દેખી છલકાતોરે;	
મિથ્યા અહંપદ ધરી અભાગી, કરે મોટી મોટી વાતોરે.	માયા. ૧
આટલું કમાયો આટલુ ગુમાયો, આટલી કીધી નાતોરે;	
ઘર મેં લીધુ ધામ મેં બાંધ્યાં, એમ કહી કહી હરખાતોરે.	માયા. ૨
કર્યાં ઘર સુત્રો પરણ્યા પુત્રો, હું જેવો નહિ કોઈ તાતોરે;	
નાતમાં મોટો જાતમાં મોટો, છુ આખરમાં વખણાતોરે.	માયા. ૩
પંચાતિયોને હું છું પટેલીઓ, કહેતાં ઉમંગ નવ માતોરે;	
હું જથાવાળો હું જરવાળો, એમ મન મોટો ધાતોરે.	માયા. ૪
પણ પુર્ણાનંદ પેખ્યા વિનાએ, અલ્પાનંદ ગુણ ગાતોરે;	
કહે મગન શીઠ શિક્ષા દઈએ, છો ખર ખાતો લાતોરે.	માયા. ૫

પદ ૨ બું.

આલું રૂપાળુ રૂઢું નરતન આપ્યું, તેની નથી તારે પરવારે.	આલું ટેક.
જગત પતિએ જીવંદા દીધી, ગોવિંદ ગુણ ઉચરવારે;	
નારાયણે દીધાં નૌતમ નયણાં, સુરતી પ્રભુની નિરખવારે.	આલું. ૧
કૃપાળુ એ કેવા કરણો દીધા, હરી કીર્તન શાંભળવારે;	
ચત્રુભુજે શુભ ચરણો દીધા, તિર્થાટલુમાં ફરવારે.	આલું. ૨
કર પણ દીધા કરૂણાનિધીએ, પ્રેમે પુન્યદાન કરવારે;	
ધન દીધુ એમ ધરણી પતીએ, નિર્ધનનું દુઃખ હરવારે.	આલું. ૩
અંતરયાત્રીએ અક્ષય દીધી, વિકૃત વરને વરવારે;	
ઉત્તમ આ મુનપાદેહ આપ્યો, ભલસાગરને તરવારે.	આલું. ૪

તેમ છતાં શીઠ અવળો ચાલે, ફરી અવતારો ધરવારે;
આનંદરામ કહે નરતન વિષ્ણુ, આરો નથી ઉગરવારે.

આવું. ૫

પદ ૧ લું.

આવો હરી શીવ શંકર ભોળા—એ રાગ.

સાતે વાર ભાવ કરી ભજવા, સાધન શુભ મોક્ષતાણું સજવા. સાતેવાર. ટેક.
કે આદિતે આદી પુરૂષ ગાવો, લેવો પ્રેમ લક્ષણામાં દેહાવો;
ફરી જન્મ મણીમાં નહિ આવો. સાતેવાર. ૧
સોમે સોમ જન જેવા નવ થાવું, ચારણ સચ્ચિદાનંદનું રેહાવું;
મનુષ્ય દાંણું કયાં મળશે આવું, સાતેવાર. ૨
કે મંગળે મંગળનીજ કરીએ, ધિંગા ધણીનું ધ્યાનજો ધરીએ;
તેથી ભવસાગર આ તરીએ; સાતેવાર. ૩
કે બુધે બુધ બરોબર આવો, કે જવાહિર જીવતાણું ભણો;
પરમપદ પુરાણ પરમાણો. સાતેવાર. ૪
કે શુક્રે શુક્ર કરો જ્ઞાની, કે વસ્તુ જાળખાવે વિજ્ઞાની;
રહે નર નુંધરાતો અજ્ઞાની. સાતેવાર. ૫
કે શુક્રે શું કરવા છોડો; કે સાચા પ્રભુ સાથે જીવ જોડો;
તિમીર હવે હૃદય તણું તોડો. સાતેવાર. ૬
કે શનિયે સાધા સાયુજ્યુક્તિ, કે જવદલા જન ભણે બુક્તિ;
આનંદરામે જાળખી એ યુક્તિ. સાતેવાર. ૭

પદ ૨ નું.

તિથી તમે વાંચો પુરી પંદર, મારગ હીસે મોક્ષ તણો અંદર. તિથી. ટેક.
કે પઠવે પુરણુ બ્રહ્મ ભજવા, કે તુરીયાતિતને નહિ તજવા;
કે સાધન મોક્ષ તણું સજવા. તિથી તમે. ૧
કે બીજે બીજ રૂપ જે કહીએ, પ્રેરક પરબ્રહ્મ સગણુ સહીએ;
કે લક્ષે માયા વસીષ્ઠ લહીએ. તિથી તમે. ૨
ત્રિજે ત્રણગુણ સહિત શક્તિ, બ્રહ્મા વિષ્ણુ શિવ તણી ભક્તિ;
સદા જેને સેવે છે સૌ વ્યક્તિ. તિથી તમે. ૩
ચોથે ચાર જુગે જનમ ધરીઆ ઉતારવા ભુભાર અવતરીઆ;
તે તો અંશ અવતારી ઠરીઆ. તિથી તમે. ૪
કે પાંચમે પંચ વિષય પ્રાણી, તેત્રિસ કોટી દેવ લેવા ભાણી;
થતા પદ જૂષ્ટ માયા માણી. તિથી તમે. ૫

- છકે શ્રુતિ ગાએ શકાત્મા, જકાત્મા જીવાત્મા મનુશાત્મા;
અ'શાત્મા પરાત્માને પરમાત્મા. તિથી તમે. ૬
- કે સાતમે સપ્તે પાતાળ જે, કે અતંગ વિતંગ તળાતળતે;
મહાતળ સુતળ રસાતળએ. તિથી તમે. ૭
- કે આઠમે આઠે લેહ બાણો, અંતર વાક્ય મહા વાક્ય પરમાણો;
મુકી વાક્ય બાવાર્થ ઉર આણો. તિથી તમે. ૮
- નાંમે નવધા બક્ષિત બાઈ, તેમાં પ્રેમ લક્ષણા દ્યો સાહિ;
તેતો કોઈ જાનીના ઘટ માંહિ. તિથી તમે. ૯
- દશમે તો દશ ઈંદ્રિનિઅંક, કરે કોઈ વિરલાજન વિઅંક;
મળે મોક્ષનું સાધન શિષ્ય. તિથી તમે. ૧૦
- એકાદશી દશ ઉપર એકી, ધરો દૃઢ તે મનમાં ટેકી;
પરમ પદ પાંમે તે વિવેકી. તિથી તમે. ૧૧
- બારસે બારિસ પુરા શબ્દ, મહા મંત્રે મન જે થશે લખ્દ;
તેથી છુટે પુનઃ પ્રારબ્દ. તિથી તમે. ૧૨
- કે તેરસે તે રસના આખો, વિરાગ બક્ષિતની પુટે પાંખો;
આવે તેને વિજ્ઞાનની આંખો. તિથી તમે. ૧૩
- કે ચૌદશે ચૌદલોક સુધી, મળે નહિ મહાપદ એ અવધી;
બાવન બહાર પહોંચાડે જે બુદ્ધિ. તિથી તમે. ૧૪
- પુનઃ પુરે પદ પામે, ઠરે કોઈ વિરલા તે ઠામે;
પેપથું પદ તે તો આનંદગમે. તિથી તમે. ૧૫

પદ ૩ જી.

- બારે માસ બોલો તમે પ્રાણી, મારગ રૂંડો મોક્ષ તણો બાણી. બારે. ટેક.
કે કારતકે સારતકે મુલ કરવું, અનુભવી જ્ઞાન અનુસરવું;
તેનાથી લવસાગર તરવું. બારેમાસ. ૧
- કે માગશરે એકાક્ષર મંત્ર, એનો તો ઝોળખવો યંત્ર.
જગતમાં જખરો એ જંત્ર. બારેમાસ. ૨
- કે પોષે પ્રણવને પરખો, નથી અન્ય યંત્ર એના સરખો;
નહિ નર નજર થકી નરખો. બારેમાસ. ૩
- કે માઘમાં લાગ જીવો એથી, કે તરવાનું તત્ત્વ જડે જેથી;
કે બાશે જન્મ મરણ તેથી. બારેમાસ. ૪
- કે ફાગણમાં અક્ષર આગણ, અકાર, મકાર, ઉકાર એ ત્રણ;
જગતમાં બાણે જવલ્લા જણ. બારેમાસ. ૫

કે ચૈતરે ચિત્ત ધરા તેમાં, પ્રકૃતિ પુરૂષ વસે જેમાં;
 કે ઉર્ધ્વ માત્રા ગણો એમાં. બારેમાસ. ૬
 વૈસાખે વિશ્વ બધુ કહીએ, અ, ઉ, મ, માત્રા, એમ લહીએ,
 જેમાં પંચ આત્માઓ રહીએ. બારેમાસ. ૭
 કે જેઠમાં ઠેઠ હવે ઠરીએ, માયા પર બિન્દુ ઉચરીએ;
 સુસુક્ષ્મ તો એ વરને વરીએ. બારેમાસ. ૮
 અષાઢે અષાઢ પુરૂષ પોતે, કે બહુ નામી બિન્દુ છે એ તે;
 તેને કોઈ જ્ઞાની જન ગોતે. બારેમાસ. ૯
 કે શ્રાવણે આશ્વિન એ સ્વામી, કે મુળ એ મોક્ષ તણા ધામી;
 અક્ષરાતિત તે અંતરયામી. બારેમાસ. ૧૦
 કે ભાદરવે પશુ ભાદરવા, ભાવ હોય ભવ સિંધુ તરવા;
 તો તો એ વિમળેશ્વર વરવા. બારેમાસ. ૧૧
 કે આસોમાં ત્યાં કરવો વાસો, કે જુલ ટળીને શિવ યાસો;
 આનંદ કહે એ પદ ઉપાસો. બારેમાસ. ૧૨

પદ ૧ લું.

વરઘોડા વરઘોડા—એ રાગ.

શાને માટે શાને માટે, કરે છે જુલ શાને માટેરે. ટેક.
 મંદિરે ફરતો સંત સેવા કરતો, પ્રિતી ધરે છે પુરપાટે. કરેછે. ૧
 મણુકા ફેરવે આંગળીના ટેરવે, ટીલાં તાણે છે લલાટે. કરેછે. ૨
 વિષય વાણીનાં કૃષ્ણ રાધા રાણીનાં, ગીત ગાય છે મોટા ઘાંટે. કરેછે. ૩
 મૃદંગના માનમાં તાલ કેરા તાનમાં, ઉંચો ઉંચો કુઠી લુધવાટે. કરેછે. ૪
 આનંદરામ કહે ઇચ્છા શી ઉરમાં, સાચુ કહેજે શીર સાટે. કરેછે. ૫

પદ ૨ લું.

શું જોયું શું જોયું, જગતમાં શું જોયુંરે. ટેક.
 માયાનાં મંદિરને માયાની મુર્તિ, માયામાં મનડુ મોહું. જગત. ૧
 માયાવી મહાત્મા માયાવી આત્મા, માયાવી જ્ઞાનને વહોળ્યું. જગત. ૨
 માયાની પાર તે વસ્તુના બાણી, કહાપણુ ધુળમાં ઘોહું. જગત. ૩
 સત્સંગના કીધો ઉપદેશના લીધો, આયુષ એજે ઝોયું. જગત. ૪
 પુણ્યાનંદને પેચ્યા વિનાતું, અલ્પાનંદ મન પ્રોયું. જગત. ૫
 આનંદરામ કહે અવળા પંથે, જ્ઞાનથી હૃદય ના ધોયું. જગત. ૬

પદ ૩ ભું.

જખમારે જખમારે, જગત લોક જખ મારેરે.	ટેક.
ભજનમાં ભળવું હરી નાહું રણવું, કોઈનું કામ છે ક્યારે.	જગત. ૧
પ્રભુને પામવા ચૌરાશી વામવા, મનુષ તણા અવતારે.	જગત. ૨
નથી પ્રભુ પેસવું બબરે બેસવું, પછે શો કર છે તમારે.	જગત. ૩
હબરો લોકમાં આહન ચોકમાં, પ્રભુ પોકારવા મારે.	જગત. ૪
નથીજ કરવું કિર્તન કરવું, તરવું આ સંસારે.	જગત. ૫
આનંદરામની સોબત કામની, છોડશે તે જન હારે.	જગત. ૬

પદ ૪ થું.

છો લાજે છો લાજે, લોકડીઆં છો લાજેરે.	ટેક.
પ્રભુને ભજતાં ભલે એ તજતાં, ભલે ને દીલમાં ફાંજે.	લોકડી. ૧
મંદિરે જતાં હરિ ગુણ ગાતાં, ભલે ને ગાલ ભરી ગાજે.	લોકડી. ૨
તિલક કરતાં ભલે દુઃખ ધરતાં, ભલેને બગ કરી બાજે.	લોકડી. ૩
ફેરવતાં માળા ભલે પડે કાળા, ફેરવો સવારને સાંજે.	લોકડી. ૪
તાળીઓ પાડતાં, ભલે ગાળો ભાંડતાં, કરવું નહિ પ્રભુ કાજે.	લોકડી. ૫
નિહયા ભલે કરતાં પાપજ હરતાં, આનંદરામ ખુશી આજે.	લોકડી. ૬

પદ ૫ મું.

નહીં છોડે નહીં છોડે, જરૂર કાળ નહીં છોડેરે.	ટેક.
અકાશે ઉડે ને પતાળે પેસે, વજનો કોટ કરે કોડે.	જરૂર. ૧
મૃત્યુન્યના જાપ જપાવે, છતાં આયુષ દોરી તોડે.	જરૂર. ૨
વરષ બે વરષ કે પચીસ પચાસે, કે કદી વરષ કરોડે.	જરૂર. ૩
લંકાં લાહોરના છેડે છુપાતાં, ત્યાં પણ પાછળ દોડે.	જરૂર. ૪
વૃધ બાળ રંકરાય સાધુ સંન્યાશી, સંત મહાત્માને મરોડે.	જરૂર. ૫
આનંદરામ કહે આરે જગતમાં, મહોત લઈ જન્માય જોડે.	જરૂર. ૬

પદ ૬ ઠું.

પસ્તાશો પસ્તાશો, પાછળથી પસ્તાશોરે.	ટેક.
રામ નામ રૂપી ઘેર ગંગા આવી છે, જશે પછી કયાં ન્હાશે.	પાછળથી. ૧
લક્ષ્મિ આંદલો કરવા આવી છે, મોહુ ધોવા નવ જાશે.	પાછળથી. ૨
નાવરૂપ રૂડું નરતન મળ્યું છે, તરશે નહિ તો ડુબાશે.	પાછળથી. ૩
હરિજન આવ્યા તો લાભ લ્યો હરીનો, આળસુ જો કદી થાશે.	પાછળથી. ૪
ભવ તરવા નહિ ભજન કરો તો, ખત્તા ખરેખરા ખાશે.	પાછળથી. ૫
આનંદરામની અનુભવ વાણી, આળખો નહિ તો આભાશે.	પાછળથી. ૬

પદ ૭ મું.

આનંદમાં આનંદમાં, આનંદરામ આનંદમાં. ટેક.
 ભલે કોઈ નંદો કે ભલે કોઈ વંદો, માફ ધ્યાન નથી એવા છંદમાં. આનંદરામ.
 ભલે કહો ભુંડો કે ભલે કહો રૂંડો, ભલે ને કહો મતિમંદમાં. આનંદરામ.
 ભલે કહો ડાહ્યો કે ભલે કહો ગાંડો, ભલે ને કહો માયા ફંદમાં. આનંદરામ.
 નિલોભી કહો કે ભલે કહો લોભી, ભલે વગોવો જગ વૃંદમાં. આનંદરામ.
 ભલે કહો નાગો કે ભલે કહો જાગો, નથી મને દુઃખ એવા ધ્વંદમાં. આનંદરામ.
 ભલે કોઈ પુને કે ભલે નાંખો પુને. માફ તો મન છે મુકંદમાં. આનંદરામ.

પદ ૧ લું.

લાલ વહારે આવો તો વહેલા એ રાગ.

ધન્ય ભાગ્ય આજ ગુરૂ ઘેર આવિયા જો, કૃપા કરી અતિ અનુગ્રહ લાવીઆજો. ધ.
 પુન્ય પુર્વ તણાં મારા ઉદય થયાં જો, ઘણા જન્મો જન્મનાં સંકટ ગયાં જો. ધ.
 સાથે વીરા આવ્યા મોક્ષ મારગી જો, જોડે જોડે બધી આવિ જાણે મારગીજો. ધ.
 સુભ શોકશે ઉચ્ચારે સેવા કરૂં જો, કરજોડી શિશ ગુરૂ ચરણે ધરૂંજો. ધ.
 ગુરૂને અંદનને પુષ્પ ચઢાવીએ જો, ગુરૂને લાડ એવાં શાં શાં લઢાવીએ જો. ધ.
 ગુરૂને સન્મુખ શાષ્ટાંગ અમો કીજીએજો, ગુરૂનાં વારવારે એવારણાં લીજીએજો. ધ.
 ગુરૂજી સાથા મળ્યા મોક્ષ ધામનાજો, ગુરૂને પ્રણામ છે આનંદરામના જો. ધ.

પદ ૨ લું.

જ્ઞાન દાતા ગુરૂજી વારણેરે, મને મેસાડયો મોક્ષ કેરે બારણેરે. જ્ઞાન.
 મારા હૃદયે અનંત અર્ક ઉગીયાજો, મારા મનના મનોરથ પુગીયાજો. જ્ઞાન.
 મારાં અનંત યોગીનાં કષ્ટ કાપીઆંજો, એવાં ઉત્તમ અભય પદ આપી આંજો. જ્ઞાન.
 મારા અવગુણ એકે ન લક્ષ લાવીઆજો, મને ધિંગોંધણી એળખાવીઆજો. જ્ઞાન.
 એક શુદ્ધ સહિંતા કેરા જ્ઞાનથી જો, મને ઉચકી લીધો અજ્ઞાનથીજો. જ્ઞાન.
 બધા વેદના તો લેહ ભાગ્યા ભાવથી જો, મને તાર્યો ભવસાગર નાવથીજો. જ્ઞાન.
 ત્રિતાપની કરાવી છે સમાપ્તિ જો, સદા આપી અખંડ સુખ પ્રાપ્તિજો. જ્ઞાન.
 જેની દેશને વિદેશ વિષે નામનાજો, એવા શિશ અમે વલ્લભરામનાજો. જ્ઞાન.
 એવા વલ્લભ ગુરૂને પ્રણામ છે જો, વ્યાસ મગનના મનને વિરામ છેજો. જ્ઞાન.

હોળી ૧ લી.

સાવરે મત ડારો પીયકારી. એ રાગ.

ગુમાવીરે, વૃથા જીંદગાની ગુમાવી. ગુમાવીરે. ટેક.
 જન્મ દીધો તેને જાંવયા ન જરીએ જીવડા જગતમાં આવી,
 માયાના મદમાં મહાલ્યો ને કાલ્યો, ચાલ્યો ચતુરાઈ ચલાવી;
 હરીને તે દીધા હઠાવી. વૃથા જીંદગાની. ગુમાવીરે. ૧

અક્ષલ હીંણુ અખજ પતિ કહેવાંણા, લક્ષિમ જ્યાં ત્યાંથી લાવી;
પણ પ્રિયથા નહિ લક્ષિમ પતિને, પતિ બિના પત્નિ વસાવી.
તેની તને સમજણુ નાવી. વૃથા જીંદગાની ગુમાવીરે. ૨

ધુતી ધુતી ધન લેણુ કીધુ, કંઈકનાં શીશ ઉડાવી;
ધામ બાંધ્યાં બહુ અધર્મ કરીને, નથી પુન્યમાં પાઈ વાવી,
પ્રભુની બીક ના ધરાવી. વૃથા જીંદગાની ગુમાવીરે. ૩

જમડાનો ડર જરીએ ન રાખ્યો, ભાંખ્યો. ભુંડા શબ્દ લાવી;
પ્રભુ ભજનમાં ભાંગ પડાવ્યો, વાત ફિતુરની મચાવી,
યશે ફળ તેનું શું ભાવી. વૃથા જીંદગાની. ગુમાવીરે. ૪

સમજ સમજ હજી મુરખ મનવા, હરિવિષ્ણુ વાત ન ગાવી;
આનંદરામ અખંડ સુખ થાશે, ચતુર દેઉ ચેતાવી;
અક્ષલ કોણુ આપશે હાવી. વૃથા જીંદગાની. ગુમાવીરે. ૫

હોળી ૨ જી.

જવાનીરે, જરૂર જીંદગાની જવાની. જવાનીરે. ટેક.

કંચન કાયા કોડીની બનશે, રોગના લોગ થવાની;
કોટાંન કોટી ઉપાય કરે કદા, પણ તે છે પડવાની,
દશા એ રીતે દુનીઆની. જરૂર જીંદગાની. જવાનીરે. ૧

વિધ વિધ વસ્ત્રો અલંકાર ઉત્તમ, પ્રિતી કરે પહેરવાની;
ટેબલ પુરસીને કોચ પલંગો, ભોગવતા સુખ માની,
ભલે ભોગવો રાજધાની. જરૂર જીંદગાની. જવાનીરે. ૨

તેલ કુલેલને અત્તર ચોળી, સાળુથી ટેવ નહાવાની,
તાબ તાબ સુખ મબલખ મેવા, ખરે ખરી પ્રિતી ખાવાની;
છત્તાં તે નથી ટકવાની. જરૂર જીંદગાની. જવાનીરે. ૩

દ્રવ્ય ધામો વાડી ગાડીને લાડી, મહારૂ બેઠો શીદ માની;
નજરે દેખાય તેનો નાશ છે નિશ્ચય, રંકને રાયની હાની,
નથી કોઈની રહી કે રહેવાની. જરૂર જીંદગાની. જવાનીરે. ૪

સમજ સમજ હજી મુરખ મનવા, કર્ય પ્રિતિ પ્રભુ પાંમવાની;
લક્ષ ચોરાશી ફેર લયડતાં, ખેપ આ ખાલી થવાની,
આનંદ વેળા કયાં વળવાની. જરૂર જીંદગાની. જવાનીરે. ૫

હોળી ૩ છ.

કોઈરે, પ્રભુ વિષુ નથી મુજ કોઈ. કોઈરે. ટેક.
 માત પિતા બ્રાત ભગની આ ભવમાં, મામા માસી કુવા ફાઈ,
 પુત્ર પરીવાર પ્રેમદા આદી, સ્વમુર પક્ષ લીધુ જોઈ;
 કરે સૌ સૌનીજ સોઈ. પ્રભુ વિષુ. કોઈરે. ૧
 સઘળાં સગાં એ સ્વારથી દિસે, સ્વારથથી પ્રિતી પ્રોઈ;
 સ્વારથ વિષુ કોઈ આવે ન જાવે, બહેરી થાય વગોઈ,
 રંજાડે વળી રોઈ રોઈ. પ્રભુ વિષુ. કોઈરે. ૨
 વ્યાસ મગવ મન સમજે ન મુરખ, માયામાં રહ્યા શું મોહી,
 અંત સમય સૌ અળગાં થનારાં, નીકળે કાઢવ કોઠી ધોઈ,
 ખરી વસ્તુ નાંખે શું ખોઈ. પ્રભુ વિષુ. કોઈરે. ૩

પદ ૧ લું.

રાગ—મિસરીના જેવો.

હરિ હરિ મુખ યોલ, મારા મનવા હરિ હરિ મુખ યોલ. ટેક.
 દેવને હુલ્લભ નરતન મળ્યું, તેનો કર તું તોલ. મારા મનવા. ૧
 પશુ મનુષ્યનો ફેર જોઈને, હૃદય રૂડું યોલ. મારા મનવા. ૨
 ભૂટ વચન તેં ભુંડા કર્યું, ગળે દધને કોલ. મારા મનવા. ૩
 આનંદરામનું કહ્યું કરી, તજ ત્રિવિધિનો ટોલ. મારા મનવા. ૪

પદ ૨ લું.

રટ ઝટ ઘટમાં રામ મારા મનવા, રટ ઝટ ઘટમાં રામ. ટેક.
 આઠ ખેડોરમાંથી એક ઘડી, કરી લે એટલું કામ. મારા મનવા. ૧
 રાત દીન ધંધામાં એક ઘડી, લે નારાયણ નામ. મારા મનવા. ૨
 રામ નામ રૂપી નાવ રૂડું દીસે, તરે છે જીવ તમામ. મારા મનવા. ૩
 આનંદરામ એવા નાવે ચઢી, અચળ કર્યો મુકામ. મારા મનવા. ૪

પદ ૩ લું.

હરીનું ભજન કરી લે, મારા મનવા, હરીનું ભજન કરી લે. ટેક.
 ધંધો કરી કરી ઘરડો થયો, હવે તો હરી વરી લે. મારા મનવા. ૧
 કાળાં ફીટીને ધોળાં આવીયાં, તેમ તું સુધરી લે. મારા મનવા. ૨
 જાવ રૂપી આ નરતનથી, ભવ સિંધુ તરી લે. મારા મનવા. ૩
 આનંદરામની એવી રીતી, ઉરમાં અનુભવી લે. મારા મનવા. ૪

પદ ૪ થું.

જપી લે જગદ્ધાર, મારા વીરલા, જપી લે જગદ્ધાર.
જેના પ્રતાપે સુખ મળ્યું, તેનો નથી દરકાર.
પ્રભુનો ઉપકાર ભુલી જતાં, પડશે જમનો માર.
વસમી છે જમપુર ઘાટયો, કર્ય તેનો વિચાર.
આનંદરામ કહે અભાગીઆ, વીનવું વારંવાર.

ટેક.

મારા વીરલા. ૧
મારા વીરલા. ૨
મારા વીરલા. ૩
મારા વીરલા. ૪

પદ ૫ મું.

જશે ભુવાંની જોર, જો લુપડા, જશે ભુવાંની જોર.
હોંડે છે શું આમ અકડાઈમાં, પણ તુટશે તન તોર.
હાથ પગ નાક સુખ મરડાઈને, આકુતી થવાની ચોર.
ખુંવો થઈશ અઈશ ખાટલે પડી, ગણેશ ગળીયલ ઢોર.
આનંદરામ કહે જળરો છે, જગમાં જરાયુ ચોર.

ટેક.

જો લુપડા. ૧
જો લુપડા. ૨
જો લુપડા. ૩
જો લુપડા. ૪

પદ ૬ ઠું.

કોઈ કોઈતું નથી કોઈ, આ જગમાં, કોઈ કોઈતું નથી કોઈ.
માતા પિતાને જ્ઞાત ભારભ, મામા માશી પુવા ફોઈ.
જે ટાણે જમ લુપ લઈ જશે; તે તો સૌ રહેશે જોઈ.
અરે ઝો સુરખ માનવી, માયામાં રહ્યા શું મોઈ.
આનંદરામ અનુભવ કરી, પ્રભુમાં પ્રિતી પ્રોઈ.

ટેક.

આ જગમાં. ૧
આ જગમાં. ૨
આ જગમાં. ૩
આ જગમાં. ૪

પદ ૧ લું.

જાનળી લવડે સુકિતની ભુક્તિ—એ રાગ.

ભણી લે લુપડા, જનમારો તારો એજે ભશે;
પ્રભુ બન્યા વિષ્ણુ પામર પ્રાણી, પાછળથી પસ્તાશેર.
શા કારણ તે જન્મ ધર્યો છે, તે કારણ ના ભણ્યું;
માધવને સુકોને મિથ્યા, માયા તરીલુ તાણ્યુંર.
સગાં સખંધી સાથ ન આવે, અંત સમયની વેળા;
મરણ સમયે મિલકત લેવા, થાશે જન સૌ લેનાર.
તે માટે તુ સાધ્ય સવેળા, રંક હોય કે રાયા;
ઘડી પડકને નથી ભડુંસો, ક્યારે પડશે કાચાર.
ક્યાંથી આવ્યો ક્યાં જવાનો; વળી વલે શી થાશે;
સુનવાદેહ એજે જશે તો, અતી યોની અથડાશેર.
સત્સંગ તે માટે કર ભાઈ, વેળા બહેલી વળશે;
ભાવ કરીને પ્રભુ બલ લે, લક્ષ ચોરાશી ટળશેર.

ભણી લે. ટેક.

ભણી લે. ૧

ભણી લે. ૨

ભણી લે. ૩

ભણી લે. ૪

ભણી લે. ૫

આ શિક્ષા તો શાંણા જનને, રગ રગમાં તો રૂચે;
કહે મગન કરગરી છતાં પણ, ખર જેવાને ખુચેરે.

ભણી લે. ૬

પદ ૨ જી.

માનીતા મનવા, મહોન્મત થઈ શું મહાલે;
ચતુભુજની આગળ તાડ, ચરિત્ર નહીં કંઈ ચાલેરે.
પાપ પુન્ય બે પુરણ રીતે, ત્રાજવીએ તોળાશે;
પ્રપંચ સરવે પ્રકાશ થાતાં, પત તાડ ત્યાં જાશેરે.
ઢોંગ ધતુરા અધર્મ અન્યા, કરી કરી સાધ્યો સ્વારથ;
હજી સુધી તેં એક પાઈ પણ, નથી દીધી ચરમારથરે.
અભિમાનથી હાથ ન કહાડ્યો, થયો માયામાં મોટો;
મદ ઉતરશે અતે તારો, જમનો જોતાં સોટોરે.
લોભીને પણ ભારે મારી, જતુની કુખ લભણી,
હરી કિર્તનથી હાડય ગયો તું, સુરખ માયા માણીરે.
શુભાર કંઈનાં ગળાં કાપીઆં, ધુતીને ધન લીધાં;
સાચા ધણીનાં સેવા સમરણ, સો ગાઉં સુકી દીધાંરે.
કાંક કરી લે નિચાર વહેલો, માઈક મન મહેલા;
બ્યાસ મગનનું કહ્યું માન્ય આ, બોચી ચક્ષુ ચઢેલારે.

માનીતા. ટેક.

માનીતા. ૧

માનીતા. ૨

માનીતા. ૩

માનીતા. ૪

માનીતા. ૫

માનીતા. ૬

પદ ૩ જી.

ચેતી લે ચિત્તમાં, ચાતુર નર જો ચેતાવું;
ચાર ઘડીનું ચોઘડીયું આ, જગ સુખ છોડી જાવુંરે.
આવરદા જો આછો થાય છે, આશાએ આશાએ;
માંથે મોટી મર્જુની ઘાંટી, તે મિથ્યા નહીં થાએરે.
પીંડ રૂપી પાણી પરપોટો, ફડક કુટી જાશે;
લીંગ દેહ જમ લેઈ જવાના, ચામડી ત્યાં ચુંડાશેરે.
જરૂર જીભાની ત્યાં લેવાશે, પ્રગટ થશે સૌ પાપો;
મગદળ માર સુકાવે તેવો, ત્યાં કોણ તારો બાપોરે.
કુંભી પાકમાં જાલી ઝીકશે, જમડા જોર કરીને;
લમણે લાગી લખ ચોરાશી, વેઠીશ ફરી ફરીનેરે.
તે સઘળાં દુઃખ દુર કરવા આ, નરતન નાવે ચઢીઓ;
નારાયણનું નામ સુકીને, સુખ માયામાં પડીયોરે.
આ શિક્ષા તો શાંણા જનને, રગ રગ માંતો રૂચે;
કહે મગન કરગરી છતાં પણ, ખર જેવાને ખુચેરે.

ચેતી લે. ટેક.

ચેતી લે. ૧

ચેતી લે. ૨

ચેતી લે. ૩

ચેતી લે. ૪

ચેતી લે. ૫

ચેતી લે. ૬

પદ ૧ લું.

જગદીશ જનરે જગદીશ, એ રાગ.

ભજ મન ભજરે ભજ મન ભજરે, ભજ ભાવ ધરી ભુધરને;
 ભુધરને ચિહ્ન વરને, ભજ મન ભજરે ભજ મન ભજરે. ભજ. ટેક.
 ભુધરને ભજતું ભાવે, ભવસાગર એજ તરાવે,
 જેથી જન્મ મરણ નહિ આવે, સાધન સજરે સાધન સજરે. ભજ. ૧
 શું સુખ હીકું કાયામાં, જોડાયો જગ જાયામાં,
 મસ્તાન થયો માયામાં, તે તું તજરે તે તું તજરે. ભજ. ૨
 માને મિથ્યા માઝ માઝ, એમાં કાંઈ નુથી જો તાઝ,
 છે શરીર પણ પડનાઝ, નહિ રહે રજરે નહિ રહે રજરે. ભજ. ૩
 પ્રભુ વિષુ નહિ આવે આરો, હાવા જન્મ ગયા જો હઠારો,
 આપણુ ચાલ્યો જનમારો, પડ્યો કબજરે પડ્યો કબજરે. ભજ. ૪
 છે લક્ષ ચોરાશી ઘાણી, તે દુર કર પાપી પ્રાણી,
 સુંઘ્ય વ્યાસ મગનની વાણી, કાંક સમજરે કાક સમજરે. ભજ. ૫

પદ ૨ લું.

મુરખ જનરે મુરખ જનરે, મુરખ સાચુ નહિ માને,
 નહિ માને અનેક વાંને, મુરખ જનરે મુરખ જનરે. મુરખ. ટેક.
 મુરખને શું સમજવો, સમજવેથી નહિ ક્ષવો,
 અમૃત સરખાં સુણાવો, સુભ વચનરે સુભ વચનરે. મુરખ. ૧
 સુર્યને સૌ સૃષ્ટિ દેખે, ઘૂંઘ પક્ષી તે નહિ પેખે,
 એ સદાય ઉર ઉવેખે, ઉગ્યો દનરે ઉગ્યો દનરે. મુરખ. ૨
 કુવાસી કોઈ ભમરને, સુવાસી જગો પરધરને,
 પણ નહિ તજે ગોખરને, માંચુ મનરે માંચુ મનરે. મુરખ. ૩
 શીઠ રાનીને ગમ પાડો, કદી નચ રૂકું દેખાડો,
 પણ વહાલી લાગે વાડ્યો, ભટકે વનરે ભટકે વનરે. મુરખ. ૪
 મુરખને દેતાં શિક્ષા શિક્ષાથી કરે અરિક્ષા,
 કરી પુરણુ એમ પરિક્ષા, કહે મગનરે કહે મગનરે. મુરખ. ૫

પદ ૧ લું.

પદારે પાપટ રાજા રામના. એ રાગ.

હ્યારે ધરો દીના નાથજી, છું હું દાસ તમારો;
 કરણી કુડી મમ જોશો નહિ, પ્રભુ આપ ઉગારો. હ્યારે. ટેક.

પાપી પ્રપંચી હું પ્રાણીઓ, કપટી કામી કુકરમી;	
હુઓ લક્ષ્મી લખાણીઓ, હું હરામી અધરમી.	દયારે. ૧
લાંચીયો લપંટ લાલ છુ, છકેલો છળ લેદી;	
લોભી કોધી અતી લાલચુ, કહાવું આપનો કેદી.	દયારે. ૨
મદ મત્સરનો ભરેલ હું, અભીમાની અહંકારી;	
દગલખાણ અતી દુષ્ટ છું, વ્યસની વ્યભિચારી.	દયારે. ૩
નીચો નકટો નિર્લજ્જ હું, ઝાઝો જુદો જુગારી;	
આનંદરામ ચોર આપનો, કોટી કુબુદ્ધી મારી.	દયારે. ૪

પદ ૨ જી.

ક્ષમારે કરો મારા શ્યામજી, આપને પાય લાગુ;	
સેવક જન હુંતો કરગરી, બાપાજી માફી માગુ.	ક્ષમારે. ટેક.
અનેક ગુન્હા ક્રીધા આપના, ક્રીધા કોટી અધરમે;	
અનાચારી દુશચારી હું, બડો દીસુ બેશરમે.	ક્ષમારે. ૧
અતી અવગુણનો ભરેલ હું, કહેતાં પાર ન આવે;	
હાવે બધી સમજણ પડી, કડૂ ભજન હું ભાવે.	ક્ષમારે. ૨
અધમ ઓધારણુ આપ છો, છો અધહર સ્વામિ;	
ત્રિતાપ તારણુ બાપ છો, બળવંતા બહુ નામિ.	ક્ષમારે. ૩
ફેર આ અવસર નહિ મળે, આવ્યો ઉગરવાનો આરો;	
આનંદરામ દાસ આપનો, આટલો ફેરો તારો.	ક્ષમારે. ૪

પદ ૩ જી.

ચંદોરે મોક્ષસ્થ જ્ઞાન મારગે, વિના મોક્ષ ન થાયે;	
એ વીણુ અન્ય સાધન થકી, જન્મ મરણુ ન જાયે.	ચંદોરે. ટેક.
રાત્રિ દિવસ રામ શું રટો, રામ મહિમા ન જાણ્યો;	
કોટયેમાં કોથળી ધાલીને, તાર માળાનો તાંણ્યો.	ચંદોરે. ૧
રામ કહો ભાઈ કેવા હશે, લીલા પીળા કે કાળા;	
સોના રૂપાના કે ત્રાંબાના, તેના દંધ આપો ટાળા.	ચંદોરે. ૨
બાધુ બાધુ એમ કહેવા થકી, શમે નહિ કદી હુધા;	
હુખી ભક્તિ-એમ આદરી, છોડી ઉપાયો સુધા.	ચંદોરે. ૩
અગ્નિ અગ્નિ મુખ ઉચરે, તેથી કોઈ નષ્ટ દાઝે;	
આનંદ ક્રિયામિ પ્રગટાવતાં, કરે પલમાંહી પ્રાજે.	ચંદોરે. ૪

પદ ૪ થું.

શોધોરે મારજી શુભ જ્ઞાનનો, તવ મળે મોક્ષ વાશી;	
ક્રિયા વીના કાંઈ બને નહિ, જીવો જરા તપાસી.	શોધોરે. ટેક.

જ્ઞાન થકી ભક્તિ આદરો, ખરી ખોળી લ્યો સુક્તિ;
જન્મલ્લા જન તે સુક્તિયે, મેળવી શકે સુક્તિ.
વાધ વડે ચિત્રાંમણ તણા, કરકયા જાણ્યા ન કદીએ;
કરકયા વિના ઝેર ચઢે નહિ, વિચ્છી સુખેથી વદીએ.
હીરો હીરો કહેવા થકી, તેનો મહીમા ન માણે;
મહેનત કરી હીરો મેળવે, મહીમા માણે સૌ જાણે.
એમ હરી હીરા રૂપ છે, મેળવો શિર સારે;
આનંદરામે તે મેળવ્યો, વળ્યો મોક્ષની વાટે.

શોધારે. ૧

શોધારે. ૨

શોધારે. ૩

શોધારે. ૪

પદ ૫ મું.

જ્ઞાન વિના નહિ ગમ પડે, જ્ઞાન વસ્તુની કેને;
માટે અહણ કરો જ્ઞાનને, જ્ઞાનથી જીવ જોને.
અંધારે વસ્તુ કંઈ હોય તો, કોઈ શી રીતે દેખે;
દીપકને પ્રગટાવતાં, પ્રાણી પામર પેખે.
પર્વત પાછળ વસ્તુ છે, શી રીતે દેખાશે;
પર્વત ખસે કે પોતે ખસે, તો તે જરૂર જણાશે.
એમ મોટો માયા કુંગરો, તેની પાછળ વસ્તુ;
માયા ખસે કે પોતે ખસે, તો તે દેખાશે અસ્તુ.
એવો અજ્ઞાનનો કુંગરો, જીવને આવે છે આડો;
આનંદ જ્ઞાન પ્રગટ થતાં; ટળે રાત થાય દહાડો.

જ્ઞાન. ટેક.

જ્ઞાન. ૧

જ્ઞાન. ૨

જ્ઞાન. ૩

જ્ઞાન. ૪

પદ ૬ મું.

માટેરે જોતો કોઈ જ્ઞાનીને, જ્ઞાનની ગમ પાડે;
“ રહે તે જ્ઞાનાન સુક્તિહિ, ” એમ શ્રુતિ બરાડે;
કીયા ભાવનું કીયું વેણ છે, તેનો ભાવ ન ભાળ્યો;
વિધ્વાન થઈ સુધ્યા વેદને, માર્ગ તરવાનો ટાળ્યો.
“ અહંમ પ્રક્ષારમીને તત્ત્વમસિ, ” જીવો વેદની વાણી;
“ સર્વ ખલ્લીધ્વં પ્રજ્ઞાનમાનંદ, ” તેની વાત ન જાણી.
વેદ વસ્તુતાએ શી હશે, વહો સૌ વિધ્વાનો;
પુસ્તક પથ્થર કે પાંદડાં, વેદ વસ્તુ શી માનો.
જાણ્યા વિનાનું સૌ ધુળ છે, સુળ પ્રરધને સુમુશુ;
આનંદરામે જાણ્યું જ્ઞાનથી, આજ્યાં જ્ઞાનનાં ચક્ષુ.

માટેરે. ટેક.

માટેરે. ૧

માટેરે. ૨

માટેરે. ૩

માટેરે. ૪

પદ ૭ મું.

સુમુશુ જનો મોક્ષ પામવા, મોક્ષ ધામી ઉપાસો;
એ વિષ્ય અન્ય ઉપાસતાં, ઉલટા અથડાશે.

સુમુશુ. ટેક.

લૌકિક મુકી અલૌકિકને, જાણી બાજીએ જો ભાવે; ઝુઝુકુ. ૧
મહિમા માયાલીતનો માણતાં, જન્મ મરણ ન આવે.
દ્વૈત મુકી અદ્વૈતને, ઝોળખી લ્યો એ માટે;
નિશ્ચની પાર જે વસ્તુ છે, વળો વીરજા એ બાટે. ઝુઝુકુ. ૨
સમજો સાકાર નિરાકારમાં, વ્યાપક ન્યારાને જાણો;
શુષ્કી મુકી શુષ્કાતિતને, જ્ઞાન ચક્ષે પ્રમાણો. ઝુઝુકુ. ૩
હાથે કરી અવળા શીઠ ચઢો, સીધો મારગ મુકી;
આનંદરામ જેમ સીધો ચડ્યો, જાય રસ્તો ના મુકી. ઝુઝુકુ. ૪

પદ ૮ મું.

પુર્ણ પરમ પદ પામવા, વામવાને ચોરાશી; પુર્ણ. ટેક.
બ્રહ્મ પર બ્રહ્મ પુર્ણ બ્રહ્મને, તમે લેજો તપાસી.
નાશી વિનાશી અવિનાશી છે, તે ત્રિપુટીને જીવો;
ક્ષર અક્ષર અક્ષરતિતને, જાણી સંદેહ છુટો. પુર્ણ. ૧
વ્યક્તી વ્યક્ત અવ્યક્તને, ગાય ગીતા પોકારી;
શખ્ડોનો ભાવ સમજ્યા વિના, ખરી વસ્તુ વીસારી. પુર્ણ. ૨
થડ કલાસ સેકન્ડ ફ્રેટકલાસના, જજ્જ સરખા ન હોએ;
અધિકાર છે સૌના જીજ્ઞા, કીધો તપાસ ન હોએ. પુર્ણ. ૩
શખ્ડોનો ભાવ સમજ્યા વિના, વસ્તુ હાથ ન આવે;
આનંદરામે વસ્તુ ઝોળખી, જન્મ પામે ન હોવે. પુર્ણ. ૪

પદ ૧ લું.

ઓ વાંસલડી, વેરણ થઇ લાગીરે. એ રાગ.

જન અજ્ઞાની, જ્ઞાન વિના તું અમથો શીઠ અથડાય છે; ટેક.
મન લે માની, અણસમજણમાં અવસર તારો જાય છે.
તું પુન્યમાં મોક્ષ મળવો માને, પણ મોક્ષ મળે નહિ એવાને; જન અજ્ઞાની. ૧
જો સમજાવું અંદરખાને.
તું મોક્ષને માને નાહ્યામાં, કલ્યાણ ચહે શું કાયામાં; જન અજ્ઞાની. ૨
પરથમ સમજ્યો નહિ પાયામાં.
તે' ધ્વિર માન્યા સુર્તિમાં, પણ સમજ્યો નહિ વેદ શ્રુતિમાં; જન અજ્ઞાની. ૩
બહુ ફેર હજી તુજ વૃત્તિમાં.
તું તીરથોમાં મોક્ષજ જાણે, કલ્યાણ ઇચ્છવા ઉર આણે; જન અજ્ઞાની. ૪
હજી ઠયો નથી કાંઈ ઠેકાણે.

- તું તપમાં કાયા કષ્ટ સહે, જપ કરવામાં શ્રમ અતી લહે;
પણ તું તેવો ને તેવો રહે. જન અજ્ઞાની. ૫
- મોક્ષ સમજે સાધુ સેવામાં, માટે રાજે નિત્ય મેવામાં;
તું બગડે છે બહુ જોવામાં. જન અજ્ઞાની. ૬
- તું ધુંઆયો જઈ ગુરૂ કરી, જાણે તેમાંથી જડે હરી;
એમ ઉમ્મર પુરી કરી ખરી. જન અજ્ઞાની. ૭
- એમ બંધાયો જઈ વાડામાં, પણ પડ્યો ન જાણ્યું ખાડામાં;
સમજ્યો નહિ સવળા આડામાં. જન અજ્ઞાની. ૮
- તું કરી કરી ધાકયો એકાદશી, મોક્ષજ મેળવવા વાત વસી;
એમ ચડે ચડે ને પડે ખસી. જન અજ્ઞાની. ૯
- તેં પ્રભુ માટે ઘાલી કંઠી, વાતો એ મુળ ત્યાંથી વઠી;
પણ એમ નહિ છુટે જીવ ગ્રંથી. જન અજ્ઞાન. ૧૦
- તેં મોક્ષને માટે શુભીકથા, થયો વૃથા છતાં ના મુકી તથા;
તેં વય કહાડી એમ બધી વૃથા. જન અજ્ઞાની. ૧૧
- તું એ આદી બહુ કામ કરે, ઘણાં વર્ત વર્તુલાં કરે ખરે;
જાણે મોક્ષ મળે તો કામ સરે. જન અજ્ઞાની. ૧૨
- તને ચુંક પેટમાં આવે છે, શીઠ કામ છાતી ઉપર દે છે;
સવળુ અવળુ કયાં સમજે છે. જન અજ્ઞાની. ૧૩
- ખપ ખરા ધણીનો જે ધારે, તો તો કરવાતું કહું તારે;
હરે જન્મ મરણ વારે વારે. જન અજ્ઞાની. ૧૪
- જે એવું તું કદયાણુ કળે, કોઈ જ્ઞેયનો જ્ઞાતા ગુરૂ મળે;
તો સંપત્તિ તારા સર્વ ટળે. જન અજ્ઞાની. ૧૫
- જે ખરા મુમુક્ષુ જન હશે, સમજણુ સવળી તેનેજ થશે;
ઉર વ્યાસ મગનની વાત વસે. જન અજ્ઞાની. ૧૬

પદ ૨ જી.

- શઠ સુધરે નહિ, સોવિધી સાથે સંપ કરી સમજાવે;
સુઠ માંને નહિ, એવા સુરખ જનને કોણ મનાવે. ટેક.
- મંકોડો સુખ કપડાને બરે, સુકાવાને કોઈ યતન કરે;
સુકે નહિ પણુ તે જરૂર મરે. શઠ. ૧
- શિક્ષા દેતાં જે સ્વાન લસે, હાંકી કાઢાડો પણુ નવ ખસે;
દયો લાકડી પણુ શિક્ષા ન વસે. શઠ. ૨
- સુભ સમજાવે વ્યભિચારીને, શિક્ષા દયો ધારી ધારીને;
પણુ નહિ તજે પરનારીને. શઠ. ૩

વ્યસનીને વ્યસન તબીબાને, દયો દુધ સાકર ખુબ ખાવાને; શક. ૪
મન મહિરા પાંનીતું નહિ માને.
શક સવળાને અવળું બાણે, એ ગુણ તણા અવગુણ આણે;
મિથ્યા મુગ્ધ મુરખ તાણે. શક. ૫
એવા મુરખ જન જે નહિ માને, ગુણતા કહાડે ખીજ કાને;
શ્રમ વ્યાસ મગન કરવો શાને. શક. ૬

પદ ૩ જી.

ધન્ય ઉપકારી, હમેશાં પણ એ ઉપકાર કરે છે;
બહિ બલિહારી, અન્ય તણા અવગુણને એજ હરે છે. ટેક.
સદા સુરજ જે ઉપકાર કરે, તારા ચંદ્ર પણ તિમીર હરે;
જેના તેજથી પ્રાણી માત્ર ફરે. ધન્ય ઉપકારી. ૧
વળી વાયુ પણ રૂઠા વાતા, સૌ જન તેથી સુખીયા થાતા;
એ દેવ ઘણા શાન્તિ દાતા. ધન્ય ઉપકારી. ૨
ધરતી પણ જે હીંડવા દે છે, એ અવગુણ કોઈના ક્યાં લે છે;
એ ભાર જીવો અનગળ વહે છે. ધન્ય ઉપકારી. ૩
વળી અગ્નિ કામ કરે સારૂ, શિયાળે શીત હરે તહારૂ;
રોજ રસોઈનું કામ કરે ખ્યારૂ. ધન્ય ઉપકારી. ૪
જળ ઝાઝું મેઘ જીવો આપે, નથી હિશાબ દે છે અણુમાપે;
જન જીવે સૌ એ પરતાપે. ધન્ય ઉપકારી. ૫
જે તરૂવર તુજને દે મેવા, તે જાત જાતના છે કેવા;
ઉપકાર બુલે શક શું એવા. ધન્ય ઉપકારી. ૬
એ આદી જે ઉપકાર ઘણા, સૌ સત્તાધીન એ પ્રભુ તણા;
કોઈ વાતની તો નવ રાખી મણા. ધન્ય ઉપકારી. ૭
સમજન જનથી તે સમજાએ, ઉપકાર કહો કેમ બુલાએ;
ગુણ વ્યાસ મગન માટે ગાએ. ધન્ય ઉપકારી. ૮

પદ ૪ થું.

જપ જીવલડા, જીગદીશે જગ સાધન વસ્તુ આપી,
મન મુરખડા, બહુ કર્યું તેને બુલે શું પાપી. ટેક.
તને તમ કયો જે અનધનથી, કયો જયાવાળો વળી જન તનથી;
તેને તજ દીધા મુરખ મનથી. જપ જીવલડા. ૧
જેણે શાન્ત કયો સઘળા સુખથી, જેણે છોકાવ્યો દારૂણ દુઃખથી;
તેના ગુણ નથી ગાતો શું સુખથી. જપ જીવલડા. ૨
જે વૃક્ષ વડે તેં ફળ લીધું, ફળનું સેવન સારૂ કીધું;
પણ વૃક્ષનું નામ તેં નવ લીધું. જપ જીવલડા. ૩

ફળ ઉપર પાણી ફેડાશે, તેથી શું વૃક્ષ લીલુ થાશે;
 વૃક્ષ સુકાશે ફળ કયાં ખાશે. જપ ભવલક્ષા. ૪
 સુખમાં પાણી જ્યારે ઢળશે, વૃક્ષ વળશે ને વળી ફળ મળશે;
 જો વરષા વર્ષ એ વૃક્ષ ફળશે. જપ ભવલક્ષા. ૫
 સુખ વૃક્ષરૂપ પ્રભુને લે જાણી, બક્ષિતરૂપ સીંચી દે પાણી;
 ફળરૂપ સુખ સઘળું લે માણી. જપ ભવલક્ષા. ૬
 એ વિષ્ણુ ભવ સુખ કોઈ નહિ પામે, પ્રભુ વીણુ વિપત્તી નહિ વામે;
 અનુભવ કીધો આનંદરામે. જપ ભવલક્ષા. ૭

પદ ૧ છું.

કોઈ હોયરે કોઈ હોય. એ રાગ.

જાગોરે કોઈ જાગો પ્રાણી, જોવા જગતપતી;
 ઊંઘો છો શું અધોરી જેવા, રે રે સુઠમતી. જાગો. ટેક.
 એલી કેલી નિદ્રા લીધી, તે નથી જતી;
 માથે નમારાં મ્હોતાનાં વાગે, તે ભય નથી રતી. જાગો. ૧
 જહાત્મા થૈ જનમ્યા ત્યારે, ઊંઘ્યા હતા અતી;
 મનુષ્ય દેહી આત્મા થયા તો, શિવ ગુમાવો ગતી. જાગો. ૨
 નર દેહ નહોતો મળીઓ ત્યારે, શી ગતી હતી;
 લક્ષ ચોરાશી મટવા હાવે, મતી નથી થતી. જાગો. ૩
 વારે વારે જગાડવા હું, કેટલી કરૂં કૃતી;
 વ્યાસ મગનના શબ્દ શુણીકો, ઉઠો શેષક સતી. જાગો. ૪

પદ ૨ જુ.

આ જગ કરતા કોઈ પણ છે તો, કહો તે કયાં હશે;
 કહો તે કયાં હશે ઉપદેશી, કહો તે કયાં હશે. આ જગ. ટેક.
 પુરવ પશ્ચિમ ઉત્તર દક્ષિણ, ઉંઘો કે નીચો વસે;
 પરમાં છે કે પોતામાં છે, જગસ્થળમાં કઈ દશે. આ જગ. ૧
 કેવા રૂપે કેવા રંગે છે તે, શું કયેં મળશે;
 કેવો છે ને કેવડો છે તેની, ઝોળખાણુ કેમ થશે. આ જગ. ૨
 એ જગ કરતાને જોવા માટે, પ્રાણુ મારો તલશે;
 ઘણા કાળથી ગોતુ છું તે હાથમાં કયાં આવશે. આ જગ. ૩
 બક્ષ થયા છો તો ભાળવો, અન્ય કોણુ બતાવશે;
 વ્યાસ મગનને બતાવ્યા વિના, સંદેહ કેમ જશે. આ જગ. ૪

પદ ૧ ભું.

ગાળી ફાડીરે ગાળી ફાડી. એ રાગ.

નહિ ફેરે નહિ ફેરે, પ્રભુનું નામ એને નહિ ફેરે. પ્રભુ. ટેક.
 સંસારની બાતોનો વધારે વહાડીઓ, ભજન તો ભણે ભાલા પુ'ચે. પ્રભુ. ૧
 ચોરેને ચકલે પંચાતો કરતાં, ગાળને બાલશે ઘાટે ઉ'ચે. પ્રભુ. ૨
 લક્ષ્મી ટંટામાં હોંશે હોંશે બાલશે, ભજનમાં સુખને બીડયું ભુચે. પ્રભુ. ૩
 ગપાટા મારવા ઘેર ઘેર ફરશે, મંદિર જતાં પગે કાંકરા કુ'ચે. પ્રભુ. ૪
 આનંદરામ કહે એવા છવોને, જમડા તાંબુશે આલી પુ'ચે. પ્રભુ. ૫

પદ ૨ ભું.

ડોલાં આવેરે ડોલાં આવે, હરીભજનમાં ડોલાં આવે. હરી. ટેક.
 બાળ્યો કુટવા આખી રાત ભજે, અભાગીને ઉંઘ ત્યાં નાવે. હરી. ૧
 નાટક ચેટકમાં કરે ઉભગરા, ભગવા લક્ષ બરોબર લાવે. હરી. ૨
 ભવાઈમાં ભગશે ડોળા ફાડીને, મિયા બીબીનો વેશ આપશે હાવે. હરી. ૩
 લીલામાં લોચન જરી નહિ મિ'ચે, ભુંડને એવું ભુંડું ભાવે. હરી. ૪
 આનંદરામ આમ અવળા અધમને, સવળું તે કોણ સમજાવે. હરી. ૫

પદ ૩ ભું.

માળા આલોરે માળા આલો, પ્રભુના નામની માળા આલો. પ્રભુ. ટેક.
 આમતેમ અમથા શીદ આથડો છો, અવસર ચુકો શાને ઠાલો. પ્રભુના. ૧
 મણુકા ફેરવો રાત હઠાડો ટેરવો, રીઝવો ફડા નંદ લાલો. પ્રભુના. ૨
 રશનાએ રટવા ચોરાશી મટવા, વચને વચ્ચે કરો ચિઠ્ઠલ વહાલો. પ્રભુના. ૩
 તરશે ભગતમાં મરશે જગતમાં, હોંસથી હરીના મંદિર હાલો. પ્રભુના. ૪
 આનંદ સંગે સઉકો ઉમંગે, મોક્ષના મારગે વીરા મહાલો. પ્રભુના. ૫

પદ ૪ ભું.

ભુવો જરીરે ભુવો જરી, અખંડ સુખને ભુવો જરી. અખંડ. ટેક.
 અલ્યાનંદમાં શુ સુખ માન્યું, અનેક યોનીમાં ફરી ફરી. અખંડ. ૧
 સંત પુરુષનો કરો સમાગમ, ઝોળખો અનુભવ કરી હરી. અખંડ. ૨
 નાશી સુકી અવિનાશીને ઝોળખો, જ્ઞાનરૂપી દીલ દીવો કરી. અખંડ. ૩
 નર તનતું શુભ સાર્યક સાધો, અહંતા મમતા ચુકો પરી. અખંડ. ૪
 આનંદરામ ગુરૂ વલ્લભ પ્રતાપે, સત્ય વસ્તુને બેઠો વરી. અખંડ. ૫

પદ ૫ ભું.

પાપી પ્રાણીરે પાપી પ્રાણી, પ્રભુના પ્રિછે પાપી પ્રાણી. પ્રભુના. ટેક.
 બળદની પેઠે રાતને હઠાડે, ખેડશે એ તો ઘર ઘાણી. પ્રભુના. ૧
 વિષ વહેવારનાં વૈતરાં કરશે, મરશે તરીલાં લાણી તાણી. પ્રભુના. ૨

સંસારની વાતો ઠાઠો થઈ સાંભળે, સદ્ગોષ્ઠની નવ સુણે વાણી. પ્રભુના. ૩
હવેના અવતાર અભાગિયાને, નહિ મળવાનું અંન પાણી. પ્રભુના. ૪
આનંદરામ એવા અકલહિણુને, પશુથી ભુંડા લેવા બાણી. પ્રભુના. ૫

પદ ૬ મું.

કોને કહેવીરે કોને કહેવી, સત્સંગની વાતો કોને કહેવી. સત્સંગની. ટેક.
ધંધામાં લોક બધા ધુંઆઈને બેઠા, રાત દહાડે રાજગારંરદ્યા સેવી. સત્સંગની. ૧
અહરથ લોક ગાડી થોડા દોડાવે, શીખ્યા એ મોજ મજા બંગલે લેવી. સત્સંગની. ૨
નોકરી આકરીમાં ઘણા લોક વળગ્યા, નવરાશ ધડી ના મળે તેવી. સત્સંગની. ૩
રંગ રાગમાં પણ ઘણા રઝળતા; અગવડતા છે બુઝો એવી. સત્સંગની. ૪
આનંદરામ આમ નથી કોઈ નવરાં, દીલની વાતો તે કોને દેવી. સત્સંગની. ૫

પદ ૭ મું.

ભજન કરોરે ભજન-કરો, ભાવથી પ્રભુનું ભજન કરો. ભાવથી ટેક.
રામ નામરૂપી રૂડું છે નાવડું, ભવસિંધુ તો તેથી તરો. ભાવથી. ૧
ગોબરા ગર્ભની ગંદકી સુકી, અખંડ સુખમાં વીરા ઠરો. ભાવથી. ૨
જન્મ મરણની ઉપાધી ટાળો, જમનો માર પણ કરો પરો. ભાવથી. ૩
અદ્વાનંદ છે માયાનો આતો, પુરણાનંદને પ્રેમે વરો. ભાવથી. ૪
આનંદરામની અનુભવ વાણી, કોઈપણ વીરલા અનુસરો. ભાવથી. ૫

પદ ૮ મું.

તાળી પાડોરે તાળી પાડો, પ્રભુ ભજનમાં તાળી પાડો. પ્રભુ. ટેક.
દુંટીઆં વાળી આમ થું બેઠા, બગલોમાંથી કર કહાડો. પ્રભુ. ૧
પોતે પાડોને પરને પડાવો, ઉંઘતા હોય તો ઉઠાડો. પ્રભુ. ૨
અમથા તાબોટા ઘણા પાડો છો, થાકતા નથી તે આપો દહાડો. પ્રભુ. ૩
બાળકની આગળ તાળી પાડો છો, તાળીથી ઉડાતા હાડો. પ્રભુ. ૪
આનંદરામ એથી પ્રભુ ગયાથું, તેટલું તો કોઈ દેખાડો. પ્રભુ. ૫

પદ ૯ મું.

બોલો ગાલરે બોલો ગાલ, હરી ભજનમાં બોલો ગાલ. હરી. ટેક.
બાપાએ બોખડા નથી બનાવ્યા, હાલ તો બુઝો દીધી સાલ. હરી. ૧
સાચા ધણીના ગુણ ગાવા છે, એમાં મરોછો થું લાલ. હરી. ૨
નકામું બોલતાં સુખ નથી દુઃખતું, કરો છો કુથલી કેમ ઝાઝી. હરી. ૩
આનંદરામ આમ સવળું સમલ, બોલો તો રામ કાંક રહે રાલ. હરી. ૪

પદ ૧૦ મું.

ભાવના લોગીરે ભાવના લોગી, પ્રભુજી મારા ભાવના લોગી. પ્રભુજી. ટેક.
હત્રપતિનો મેવો સુકીને, બાજી વિદુરની આશોગી. પ્રભુજી. ૧

કૃષિ સુનિનાં કૃષો તણને, લીલડીનાં જોર જમ્યા જુના ભોગી. પ્રભુજી. ૨
સુદામાનાં તે તાંદુળ આશેઘ્યાં, લકતો આમળ કોણુ ચતી યોગી. પ્રભુજી. ૩
આનંદરામ કરે પ્રિતી પ્રભુથી, તે તે વાલો નથી જરા વિયોગી. પ્રભુજી. ૪

પદ ૧ જી.

અંબા જોયાની આડીરે. એ રાગ.

જગમાં જેણે સાર જોયો રે, મિથ્યા માયામાં મોહો.

ટેક.

માત પિતા ભારજી બ્રાત ભગિની, સાચાં જાણી પ્રાણુ પ્રોયોરે.

મિથ્યા. ૧

મિલકત દેખીને મરત જન્યો પણુ, અંતે જધુ તે તે જોયોરે.

મિથ્યા. ૨

દ્રવ્ય ધામ વાડી ગાડીને લાડી, મરણ વેળા સૌ જોયોરે.

મિથ્યા. ૩

જગની ખાજી ખાજીગર જેવી, તેનો થયો શીઠ ટોયોરે.

મિથ્યા. ૪

મહેનત કરેલી મિથ્યા જવાની, ખાલી આ વારી વલોયોરે.

મિથ્યા. ૫

વ્યાસ મગન કહે માયાનો જીવડો. જન્મે જન્મ એમ રાયોરે.

મિથ્યા. ૬

પદ ૨ જી.

જોને જરા જીવ જાગીરે, ઉંઘે શું અભાગી.

ટેક.

જોત જોતામાં જનમારો આદ્યો, આશા કરે શું આઘીરે.

ઉંઘે. ૧

જીવું જગત તેને સાચું તે માન્યું, લક્ષણુ અવળી લાગીરે.

ઉંઘે. ૨

સાચું હેતું તે તે જીવું તે જાણ્યું, અતી થયો અનુરાગીરે.

ઉંઘે. ૩

વારે વારે જો જીવડા જગાડું, તે પણુ નિદ્રા ના ત્યાગી.

ઉંઘે. ૪

મરણુ નગરાં તે વાગે છે માથે, ભ્રમણુ તારી નવ ભાગીરે.

ઉંઘે. ૫

આનંદરામ કહે ઉઠય આજશું, ભાનની જીવંજી વાગીરે.

ઉંઘે. ૬

પદ ૩ જી.

કુણુદિ કહાડી નાંખોરે, હયા હીલમાં રાખો.

ટેક.

કઠોર વચન કોઈને નવ કહીએ, ઉત્તમ ભાવણુ ભાખોરે.

હયા. ૧

પોતાના સરખાં ગણીએ પચાયાં, કાંતો મનુષ્ય કાં માખોરે.

હયા. ૨

આપ જેવો પ્રાણુ પરને છે વહાલો, તોડો શું પક્ષીની પાંખોરે.

હયા. ૩

કુણુદિવાળા કાળા મોં વાળા, લેવાઈ ગયા જો લાખોરે.

હયા. ૪

શાંત વૃત્તિ સંઘ્રહ કરવી, સુ રિત ચિત્તમાં આખોરે.

હયા. ૫

વ્યાસ મગન કહે કુણુદિ કહાડી, પ્રભુ ભલો દીન આખોરે.

હયા. ૬

પદ ૪ જી.

જગત નિંદા જ્યારે કરશેરે, ત્યારે હરીજન તરશે.

ટેક.

કર્મ કુઠાં કોઠ જન્મે કરેલાં, આડીઆ તે તે ચરશેરે.

ત્યારે. ૧

નિંદાઓવાળા અનામીક જેવા, વણુસુલો વિદ્યા ભરશેરે.

ત્યારે. ૨

પુર્વ જન્મનાં પાપ આપણાં, નિંદા કરી કરી કરશે.	ત્યારે. ૩
હરીજને નિંદાથી લેશ ન ડરવું, નિંદાળુ કાળકે કરશે.	ત્યારે. ૪
જેમ જેમ કુચલી કરશે તેમ તેમ, કારજ આપણું અરશે.	ત્યારે. ૫
આનંદરામની નિંદ્યા થવાથી, આનંદ ઉરમાં અરશે.	ત્યારે. ૬

પદ ૧ જુ.

દીલમાં દેખી દ્યોરે દેખી દ્યો—એ રાગ.

હુનીઆ વહેમમાં વળીરે વહેમમાં વળી, કર્મોધીન વાત કોઇએ ના કળીરે. હુનીઆ ટેક.	
કુડા કર્મ દોષ પ્રગટ થાય જ્યારે, અનેક આધી વ્યાધી આવી નડે ત્યારે;	
લોક નડતર નડે છે એવું ધારેરે.	હુનીઆ. ૧
ઘાલે ડાકલાં એ તેડાવી ભુવાને, સધી સીકોત્તર મેલડીને માને;	
ધર્મદાન પુન્ય ના સુઝે એવાનેરે.	હુનીઆ. ૨
વંજા નારીઓ નિસાસા રોજ નાખે, પળે અવળ પ'થે પાટા બાંધી આંખે;	
બાધા બંધણીઓ પુત્ર માટે રાખેરે.	હુનીઆ. ૩
જાય કર્મોધીન વાત સૌ ચુકી, ઢોંગ ધતુરામાં મતિ ભુવો હુંકી;	
આનંદરામ કહે સુળ વાત સુકીરે.	હુનીઆ. ૪

પદ ૨ જુ.

હુનીઆ દેવને ઠગેરે દેવને ઠગે, હુઃખ યામે છે વિના જ્ઞાન દ્રગેરે. હુનીઆ ટેક.	
રાય રણછોડજીની બાધા રમાય છે, કામ થયા કેડે મગજ ધરાવાય છે;	
કાલો ધરી ઘેર લાવીને ખવાય છે.	હુનીઆ. ૧
કોઇને મંદલાડ આવે ઘેર જ્યારે, વિપ્ર જમાડવાની બાધા રાખે ત્યારે;	
મટયે સ્વારથીઆ ખોળી લાવે દ્વારેરે.	હુનીઆ. ૨
થાળ દેવીયોની આગળે ધરાવે, માત્ર કાળ ભાત શાક લાડુ લાવે;	
ભાત ભાતનાં ભોજન ભુજો ગાવેરે.	હુનીઆ. ૩
એમ હુનીઆં બેઠી દેવ ધુતવાને, ભલુ ક્યાંથી થાય કહો ભાઈ એવાને;	
છતાં વ્યાસજીની વાત નહિ માનેરે.	હુનીઆ. ૪

પદ ૩ જુ.

હુનીઆ ડોળથી રીજેરે ડોળથી રીજે, ખરા ઉપર ખાર કરી ખીજેરે. હુનીઆ. ટેક.	
વેશધારી આવે કોઇ આત્મા, બગધ્યાન ધરી બેસે યદ્દ આહાત્મા,	
તેને સૌ કો જાણે પરમાત્મારે.	હુનીઆ. ૧
આવે આવા બનીને કોઇ વાઘરી, તેને દેખીને છટકે ડાગળી;	
તેને સ્નેહથી નમે નાતના નાગરીરે.	હુનીઆ. ૨

કોઈ અબધુત બનીને ટીલાં તાણે, વડા વાચાળતે વેઢને વખાણે;
તેના અંદરના લોહ ન કેા જાણેર.
એવા વેષધારી ફરે ધુતવાને, છેવટ છેતરીને જાય પ્રભુ ખાને;
છતાં વ્યાસજીની વાત નહિ માને.

હુનીઆ. ૩

હુનીઆ. ૪

પદ ૪ થું.

હુનીઆ ડાળને દેખેરે ડાળને દેખે, ખરી વસ્તુ ખારકરીને ઉવેખેરે. હુનીઆ. ટેક.
મોટાં મોટાં મંદિરોથી મન મોહ્યાં, પાણી પીતજોમાં ચિત્તને પ્રોથાં;
જ્ઞાન વસ્તુનાં તત્ત્વ ન જોયાંરે.
નાગ પંચસીએ પુજે નાગ માણસો, ખરા નિકળે તો કહોશે લાવો સાંજુશો;
પુરી ડાઘલે પછાડો પેલી ખાણુશોરે.
પળે પુન્યશાળી દાણ્યા લઈ કરમાં, પુરે પરમકીઓને કીડીયોના દરમાં;
ઉંદર માટે ઉતરેડયો ઢાંકે ઘરમાંરે.
મયે અવળાં આવાં કામ કરવાને, ખોટે ખોટું કરે બધું પ્રભુ ખાને;
છતાં વ્યાસજીની વાત નહિ માનેરે.

હુનીઆ. ૧

હુનીઆ. ૨

હુનીઆ. ૩

હુનીઆ. ૪

પદ ૫ મું.

હુનીઆ ડાળને જીવેરે ડાળને જીવે, જોળ કયાં વિના ખરી વસ્તુ ખુવેરે. હુનીઆ. ટેક.
રાય જીકાં મોતી કાને કદી ધારે, સાચાં પહેર્યાં એમ સૌકો ઉચારે;
ખરાં ખોટાંને જોવાં છે ક્યારેરે.
રંક સાચાં મેળવે છે બહુ વાને, અતી આનંદ રાખીને ધરે કાને;
સૌકો જોયા વિના જીકાં મોતી માનેરે.
એમ આચુ જ્ઞાન કથેકો સંસારી, કોઈ જીવે નહિ વારતા વિચારી;
જાય વહેવાર દ્રષ્ટિએ વાત મારીરે.
એમ હુનીઆ બધી ડાળમાં ડુબાણી, ખરી ખોટી વસ્તુ ખોળી ન જાણી;
વિચારી જીવે નહિ વ્યાસજીની વાણીરે.

હુનીઆ. ૧

હુનીઆ. ૨

હુનીઆ. ૩

હુનીઆ. ૪

પદ ૬ ઠું.

ખેઉ જણુ લાલી મરેરે લાલી મરે, વાદ વિવાદ વિદ્વાનો કરેરે. ખેઉ જણુ. ટેક.
પ્રહ્મ નિરાકાર એક એમ કહે છે, ખીજો સાકાર સિદ્ધ ઉચરે છે;
એક ખીજાનું ખંડન કરેછેરે.
એક વ્યાપક પ્રહ્મને બાણે છે, સિજો ન્યારો એ નહિ ગણે છે;
એક ખીજાનું બોલ્યું કયાં શણેછેરે.
એક સ્વરૂપે પ્રહ્મ કહે છે જ્યારે, ખીજો અસ્વરૂપે વદે છેજ ત્યારે;
એક એકને ઉથાપે તે વારેરે.

ખેઉ જણુ. ૧

ખેઉ જણુ. ૨

ખેઉ જણુ. ૩

માટે બેઝિને ગુફ મળ્યા કાયા, એમાં એકે ન શોધી લીધા સાચા;
વ્યાસ મગનની વાંચી બુવો વાચારે.

બેઝિ જણ. ૪

પદ ૭ મું.

પુરણ બ્રહ્મને લાગેરે, બ્રહ્મને લાગે, તમે એ વિષુ સધળું તાગેરે.
જે અખંડ સુખને આપે, ફેરો આવાગમનનો કાપે;
જે જીવનો શિવ કરી આપેરે.
તે માટે તો સમજો પડાત્મા, જેને જાણે છે જ્ઞાનીજન મહાત્મા;
જે આત્માનો કરે પરમાત્મારે.
તેતો સમજાય નહિ જ્ઞાન વિના, મળે જ્ઞાની તો સમજાય ખીના;
ભાગ દેખાડે હોય તેના ભીનારે.
ઉંઘ અજ્ઞાનતાને તમે તાગે, આત્મા પરમાત્માની બુવો કાગે;
જેમાં મગનને પડી મોક્ષ મળેરે.

પુરણ. ટેક.

પુરણ. ૧

પુરણ. ૨

પુરણ. ૩

પુરણ. ૪

પદ ૧ લું.

કયાંથી આ સંભળાય મધુર સ્વર—એ રાગ.

દુરીજનથી રહો દુર, ડાહ્યા નર દુરી જનથી રહો દુર.
દુરીજનનો કદી સંગ ન કરવો, જીવતાં સુધી જરૂર.
દુરીજનીયાં બહુ ક્વેશીલાં હોય, મંદ મતી અતી કૂર.
દુરીજન દુઃખ દીન દીન પ્રગટાવે, અકલહીષુ અસુર.
દુરીજનથી દુનીયાં સૌ ત્રાસે, પાપ તણું એ પુર.
વ્યાસ મગન વાણીથી પરખો; સજ્જન દુરીજન ઉર.

ટેક.

ડાહ્યા. ૧

ડાહ્યા. ૨

ડાહ્યા. ૩

ડાહ્યા. ૪

ડાહ્યા. ૫

પદ ૨ જું.

ક્ષણ ભંગુર શરીર, સમજ નર, ક્ષણ ભંગુર શરીર.
કોણ જાણે કયારે તે પડશે, નહિ ન થાય લગીર.
આજકાલ હવડાં આઘડીએ, રાખો ઉર અધીર.
શરીર ભરૂંસો જે નર રાખે, તે નર ખરનો વીર.
પડયું પડેને પડશે સહુતું, ભલેને હોય અમીર.
આનંદરામ નથી રહેવાતું, તાકયુ કાળે તીર.

ટેક.

સમજ. ૧

સમજ. ૨

સમજ. ૩

સમજ. ૪

સમજ. ૫

પદ ૩ જું.

કરને કાંક વિચાર, સુરખનર કરને કાંક વિચાર.
કયાંથી આવ્યો કયાં તું જવાનો, કયાં પામ્યો અવતાર.
સત્ય વરતુની શોધ કરી લે, અસત્યમાં વસનાર.
અનંત કોટી ભવ આઘડીઓ, થયો નહિ નિસ્તાર.

ટેક.

સુરખ. ૧

સુરખ. ૨

સુરખ. ૩

માયા પદ સુકીને મેળવ, સુખ મોક્ષનું દાર.
વીમળ વાણી વ્યાસ મગનની, સમજે સુખ અપાર.

સુરખ. ૪

સુરખ. ૫

પદ ૪ થું.

જ્ઞેય વસ્તુનું જ્ઞાન; અહંભુ કર જ્ઞેય વસ્તુનું જ્ઞાન.
વિષય વાસનામાં થું વળગ્યો; નીચ બુદ્ધિ નાદાન.
અજર અમર સુખ અવિનાશીમાં, ધર તેનું તું ધ્યાન.
માઈક ગીત મંગળ થું ગાતો, ગા જ્ઞેયનું તું ગાન.
ભવ ભયમાં શીઠ ભટકે ભુંડા, ભાળ પ્રહનું ભાન.
અદ્વૈતાનંદમાં મગ્ન થયો થું, કર પુણ્યનંદ પાન.
કાળ કાળ જીવ છેદી લેદી; તજ તારૂં અવસાન.
સ્મર્યું માત્રમાં શાંતિ પામે, ત્રિતાપનું તોક્ષન.

ટેક.

અહંભુ. ૧

અહંભુ. ૨

અહંભુ. ૩

અહંભુ. ૪

અહંભુ. ૫

અહંભુ. ૬

અહંભુ. ૭

પદ ૧ લું.

વનમાં ભુલી પડીરે પેલો—એ રાગ.

જીવડા જીવો અપાટોરે, કાળો કાળ કદિ નહિ છોડે;
તુટી તેની બુદ્ધિ ન મળે, બાવાનું જમ જોડે.
ચક્રવર્તિ કે છત્રપતિ વળી પૃથ્વીપતિ હોય પુરા;
ચતુર નર ચેતી ચાલે પથ, ચડપ કરી દે ચુરા.
શ્વાસ થકી શલ્યા તોડે કદી, આલ ઉંડળમાં ધાલે;
મહોત જોવાનું ડોકુ મરડે, ત્યાં આગળ નહિ ચાલે.
તેલી અખ્યુત અતિત ખાવા, સંત સાધુ સંન્યાસી;
જંડા ફકીર જોગી ભોગી, સૌને કાળની ફાંસી.
વેઢ પાઠી પડિત પુરાણી, હકીમ મુલ્કાં કાજ;
વેઢ વેરાગી મહાત્મા સુનીઓ, કાવે કાળની ભાજ.
મહોન્મત ને તાતા માતા, ગાતા વાતા વાળ;
સ્મૃદ્ધિ સિદ્ધિ વાળા કાળનાં, તે તો અથાણાં તાળ.
દાનવ માનવ સર્વ જવાના, નથી રહેવાના હામે;
સુરાનર સમશાંને સુતા, દીકા આનંદરામે.

જીવડા. ટેક.

જીવડા. ૧

જીવડા. ૨

જીવડા. ૩

જીવડા. ૪

જીવડા. ૫

જીવડા. ૬

પદ ૨ ભું.

કોટી ઉપાય કરતાંરે, માનો મરવાનું એ સાચું;
ફુનિયાનું ઠહાપણ નહિ ચાલે, જાલે જમડા ડાચું.
હવા ખાવો કે દવા ખાવો કદી, દર્દ મટે એ મારે;
મરણ ટાંક મીન મેળ મટે નહિ, જાનું જમપુર વારે.

કોટી. ટેક.

કોટી ૧

ઠાઠ કરી કદી પાઠ કરાવો, મૃત્યુન્નય ના કોડે;	
વજા કોટમાં જઈને વસતાં. કાળ કદી નહિ છોડે.	કોટી. ૨
ચોકી પેરા ચોત્રફ રાખો, લાખો જણને લાવી;	
કાળ કાળ દઈ ત્યાંથી પકડે, ઝોચતાનો આવી.	કોટી. ૩
ચીઠી દોરા તાવિત બાંધો, સાધો સર્વ સમાધિ;	
જમ તેને પણ ઝડપી લેશે, કાળ પાસથી બાંધી.	કોટી. ૪
જપ તપ યાત્રા વર્ત વતુલાં, કરો કદી પુન્ય કાનો;	
પણ એમાંનું કાંય થશે નહિ, મરવાનું એ માનો.	કોટી. ૫
જન્મ મંત્ર ને તંત્ર કરાવો, પણ નહિ લાગે કામે;	
કાળ ચક્રથી નહિ બચવાનું, જાણ્યું આનંદરામે.	કોટી. ૬

પદ ૧ લું.

પાવા તે ગઠથી ઉતર્યા—એ રાગ.

આ સ્થળ સમો સંસાર છે,	જીવ જાણી લે;
જેમ ધુમાડાના ગોટ,	મુરખ મન માની લે.
મૃગ ત્રણ્ણાવૃત જળ ભાસતુ,	જીવ જાણી લે;
પણ દીસે ખારા ખોટ,	મુરખ મન માની લે. ૧
ભાસે મોતી જ્યમ ઝાકગ વિષે,	જીવ જાણી લે;
પણ જુઠાં જળનાં બુંદ,	મુરખ મન માની લે.
જેમ સુકિતમાં રૂપ દીસે,	જીવ જાણી લે;
એમ ખેલ માયાનો બુંદ,	મુરખ મન માની લે. ૨
જેમ દર્પણમાં મુરતી દીસે,	જીવ જાણી લે.
એમ જુઠો જગનો ભાસ,	મુરખમન માની લે.
જેમ સુર્ય પ્રતિબિંબ જળ વિષે,	જીવ જાણી લે.
એમ માયાનો ઉભસ,	મુરખ મન માની લે. ૩
વાદળના જેમ પહાડ દીસે,	જીવ જાણી લે.
છે માયા એજ પ્રકાર,	મુરખ મન માની લે.
જેવો ઝળકારો વિદ્યુતનો,	જીવ જાણી લે.
પણ વિખરાતાં નહિવાર,	મુરખ મન માની લે. ૪
જગ બાજીગરના ખેલ સમ,	જીવ જાણી લે.
તે સાચું નવ કહેવાય,	મુરખ મન માની લે.
એમ વિશ્વ બધું વિપરીત છે,	જીવ જાણી લે.
આનંદ અનુભવથી ગાય,	મુરખ મન માની લે. ૫

પદ ૨ બું.

પરમાત્મા પુરષુ બ્રહ્મ,	ભજવા ભાવેરે,	
જો જ્ઞાનથી પડશે ગમ.	જનમ નહીં આવેરે,	
અવીનાશી અક્ષરતીત,	ભજવા ભાવેરે,	
જો ચોટે તે પર ચીત,	જનમ નહીં આવેરે.	૧
જે સુળ છ માયાતીત,	ભજવા ભાવેરે;	
તુરીયાતિતથી કર પ્રિત,	જનમ નહીં આવેરે.	
માટે સમજો ઝોમકાર,	ભજવા ભાવેરે;	
ખિંદુમાં પરમ પદ ધાર.	જનમ નહીં આવેરે.	૨
સુળ ઝોળખ અખંડાનંદ,	ભજવા ભાવેરે,	
ટળશે માયાનો દંડ.	જનમ નહીં આવેરે;	
પરમેશ્વર ભણુ પરોક્ષ,	ભજવા ભાવેરે;	
જો હોય મેળવવો મોક્ષ,	જનમ નહીં આવેરે.	૩
ઝોળખો એવાઅવીનાશ;	ભજવા ભાવેરે;	
જો થાશે જ્ઞાન પ્રકાશ,	જનમ નહીં આવેરે.	
સત્સંગથી સમજો મન;	ભજવા ભાવેરે,	
જેમ સમજ્યો વ્યાસમગન,	જનમ નહીં આવેરે;	૪

પદ ૧ લું.

રાગ સુરદાસના થેકાનો.

કળીનું બુવો કર્મરે, કર્મરે કર્મરે કર્મરે.	કળીનું. ટેક.
નીચ ઉચ સૌ એક આરે કરાવ્યાં, ધર્મમાં કરાવ્યા અધર્મરે.	કળીનું. ૧
પોતે પ્રભુ થઈ પુજવા લાગ્યા, મહા વાક્યનો ન ભણ્યો મર્મરે.	કળીનું. ૨
વરણાશ્રમનો વડ નવ રાખ્યો, ફુનીઆ ઝોળવા બન્યા બર્મરે.	કળીનું. ૩
આનંદરામ આમ કળીકાળ વાપ્યો, પાપીએ તબલ્યું પદ પરમરે.	કળીનું. ૪

પદ ૨ બું.

તપાસ કરે કોઈરે, કોઈરે કોઈરે કોઈરે,	તપાસ. ટેક.
ઉપરના ડોળથી મહાત્માશું માનો, સત્સંગ વલાંણું લ્યો વલોધરે.	તપાસ. ૧
વાધંબર જોડવાથી વાધ શીદ ભણો, ખરેખરા વાધને લ્યો જોધરે.	તપાસ. ૨
જ્ઞાન કેટલું તેની કરવી પરિક્ષા, ડોળ દેખી પડતું ના મોહીરે.	તપાસ. ૩
આનંદરામ આમ અનુભવ કરીને, જ્ઞાની સંતોમાં પ્રીતિ મોધરે.	તપાસ. ૪

પદ ૩ જી.

જોજો ઠગાતા જનરે, જનરે જનરે જનરે.
 ચેતીને આલજો, જુઠાને ઝાલજો, સાચાને આલજો અનરે.
 દેખી ચમત્કાર કરે નમસ્કાર, નહિ તો ધુતાશો પછી ધનરે.
 જ્ઞાન શબ્દ જેના દાસ બનો તેના, તેવિના થાશે ના પ્રસનરે.
 આનંદરામની શિક્ષા આ કામની, સુસુક્ષ્મ હોતો ધરો મનરે.

જોજો. ટેક.
 જોજો. ૧
 જોજો. ૨
 જોજો. ૩
 જોજો. ૪

પદ ૪ થું.

સુકોને પાપી પાપરે, પાપરે પાપરે પાપરે.
 જેને તું મારે તને તે મારશે, બીજા ભવે થઈ સાપરે.
 જેવું દુઃખ દે છે તેવું તને પડશે, નડશે મરનાર કેરો શ્રાપરે.
 રૈ રૈ નર્કમાં અનંત દુઃખો, લોગલવાનાં આપો આપરે.
 આનંદરામ વીણ હીતની શિક્ષા, બીજો કહેશે કોણ તારો બાપરે.

સુકોને. ટેક.
 સુકોને. ૧
 સુકોને. ૨
 સુકોને. ૩
 સુકોને. ૪

પદ ૧ લું.

બનવારી બને મોરારી—એ રાગ.

કયા બોધ સુનાવે તેરા, કહ્યુ માને નહિ મન મેરા.
 પદ ગાવે પદકુ ન પીછાને, છતા દીપક અંધેરા.
 કરે ઉપદેશ ઉપદેશ ન ગ્રીચ્છે, ફીરે દેશમે ફેરા.
 માયા બીનમે કહ્યુ ન પાયા, કહાં તલકમેં ઠેરા.
 આનંદરામ કહે સુન બોધી, દુનીયાંમે તુજ ડેરા.

કયા. ટેક.
 કયા. ૧
 કયા. ૨
 કયા. ૩
 કયા. ૪

પદ ૨ જી.

ઉપદેશ હમેરા કેસા, દુનીયાંમે હે નહી એસા.
 એહી ઉપદેશકા અર્થ સુનાવું, દુબ્બ દેશ હે વૈસા.
 પદકા અર્થ પરમ પદ પુરણ, અનંત અર્કો જૈસા.
 માયા પાર વો દેશ હમેરા, મિલે ન વાં કુચ પૈસા.
 આનંદરામ કહે સુન બોધી, દેખો દેશ તુમ તૈસા.

ઉપદેશ. ટેક.
 ઉપદેશ. ૧
 ઉપદેશ. ૨
 ઉપદેશ. ૩
 ઉપદેશ. ૪

પદ ૩ જી.

માયામે મોક્ષ કયા માનો, પદ માયા પાર પીછાનો.
 માયાતિત તુરીયાતિત વાકો, શબ્દ લેહ પ્રમાનો.
 ભાવાતિત ગુણાતિત શબ્દો, સમજે નહિ બીજાનો.
 પ્રજ્ઞાન્માનંદ બેઠ બઠતહે, એહી અલક બળનો.
 આનંદરામ લગાવે હરનીશ, વોહી પુરૂષશે તાનો.

માયા. ટેક.
 માયા. ૧
 માયા. ૨
 માયા. ૩
 માયા. ૪

પદ ૪ થું.

ભજ પુરણુ પ્રણ પરમાત્મા, છુટે જન્મ મરણુ જીવાત્મા.
નારદ સારદ અજ ઇંશ જાકે, મથન કરે સખ મહાત્મા.
પુન્યકાન જપ તપ વૃત કરકે, હોવે સખ સ્વગીત્મા.
અજર અમરપદ સખસેંહી ન્યારા, નિરખતેહોં જ્ઞાનાત્મા.
આનંદરામ અનુભવ એસો, કયા જાને જીવાત્મા.

ભજ. ટેક.
ભજ. ૧
ભજ. ૨
ભજ. ૩
ભજ. ૪

પદ ૧ હું.

રાગ ધીરાના પદનો.

સાચા મળીયા શુરે, પુરૂ જ્ઞાન ત્યારે થયું;
હવે નથી અધુરે, તિમીર માફ ટળી ગયું.
અનેક યોની હું આચડીયો, તોયે ન આંચો ત્યાગ,
લક્ષ ચોરાશી લમણે લાગી, કરતાં જપ તપ જાગ;
તે સૌ લાગ્યુ તુરે, જે જે કર્યું તે ગયું વહું.
ત્યારે ગયો વ્યાસ વલ્લભ પાસે, પ્રશ્ન પુછ્યો ઓમકાર;
તપ સેવક આ શરણે લીધો, દીધો યોધ અપાર;
ઉઘાડ્યું સુજ ઉરે, શુદ્ધ જ્ઞાન કીંકરને કહું.
પ્રેમ કરી પુરણુ ગમ પાડી, વડો કરી વિસ્તાર;
ભૌતિક અભૌતિક ઓળખાવ્યું, ઓમથી વારમવાર;
જગ જણાવ્યું છુરે, સમજવાથી સત્ય સહું.
દૌકિક ને અદૌકિક કેરૂં બહુ કરાવ્યું ભાન,
આત્મા પરમાત્મા ઓળખાવ્યા, ટાળ્યું સુજ અજ્ઞાન;
જનમોજનમ નહિ છુરે, એવું જ્ઞાન રોપે રહું.
માયા માયાતિત દરસાવ્યા, નાશ અને અવિનાશ;
દૈત અને અદૈત ઓળખાવ્યા, ધન ધન વલ્લભ વ્યાસ;
વચન વહીઆ સુરે, સચોટ મારા ચિત્તમાં ચહું.
અભયપદ ઓળખાવ્યું જેથી નિર્ભય થયો હું નાથ;
અખંડાનંદને મળવા છે સૌ, મોક્ષમાર્ગી સાથ;
પામી ચુક્યો પદ પુરે, પ્રેમ લક્ષણમાં તે લહું.
ઠીક ઠીકર નરોત્તમની વાગી, લાગી ચટકી ચીત;
વ્યાસ મગન ગયો જગમાં જાગી, ભાગી ભવની ભીત;
જગ રીતમાં હવે નહિ રહુરે, બળીયાવરતું બાવુ ગ્રહ.

ટેક.
સાચા. ૧
સાચા. ૨
સાચા. ૩
સાચા. ૪
સાચા. ૫
સાચા. ૬
સાચા. ૭

પદ ૨ જુ.

બાણી લીધા સંતોરે, સંધ્ય ભારા શમતા નથી;
 માણી લીધા મહંતોરે, કહેલી તો બાણી કથી. ટેક.
 નાવું ધોવું સેવા પુબ, દેવ અને દર્શન;
 ભજન કિર્તન કરશે ત્યારે, પ્રભુ થશે પર્સન;
 કોણ નથી એ કહેતુરે, સુદ્યુ અમે સૌ જનથી. બાણી. ૧
 વ્યભિચાર ચોરી ચાડી જુઠં, અધર્મને અન્યાય,
 એ શિક્ષા તો સૌ જન દે છે. માત પિતા ઘરમાંય;
 નવી વાત કંઈ કહેનેરે, તે સાંભળવા રહેા મથી. બાણી. ૨
 મદ મત્સર હમતાને મમતા, કઠણ કામને કોધ,
 જપ તપ ભ્રાત્રા વર્ત વર્તુલાં; પુન્ય દાનનો બોધ;
 એ તો સૌ સમજાવેરે, કીધું એ તે તન ધનથી. બાણી. ૩
 સંત થયા તો સમજણ આપો, એથી કાંક અધીક.
 મહંત થયા તો કૃપા કરી કાપો, આવાગમનની બીક;
 કહે મગુન ઉરદેશીરે, તમને માનુ અતિરથી. બાણી. ૪

પદ ૩ જુ.

પ્રશ્ન પ્રેમથી પુછુરે, ઉત્તર દેજો ઉપદેશી;
 કાયામાં કોણ હું છું રે, અંદર કયાં રહેા પેસી. ટેક.
 હું હાથ કે હું પગ પોતે, હું આંખ કે સુખ,
 હું નાક કે કર્ણ હું પોતે, કોને છે સુખ દુઃખ;
 સાચે સાચું કહે જ્યોરે, કયાંથી થયો હું પરવેશી. પ્રશ્ન. ૧
 ચાલે જાલે ને વળી બોલે, સુંઘે સાંભળે કોણ;
 એ બધું કોણ કરે કાયામાં, ઉત્તર આપો ઝોંબ.
 લક્ષ વિષે તે લે જ્યોરે, હું રહેા કયાં કને પેસી. પ્રશ્ન. ૨
 શુભ અશુભના કર્મ તણાં ફળ, થતાં હશે કે નહિ;
 પુન્ય પાપ કદી થતાં હોય તો, કોણ ભોગવે ભાઈ;
 હું તથા કોઈ બીજેરે, બતાવોને કો વણ દેશી. પ્રશ્ન. ૩
 કયાંથી હું. આજો છું અહિંઆં હવે વળી કયાં જઈશ,
 હું સમજીને ક્યાં કરું છું, તે હું કેમ ઝોળખાઈશ;
 સમજે છે તે કહે છેરે, મગન નામ વસ્તુ તે શી. પ્રશ્ન. ૪

પદ ૪ જુ.

જોયા એવા જોગીરે, જીવતીઓ જોડે રહે;
 ભામનીઓના ભોગીરે, જોગી તેને કોણ કહે. ટેક.

લલનારાઓનાં લારેલારાં, હર્શન કરવા બય,
કેશર ઘોળી દુધ કઢેલાં, પ્રેમ કરીને પાય;
પુરણ કરે પગ ચપીરે, ચણુ ઢાળી સ્મિતમાં ચડે.

ભેયા. ૧

ચાણુ ઢાળે ચંદન ઝોળે, ઝોળે જટા વીચાળ,
સેવા કરે સુંદરીઓ બાણે, ખાંતે આપે ખાળ;
આપા એવી ઉરમાંરે, લાજ કોઈની નવ લહે.

ભેયા. ૨

જંગલમાં પણુ ભેગી રહેતો, જીવત્તીઓ ત્યાં બય,
રાત દિવસ રસોઈ કરી આપે, ખાંતે ખાવો ખાય;
અધર્મ અતીશે થાતોરે, લોભી ભાર શી રીતે સહે.

ભેયા. ૩

લોખા લોટ જેવા બકતો સૌ, સમજી શકે ન કાંય,
જ્ઞાન વિના એ જીવો આંધળા, ભેગીથી ઝડપાય;
આનંદ ઉર અકળાયોરે, પ્રવાહ ગંગાનો કેમ વહે.

ભેયા. ૪

૫૬ ૫ મું.

પ્રેમ પ્રભુ પર કેવોરે, હરીજનોનો હૃદ વીના;
તમો ધરો મન તેવોરે, સમજી બાણે સત્ય બીના.
પ્રેમ વીના પ્રભુ ના રીજે, કરે કોટી ઉપાય,
વણુ પ્રેમે વાચા વહવાથી, મિથ્યા મહેનત બય;
સાચા મનથી સેવોરે, ભજન માંડી રહી બીના.

ટેક.

પ્રેમ. ૧

સંતને માટે સગાળશાએ, ખાંડયો ખરલે તંન,
દંપતિ દીલમાં દુભાયાં નહિ, પ્રભુ થયા પરસંન;
આપ્યો હતો એવોરે, કહો કયાં રહી કમીના.

પ્રેમ. ૨

માધવ માટે મયુરખજે, વહેરું આપવા અંગ,
ધૂંઢતા દેખી ધાયા પ્રભુજી, રાખ્યો તેનો રંગ;
લહાવો એવો લેવોરે, દીવા કરે કોઈ જ્ઞાનધીના.

પ્રેમ. ૩

કરણને કનડયા છે પોતે, પણુ તોડયો નહિ ટેક,
આખર આવી હર્સન દીધાં, નિકુલે કયો વિવેક;
ચતુર એવું એવોરે, બાળો વીરા ઉર પરસીના.

પ્રેમ. ૪

જીએ મારે લોંચ સુવાડે, તોડે તનની ખાલ,
તેમ છતાં પણુ પ્રભુને ન તજે, તો તે કરશે ત્યાલ;
ટેક ધરો મન તેવોરે, આનંદરામ થાવ હરજીના.

પ્રેમ. ૫

પદ ૧ છું.

જીવંતા આજ કે કાલ જાવું.—એ રાગ.

પ્રભુનો, પંથ કંઠે છે એ પહેલો;
 ચઢયા પછી સઘળો ફીસે છે સહેલો. પ્રભુનો. ટેક.
 કામાડો ચણીઆરે ચડે છે જ્યારે, આજુ ભેર આવે અઠાવતાં ત્યારે;
 ચઢયા પછી ભારે ન લાગે લગારે. પ્રભુનો. ૧
 ભુવો ઘણો કુંગર ગહન ગણ્યાએ, ચઢયા પહેલો ચઢવો એ કંઠે જણ્યાએ;
 ચઢયાં કેડે કંઠે નથી એતો કાંએ. પ્રભુનો. ૨
 કંઠે એમ ઓડે ચઢવાનું લાગે; બાથો ભરી ચડતાં એ પરશેવો વાળે;
 ચઢયા પછી ફરી વળે ડાળે ડાળે. પ્રભુનો. ૩
 અબાણ્યા મારગે પહેલા એ જઈએ, પુછા પુછા ભતાં છતાં અટવધંએ;
 જઈ આબ્યા કેડે નહિ ખચકઈએ. પ્રભુનો. ૪
 મારગ પહેલો કંઠે હરીનો તેવો, તે તો સહેજ જણાશે એ કદી સેવો;
 આનંદરામે કીધો અનુભવ એવો. પ્રભુનો. ૫

પદ ૨ છું.

અગમ ઘરે, અખંડ પુરૂષ છે એ પોતે;
 તેને કોઈ વીરલા જ્ઞાનીજન ગોતે. અગમ ઘરે. ટેક.
 નીરાકાર નીર્ભય નાથ એ ન્યારો, પરમ પદમાં પુણીનંદ પ્યારો;
 કળે કોઈ જ્યારે કનકનો એ ક્યારો. અગમ ઘરે. ૧
 નથી જ્યાં પૃથિવ પવન કે પાંણી, નથી જ્યાં અગ્ની આકાશ એધાણી;
 નથી જ્યાં કોઈ પણ પ્રકારની વાણી. અગમ ઘરે. ૨
 નથી જ્યાં દુઃખ સુખ ક્ષુધા પીપાષા, નથી હર્ષ શોક કે તૃષ્ણા આપા;
 નથી મહા પદમાં માયાના તમાપા. અગમ ઘરે. ૩
 નથી સ્થુળ સુક્ષ્મ કારણ કે મહા કારણ, નથી શબ્દ સ્પર્શ રૂપ રસગંધ ધારણ;
 તે તો પદ કહાવે ત્રિવીધીનું તારણ. અગમ ઘરે. ૪
 નિરંજન નિશ્ચળ એ અવિનાશી, અનંત અર્કનું તેજ રહ્યું પ્રકાશી;
 પેખો કોઈ એવા પુરણ પદવાશી. અગમ ઘરે. ૫
 સેવો એને અજર અમરપદ આપે, જરૂર એ જન્મ મરણ દુઃખ કાપે;
 આનંદરામે પેપુ એ વ્યાસ પ્રતાપે. અગમ ઘરે. ૬

પદ ૧ છું.

ચાલો ડોકોરમાં જઈ વસીએ. એ રાગ.

જેથું જેથું ભગતપણુ જેથું, થયા ભગત માયામાં મન મોહ્યું. જેથું. ટેક.
 તાંનમાં ફરવું માંનમાં મરવું, હરવું ધનમન પ્રોથું. જેથું. ૧

વિષય વાણી ગાંધીને માંથી, ખરા ધણીનું જ્ઞાન યોગ્યું.	જોયું. ૨
જાણ્યા વિના નામ્યા જાણ્યા, કાયા શુદ્ધી બધુ યોગ્યું.	જોયું. ૩
ભવ તરવાનું નહોય ભજન એ અજ્ઞાને મન યોગ્યું.	જોયું. ૪
મહિ વિના માંખણ નહિ નિકળે, મિથ્યા વારી વલોયું.	જોયું. ૫
કહે મગન મહિ રૂપ જ્ઞાનથી, મન મેલુ નથી ધોયું.	જોયું. ૬

પદ ૨ જી.

ભુલ્યા ભુલ્યા ભગત થઈ ભુલ્યા, આ ક્વંદના કંદમાં કુલ્યા.	ભુલ્યા. ટેક.
માંડયાં ભજન ભવ તરવા માટે, વળ્યા વિષય માટે શું લ્યા.	ભુલ્યા. ૧
વેશ ભગતનો ભાવ જગતનો, કહાપણ સઘળું ડુલ્યા.	ભુલ્યા. ૨
ભજન કર્યું પણ પ્રદ્ધ ન જાણ્યા, જન્મ મરણમાં ડુલ્યા.	ભુલ્યા. ૩
ગોવિંદના શુભ શા શા છે તે, જ્ઞાન પડદા નથી ખુલ્યા.	ભુલ્યા. ૪
ખરા ધણીનો ખપ જો હોય તો, જ્ઞેયધેય યોગો હજી લ્યા.	ભુલ્યા. ૫
વલ્લભ પતાપે વ્યાસ મગનના, દુઃખના દુઃગર ઉલ્યા.	ભુલ્યા. ૬

પદ ૩ જી.

શાંના શાંના ભગત થયા ભાઈ, બધી અવળી રીતી ચલાઈ.	શાંના. ટેક.
રાસ લિલાઓ પોતે રમો છો, શામાશામી ભાઈ બાઈ.	શાંના. ૧
એક એકને કર તાળી દઈને, ઠીક ધમચકડી મચાઈ.	શાંના. ૨
વિષય વાંછીનાં ભજન કરીને, પડ્યા ચોરાશી માંઈ.	શાંના. ૩
ભાવાતીતના ભજનની રીતી, તમથી નવ સમજાઈ.	શાંના. ૪
જ્ઞાન વિના અજ્ઞાન ટળે નહિ, કહે છે ગિતા ગાઈ.	શાંના. ૫
સુસુલુ જન તો વ્યાસ મગનના, ચપ્પડો લેશે સાહી.	શાંના. ૬

પદ ૪ થું.

ગાવો ગાવો ગોવિંદ શુંભ ગાવો, નહી મળે અવસર આવો.	ગાવો. ટેક.
લક્ષ ચોરાશી ફરતાં ફરતાં, મળ્યો મનુષ દેહ દહાવો.	ગાવો. ૧
મ્હોમોઘો મુનશા દેહ તેનો, દેવ કરે છે દાવો.	ગાવો. ૨
સુધ રદ્યા શું સુસ્ત થઈને, આળશ ઊંઘ હાલો.	ગાવો. ૩
જો જોતાં ચાલ્યો જનમારો, પછી થશે પસ્તાવો.	ગાવો. ૪
માત કુખને નામ બાપનું, તેથી કુળ દીપાવો.	ગાવો. ૫
વ્યાસ મગન કહે મનુષ્ય હોતો, પ્રભુ પરાયણ થાવો.	ગાવો. ૬

પદ ૫ મું.

જીવો જીવો જોરાવર માયા, માયા માયા માયા.	જીવો. ટેક.
અહા જોરાવર માયા તેમાં, બલ બલો બરમાયા.	જીવો. ૧

મોટા મોટા સુની મહાત્માઓ, ધ્વંડના ફેટે ફજાવારે.
 ત્યાગી વિરાગી સંન્યાસીના, વેષ વડા ઉતરાવારે.
 શૂંગી બ્યાસલ પ્રાંદા વિષ્ણુ, શિવ સરખા સપડાવારે.
 છટકેલાને પણ છોડ્યા નહિ, કોણુ રંક કે રાવારે.
 આનંદરામ એથી અકળાયો, કંપે છે સુજ કાવારે.

ભુવો. ૨
 ભુવો. ૩
 ભુવો. ૪
 ભુવો. ૫
 ભુવો. ૬

પદ ૧ બું.

જીજ્ઞા માફલ હો રાજ—એ રાજ.

જપ જુગદીશ જીવ જપ જુગદીશ, જુગદીશ જાયા વિના સુખ કયાં પામીશ. ભવ. ટેક.
 જેણે જેણે જાયા તે તો પામ્યા પદ ધરા, ઠેકાણામાં ઠરી બેઠા તેવો તું તરીશ. ભવ. ૧
 સુધનવાને સ્હાય કરી તેલમાં તે દીશ, પ્રગટયા પ્રહ્લાદસ્થાને જ્યારે નામ્યો શીશ. ભવ. ૨
 મીરાંબાઈને રાણાજીએ ભુવો કરી રીશ, અમૃતવૃત્ત કર્યું હજાહજ વીશ. ભવ. ૩
 દ્વાપરીનાં ચિર પુર્યા પાડી જ્યારે ચીશ; લક્ષ્મિપતિએ વાર કરી નહિ નીમીશ. ભવ. ૪
 એમ હું ગણાવું બકતો કેટલા ગણીશ, આનંદરામ આમ કામમાં ઠરીશ. ભવ. ૫

પદ ૨ બું.

ગોવિંદ ગુણ ગા દયા ગોપાળ ગુણ ગા, એના વિના કોઈ કાળે નથી તારો ધા. દયા. ટેક.
 કેવો ફૂડો મળ્યો છે મનુષ્ય દેહ આ, તેમાં તરવાનું તેવા મારગે તું જા. દયા ગોપાળ. ૧
 પ્રભુરૂપી રસ ફૂડો પી અને પા, અજર અમર થાવા જ્ઞાન ગોળીખા. દયા ગોપાળ. ૨
 જેર વહેર સુકી વીરા સારી વાણી વા, સુળ ઘણી માટે ફૂડા ધરમમાં ધા. દયા ગોપાળ. ૩
 આથકયો અનેક યોની હવે મળ્યો દા, પ્રભુ વિના તારે તેવો બીજો કીયોભા. દયા ગોપાળ. ૪
 રસનાએ રામ રટતાં શું પડે છે ધા, આનંદરામ એમાં દામ બેસે શા. દયા ગોપાળ. ૫

પદ ૩ બું.

ભુધરને ભજ ભાઈ ભુધરને ભજ, એના વિના બીજી બધી વારતાઓ તજ. ભાઈ. ટેક.
 દ્રવ્ય કમાઈને કેવાયો કોટી દ્વંજ, તારી સાથે તેમાંનું તો નહિ આવે રજ. ભાઈ. ૧
 તરવા સંસાર સિંધુ સાધનોને સજ, મરમના બોલ બધા મનમાં સમજ. ભાઈ. ૨
 કુડને કપટ છળ કરને કબજ, નહિ છોડે એવો આગળ જબરો જડજ. ભાઈ. ૩
 કેટલુંક કહું અદ્યા નર નીર્લાજ, ભાવ કરી ભજવા એ તારી છે ફરજ. ભાઈ. ૪
 જન્મ મરણ બાવા હોય જો ગરજ, આનંદરામ કહે કરને અરજ. ભાઈ. ૫

પદ ૪ થું.

રટથ રામ નામ ફૂડું રટથ રામ નામ, રામ નામ વિના બીજું નહિ આવે કામ. ફૂડું. ટેક.
 વણુ મુલે પર નિંદા કરે કામે કામ, પણ રામ કહેતાં તને શા બેસે છે દામ. ફૂડું. ૧
 કાલા ઘાંટા પાડીને ગળાવે બધું ગામ, રામ કહેતાં શર્મ આવે, પડે સુખ સ્યામ. ફૂડું. ૨

હાથમાં યોલવાની આવે ઘણી હામ, રામ નામ હેતાં તને જીલે પડે હામ. રૂક. ૩
અમથો જો યોલ યોટા યોલે છે તમામ, પણ રામ યોલતાં ચુંથાય તારૂં આમ. રૂક. ૪
કેટલુંક કહું તને ગોરીના ગુલામ, આનંદરામ હાકુ ફાટી જાશે આમ. રૂક. ૫
પદ ૫ મું.

બજનમાં બળ બાઈ બજનમાં બળ, બજનમાં બળ્યા વિના નહિ વળે કળ. બાઈ. ટેક.
રામ નામ રૂપી નાણું તે તો રૂડુ રળ, તેમાં કરેલી મજૂરી જાય ના અફળ. બાઈ. ૧
બજનમાં બળીને પ્રહ્લાદ પામ્યા ફળ, કુલપદ બજનથી પામ્યા અવિચળ. બાઈ. ૨
ગજે ગુણ ગાયા ધાયા ફેંકતાં કમળ, અમૃત કીધું મીરાં માટે હળાહળ. બાઈ. ૩
જીડાં ભોર જમ્યા કેવી શવરી સખળ, સુધનવાની કદા કીધી શામળે શીતળ. બાઈ. ૪
એવી રીતે સમજીને સીધી વાટે વળ, આનંદરામ આમ શીદ થાય ખળ. બાઈ. ૫
પદ ૬ હું.

જવા દેને ઝેર જીવ જવા દેને ઝેર, ઝેરથી જરૂર થાશે ઘણા કાળો કેર. જીવ. ટેક.
પારકાનું સુખ દેખી શીદ કરે વેર, તેથી થાશે તારી નિંદા જોને ઘેરોઘેર. જીવ. ૧
જીભ જીવનું ગુરૂં કરવા કરે કેમ પેર, પણ ગુરૂ તારૂં થાશે જોને લીલાલેર. જીવ. ૨
પરાયાને પાડવા તું શીદ જોદે નહેર, પણ ચોતે પડવાનો મરવાનો ઠેર. જીવ. ૩
પારકાની વાતોને તું કરે ચેરાચેર, તેમાં તારૂં શું વળે લ્યા જોઈ લે ચોફેર. જીવ. ૪
સપુતનો સુત હોય તો થઈ જા માહેર, આનંદના પ્રભુની બાંધ્ય સમશેર. જીવ. ૫
પદ ૭ મું.

સુકી દે મોટાઈ સુવા સુકી દે મોટાઈ, મોટાઈમાં મરી ગયા કેક કુટાઈ. સુવા. ટેક.
જાણે મારા જેવો મોટો કોઈ નથી આંઈ, તારા કરતાં તાડ મોટો કરસરસાઈ. સુવા. ૧
ભારમાં શું ભાગી પડી હીંડે ગામ માંઈ, ભારમાં બહુ ભાગી પડે જોને વડભાઈ. સુવા. ૨
કાકા દાદા કદા તેથી શું ગયો કુલાઈ, એવી તો મોટાઈ તારા મનથી મનાઈ. સુવા. ૩
ધંધામાં મોટો થયો, દોડયો ધાઈ ધાઈ, ધરમમાં ઠોર જેવો જાણ્યું નહિ કાંઈ. સુવા. ૪
મોટો કોણ કાવે લીધા હરી ગુણ ગાઈ, આનંદ જો વિના તો ધિષ્ઠ ચતુરાઈ. સુવા. ૫

પદ ૧ હું.

હરીના મારગ છે સુરાનો—એ રાગ.

મહાસાગરથી મીઠું થાતું, મેઘથી બનતાં ગુંદ, જોને,
અગ્નિમાંથી તણુખા થાતા, તરૂંવરથી જેમ ગુંદ. જોને. ૧
કનક થકી જેમ ઘાટ ઘડાતા; સુરજથી પ્રતિબિંબ, જોને;
ધૂત થકી જેમ બને કોઢરી, લીંબડામાંથી લીંબ. જોને. ૨
રેણુમાંથી બને કાંકરા, જળમાંથી જેમ લીલ, જોને;
સૂર્ય કાચથી અગ્નિ પ્રગટે, જરી ન થાયે ઢીલ. જોને. ૩

પાણી છાંટો પૃથ્વિ અડતાં, ગરગોલી બધાય, જોને;
 ચૈતન્ય ગતિ માયાને અડતાં, જીવ તે રીતે આવ. જોને. ૪
 જોવા અનંતકોટી જીવનું, વિશ્વ બર્થું સજીવ, જોને;
 તે જીવોની અંથી તોડી, જીવનો કરવા શીવ. જોને. ૫
 તે અંથી કોઈ બિરલા તોડે, જોવા બિરલા કોઈ, જોને.
 આનંદરામે તે જોળખીઆ, લોક છતાં અલોક જોને. ૬

પદ ૨ જી.

ભમર કીટને ભમરી લાવે, કરે પોતાના જેવી, જોને;
 લોક કનક પારસથી ધાતુ, ગહેનગતિ છે જોવી. જોને. ૧
 તેવા શુર કોઈ જ્ઞાની મળતાં, જીવ જરૂર પલટાય, જોને;
 સત્સંગે મન મંજજન કરતાં, શુર સમો થઈ જાય. જોને. ૨
 દ્વિપક કરતાં તિમીર નાસે, અર્ક ઉગે જાય રાત, જોને;
 જ્ઞાન થતાં અજ્ઞાનજ નાસે, જીવ થાય શીવ જાત. જોને. ૩
 તેવા શુરથી ગોતી લેવું, જ્ઞેય વસ્તુનું જ્ઞાન, જોને;
 તે વિષ્ણુ સઘળું વૃથા સમજવું નિરખે નહિ નિશાન. જોને. ૪
 નિશાન નિરખ્યા વિષ્ણુને વીરા, ધરશે કોનું ધ્યાન, જોને;
 ધ્યાન ધર્યાં વિષ્ણુ ધેયવસ્તુનું, બાળે કયાંથી બાન. જોને. ૫
 ધન ધન તેવા જ્ઞાની શુરજી, વહાલા વહલભરામ, જોને;
 આનંદરામે શુર કર્યા તથ, કરીને ખેડા ઠામ. જોને. ૬

પદ ૩ જી.

અનેક ચોની તું આથડીઓ તોએ નાગ્યો તાગ, જીવડા.
 અંતે આ મનુષાદેહ મળીઓ, હાવે મુક્તિ માગ્ય. જીવડા. ૧
 નહિ તો પાછો ફેર લથડતાં, ફેર ફરવા પડશે, જીવડા.
 તરેહ તરેહના અવતારોમાં, વિપત્તી બહુ નડશે. જીવડા. ૨
 પુર્વ ચોગે પશુ થયો તો, પીડા પડશે પાકી, જીવડા.
 મુગે મોડે જો મરવાનું, બિત્યામાં નહિ બાકી. જીવડા. ૩
 પીડા પેટમાં જો કઠી આવે, તે તો બાણે કોણ, જીવડા.
 પાળક ધણી તો સ્વાસ્થ સાધે, પીડામાં તુજ પ્રાણ. જીવડા. ૪
 તરૂંવરનો અવતાર મળે તો, તપવાનું બહુ તાપે, જીવડા.
 દયા તારી ત્યાં કોઈ ધરે નહી, કહોવાડો લઈ ઝપે. જીવડા. ૫
 જોવા જોવા અનેક જન્મો, જગની અંદર થાય, જીવડા.
 અનુભવ કાંધો આનંદરામે, કર્ય તેવો ઉપાય. જીવડા. ૬

પદ ૪ થું.

કીટ પતંગ થઈ જો પડીઓ, ત્યાં પશુ ઠાઠણુ દુઃખ,	લખડા.	
ભુંડી વસ્તુમાં ભમવાનું, સ્વપ્ને ન મળે સુખ.	લખડા.	૧
ભુજંગ અજગર થઈ જોભીમાં, ભરાઈ રેવું પડ્યો,	લખડા.	
મળસુત્રની ખાળ ખાડીમાં, નર્ક દુઃખ બહુ નડ્યો.	લખડા.	૨
પક્ષિ જન્મમાં જો કદી પડીઓ, અત્રિક્ષે આથડવું,	લખડા.	
કયાંક પડેલા ઠાણુ સુગવા, રાત્રે તરૂવર ચડવું.	લખડા.	૩
હુધા પિપાવા શાન્ત ન થાએ, સુઝામણુ મન સાથ,	લખડા.	
પ્રાણુ પરાણુ જો તજવાના, પડતાં પારધી હાથ.	લખડા.	૪
દાનવનો કદી ઢેહ મળ્યો તો, કરે અભક્ષા ભક્ષ,	લખડા.	
મદીરા પીને મસ્ત થવાનું, ભુડું લાગે લક્ષ.	લખડા.	૫
પુન્ય પ્રતાપે સ્વર્ગ મળે તો, દેવ થઈને ડાલે,	લખડા.	
માયામાં મસ્તાનો બનતાં, થઈશ તરણુ તોલે.	લખડા.	૬
પુન્ય કરેલું પરવાયું કે, પાછો પૃથિવ પડીશ,	લખડા.	
આનંદરામનું કહ્યું ન માને, તો તું અતે રડીશ.	લખડા.	૭

પદ ૫ મું.

ઉત્તમ આ સુનવાઢેહ મળીઓ, મણી કરતાં પણુ મોથો,	લખડા.	
કોટી કલ્પે માગ્યો ન મળે, તે શીઠ સમજે સોંધો.	લખડા.	૧
સાધન સઘળાં છે તુજ સ્વાધીન, કર્મીના ન મળે કાંચ,	લખડા.	
તેમ છતાં તું કેમ ન ચેતે, સવેળાની છાંચ.	લખડા.	૨
મનુષ્ય જન્મે મોક્ષ મળે છે, ટળે ચોની અનેક,	લખડા.	
જન્મ મરણનો ફેરો ફાટે, જો વરતે વીવેક.	લખડા.	૩
તે માટે તું સાધ સવેળા, અવસર એળે ભય,	લખડા.	
ઠરીને અતે બેસ ઠેકાણે, કર એવો ઉપાય.	લખડા.	૪
સંત પુરૂષો સમજણુ આપે, તે તો તારે માટે,	લખડા.	
કાયર થઈને કેમ તુ ચુકે, વળે ન મોક્ષની વાટે.	લખડા.	૫
એ વીણુ તારો કોટી કલ્પે, છુટકો કદી ન થાય,	લખડા.	
આનંદરામ કહે અનુભવથી, સાંન થયુ ઘટમાંય.	લખડા.	૬

પદ ૬ ડું.

કાચી માટીની આ કાચા, પલક એકમાં પડ્યો,	લખડા.	
અજર અમર તે નથી રહેવાની, પલકમાંથી ખડ્યો.	લખડા.	૧
કમળ પત્રપર જળ પીંડુને, વિખસતાં નહિ વાર,	લખડા.	
વિજળી વેગે વણુશી ભયે, વાદળ જેવું ધાર.	લખડા.	૨

પાંછીના પરપોટા માફક, ફેડાક કુટી બાશે, જીવડા;	
કાચ તણા કુપાની પેઠે, તડાક તુટી બાશે. જીવડા.	૩
તે માટે તું સાધી લેને, દેહ થકી સુભઠાવ, જીવડા;	
પુર્વ યોગથી પ્રાપ્ત થયું છે, નરતન રૂડું નાવ. જીવડા.	૪
તે નાવે તું ચઢીને બેઠો, ચુકે છે કેમ ઢાવ, જીવડા;	
વિરાગ ભક્તિ હલેસાંને, હમેશાં હલાવ. જીવડા.	૫
મનુષાદેહનું એ કરતવ્ય છે, શુરૂ ગમ કુંચી બાલ, જીવડા;	
આનંદરામ ઉઘડસે તાણુ, મોક્ષને મંદિર માલ. જીવડા.	૬

પદ ૧ લું.

કે વીંઝણો રમણ ચડયોરે લોલ. એ રાગ.

કે સગપણ શ્રીહરીનું સાચુ, એ વીણ ખીચુ બધુ કાચુ.	કે સગપણ. ટેક.
કે હમતા મમતા નથી જેમાં, કે ઝેરને વહેર નથી તેમાં;	
સદા સુખ હીશે છે એમાં.	કે સગપણ. ૧
કે વાંધો વચકો નથી પડતો, કે કંકાસ કલેશ નથી નડતો;	
સદા અતી આનંદ ઉર ચડતો.	કે સગપણ. ૨
કે જેમાં લાગે નહિ મેણાં, નથી જેમાં કર્મ થતાં હેણાં;	
નથી જેમાં લેણાં કે દેણાં.	કે સગપણ. ૩
કે સગપણ એ હીસે સીધુ, તે તો શુભ સંતોએ કીધુ;	
આનંદરામે અનુભવમાં લીધુ.	કે સગપણ. ૪

પદ ૨ લું.

કે રમરણ શ્રી હરીનું કરીએ, વિના ખીચું વેણ ન ઉચરીએ.	કે રમરણ. ટેક.
કે પારકી નિંદા પરહરીએ, કરે કોઈ કાને નવ ધરીએ;	
કે વહાલો વિઠૂલ વર વરીએ.	કે રમરણ. ૧
કે કરીએ શીઠ કુથલી કુટી, કે ભમણા તણએ સૌ ભુંડી;	
કે રાખીએ રીત સદા રૂપી.	કે રમરણ. ૨
કે હરતાં ફરતાં હરી ભણએ, કે નારાયણને નવ તણએ;	
કે સાધન જીવ તણું સણએ.	કે રમરણ. ૩
કે પીઠા નથી પ્રભુ તણા નામે, સદા સુખ નામ થકી પામે;	
અનુભવ કીધો આનંદરામે.	કે રમરણ. ૪

પદ ૩ લું.

કે ભવરણ ભુંડામાં ભુંડું, રાંઠયે જણ્યા શું સમજે રૂડું.	કે ભવરણ. ટેક.
કે મોડું વેણ તે ભરતું પઠશે, કે નહિ ભરે બ્યાજ વધુ ચઢશે;	
ઠાવો થતાં કારદમાં નહશે.	કે ભવરણ. ૧

કે ખુલાસો જો નહિ કરે દાવાનો, તો તો તું જેલમાં જાવાનો;
જનમ ટીપ દુખીઓ થાવાનો. કે ભવરણ. ૨
ભજન રૂપી નાણાં ભરી દેને, વધુ બ્યાજ સુદ્ધાં કે એને;
કરમ રૂપી કોરડ નહિ તેને. કે ભવરણ. ૩
ખુલાસો જો નર તનમાં થાયે, જરૂર જગ જેલથી છુટાયે;
મગન કહે મુક્ત એ થઈ જાયે. કે ભવરણ. ૪

ગઝલ ૧ લી.

રાગ ગઝલનો.

સુણો તુમ મોક્ષકે પ્યાસી, સેવો એક આદ્ય અવિનાશી;
છુટે જબ લક્ષ ચોરાશી, અખંડાનંદ વોહી હૈ. ટેક.
માયા કે પાર છસ ડેરા, લગે લક્ષ ઇન્સે તેરાં;
મિટે આવાગમ ફેરા. અખંડા. ૧
ભુલસેં વો નીરાકારી, જ્ઞાનસેં હૈ વો આકારી;
ઝોમસેં બિંદુ પર ધારી. અખંડા. ૨
ગતિ વ્યાપક સ્વરૂપ ન્યારા, પરમપદ પુર્ણ પ્રદા પ્યારા;
કોટી હૈં સુર્જકા કયારા. અખંડા. ૩
કૈવલ્ય જ્ઞાનકી મુર્તિ, સુણાવે બેઠકી શ્રુતિ;
સ્મૃતિ સાક્ષિ સખ પુર્તિ. અખંડા. ૪
લગાવે જ્ઞાનસે યુક્તિ, લગાવે લક્ષણા લક્ષિ;
મિલે સાયુજ જબ મુક્તિ. અખંડા. ૫
બડા હૈ મોક્ષકા વો ધામ, બાવન બહાર હૈ જીસરામ;
આનંદરામકો વો શ્યામ. અખંડા. ૬

ગઝલ ૨ છ.

મુમુક્ષુ મોક્ષકે પ્યારે, હમારે નાથ હૈ ન્યારે;
સમજ લ્યો ઝોમ આધારે. સમ્પ્રીદાનંદ અખંડાનંદ. ટેક.
નહિ વો ધામ માયામેં, નહિ વો શ્યામ કયામેં;
માયાકે પાર પાયામેં. સમ્પ્રીદા. ૧
નહિ વો જન્મકુ લેતા, નહિ કુષ્ઠ કોઈકુ દેતા;
ખલકસે અલગ વો રહેતા. સમ્પ્રીદા. ૨
નિવૃતાનંદ પ્રદાનંદ, પુર્ણાનંદ સદા સુખ કંદ;
પરમાત્મા નહિ બાં દંદ. સમ્પ્રીદા. ૩

અક્ષરતીત અવસ્તાતીત, ત્રિગુણતીત તુરીયાતીત;
માયાતીત ભાવાતીત.

સમ્યગ્નીદા. ૪

અદ્વૈત સત્ય સરવેશ્વર, પરીબ્રહ્મ પુર્ણ પરમેશ્વર;

સમ્યગ્નીદા. ૫

અભય અવિનાશી અચળેશ્વર.

બડા સખ સેવો બહુ નામી, અનાદી ભોક્ષકે ધામી;

સમ્યગ્નીદા. ૬

આનંદરામ કે સ્વામી.

ગઝલ ૩ છ.

લગાવે છાપ તિલક માલા, બેઠો દીન રાત મૃદછાલા;

રટો સુખ રામકો લાલા, જ્ઞાન બિન સુકિત નહિ પાવે. ટેક.

ભલે બન ભગ્નો વેરાગી, ભલે હો ભવો તુમ ત્યાગી;

જમો અન્ન ભિક્ષાકો માગી.

જ્ઞાન બીન. ૧

ભલે તુમ ભગ્નો કળી કાશી, સેવો સખ દ્વારકાંવાસી;

હુંદો સખ ધામ અવિનાસી.

જ્ઞાન બીન. ૨

ભલે મંગા સરીત ભવો, કળી સત્પ સીધુ પ્રીર આવો;

તીર્થકે સ્નાન સખ પાવો.

જ્ઞાન બીન. ૩

તપો સખ ધુની ચોરાસી, જપો સખ ભપ અવિનાસી;

પાનીમેં મીન જયું ખ્યાસી.

જ્ઞાન બીન. ૪

બનો અખુત જટા ધારી, લગાવો ભરમ શીર ભારી;

ધરો પાંઉ પાવડી ખ્યારી.

જ્ઞાન બીન. ૫

બભવો ઢોલ ઝોર મૃદંગ, જમાવો ભુક્તિસે સખ જંગ;

સુઢાવો ભક્તિકો સખ સંગ.

જ્ઞાન બીન. ૬

કરે પુન્ય દાનકુ ખ્યારે, છમાવે બ્રહ્મકુ સારે;

દક્ષણ દોગે ભારે.

જ્ઞાન બીન. ૭

મગો તુમ જ્ઞાનકી ભિક્ષા, ગુફકી પાસ લ્યો દિક્ષા;

આનંદરામકી શિક્ષા.

જ્ઞાન બીન. ૮

ગઝલ ૪ થી.

ભલે સંસાર સુખ માણો; તરીલાં લોકનાં તાણો;

પ્રભુવું નામ ના જાણો,

ધર્મ વિષ્ણુ ધીક તે નરને. ટેક.

ભલે હોય રંક કે રાબ, ભલે હોય દુખળા તાબ;

ભલે હોય દેશમાં માઝ.

ધર્મ વિષ્ણુ. ૧

ભલે રૂપાળા કે કાળા, ભલે હોય રાયના શાળા;

ભલે હોય મઠ સુછાળા.

ધર્મ વિષ્ણુ. ૨

ભલે ને હોય વેફી નેટર, ભલેને હોય બેરીસ્ટર;

ભલે ને હોય સોલીસીટર.

ધર્મ વિષ્ણુ. ૩

ભલે વિજ્ઞાન હોય ભારી, ભલેને હોય નહેપારી;
 ભલે હોય ઉંચ અધિકારી,
 ભલે શ્રીમંત કે હોય સુર, બનિય લક્ષણે ભરપુર;
 આનંદરામનો પ્રભુ હર,

ધર્મ વિષુ. ૪

ધર્મ વિષુ. ૫

ગઝલ ૫ મી.

મોક્ષની માગણી જેને, ધર્મની લાગણી તેને;
 નહિ રંગ રાગણી એને, અમારા તે અમે તેના. ટેક.
 જીવન્ય હીતને માટે, કરે સત્સંગ સીર સાટે;
 વળે વિજ્ઞાનની વાટે. અમારા. ૧
 સમાગમમાં સદા હોડે, જગતની જાળને છોડે;
 જરૂર આવાગમ તોડે. અમારા. ૨
 હોય નહિ વેદ વિરોધી, તિ સ્મૃતિનો સંગ્રોધી;
 પુરાણો પાળે સત્ય શોધી. અમારા. ૩
 સનાતન પંથને ધારે, ગિતાના ગ્રંથ આધારે;
 યથાર્થ નવ તજે ક્યારે. અમારા. ૪
 નુશરા હોય નહિ નરતે, વિવેક ન્યાય નિતિએ વરતે;
 આનંદરામ તે સરતે. અમારા. ૫

ગઝલ ૬ ઠી.

ધુંધાચો વાંચી ગ્રંથોથી, ફસાચો પેસી પંથોથી;
 કસાચો ધર્મ કંથોથી, અરે મમ મોક્ષને માટે. ટેક.
 સેન્યા બહુ સંતને સાધુ, ઘણું ખવરાવ્યું ને ખાધું;
 ફર્યો એમ વિશ્વ હું ખાધુ, અરે મમ મોક્ષને માટે. ૧
 જતિ જોગીને સંન્યાસી, તપાસ્યા તીર્થોના વાસી;
 મળ્યા માયાના ઉપાસી, અરે મમ મોક્ષને માટે. ૨
 જોયા નવ નિધીઓવાળા, અપ્રમા સિદ્ધિઓવાળા;
 જોયા બહુ વિધીઓવાળા, અરે મમ મોક્ષને માટે. ૩
 ગંગા ગોમતી ઘાટે, વળ્યો સર્વ ધર્મની વાટે;
 મળ્યો નહિ ફાઇ શીર સાટે, અરે મમ મોક્ષને માટે. ૪
 ન જાણ્યું કયાંય વાસ્તવિક, થયો હું તો પછી નાસ્તિક;
 હતો હું તો ઘણો આસ્તિક, અરે મમ મોક્ષને માટે. ૫
 શુદ્ધ વસ્ત્રો મળ્યા જ્યારે, અગની ગમ પડી ત્યારે;
 હર્યો અનુભવ આધારે, અરે મમ મોક્ષને માટે. ૬

ગઝલ ૭ મી.

જવું હોય નર્કમાં જીવડાં, તો મેલી મેલી સેવો;	૧
જવું હોય સ્વર્ગમાં જીવડાં, તો સેવો સ્વર્ગના દેવો.	
થવા પંચાતિયા ધારો, તો બ્રહ્મા ભાવથી ભજવા;	૨
લેવી હોય લક્ષ્મી યારો, તો વિષ્ણુને નહિ તજવા.	
થવું હોય રાગથી ન્યારા, કરો શુભ શિવની ભક્તિ;	૩
જોઈએ જો પુત્રાદીક પ્યારા, તો સેવો આઘ ઉર શક્તિ.	
જવું હોય વૈકુંઠે જીવડાં, સેવો માયા વસીષ્ઠાત્મા;	૪
જવું હોય મોક્ષમાં જીવડાં, તો સેવો આઘ પરમાત્મા.	
જેવું જે કામ તે કરશે, અન્યથી કાર્ય નહિ સરશે;	૫
ગિતાનું વાક્ય એવું છે, ભજો જેને તે ત્યાં ઠરશે.	
જેનો અધિકાર હોય જેવો, કરે એ કામ તે ઠામે.	૬
ગુરૂજ્ઞાન એમ આધારે, કયો અનુભવ આનંદ રામે.	

પદ ૧ લું.

અચકો મચકો કારેલી.

ગુરૂ કરો એવા શુભ વાળા.	ટેક.
કિંચિત્ત પણ ન મળે કોધીરે.	ગુરૂ. ૧
હોય વિશ્વથકી વીરાળીરે.	ગુરૂ. ૨
ખરા જીતેંદ્રીય જગમોયરે.	ગુરૂ. ૩
ખડું દયા સર્વાંગર દાખેરે.	ગુરૂ. ૪
હોય પુરણ ક્ષમા ભરેલારે.	ગુરૂ. ૫
આધા તૃપ્નાના ત્યાગીરે.	ગુરૂ. ૬
હોય પ્રીય પુરણ સૌ જનનારે.	ગુરૂ. ૭
ભય ભ્રમણા કદી ન ભાસેરે.	ગુરૂ. ૮
સ્વભાંતરમાં નહિ શોકરે.	ગુરૂ. ૯
એવા દશ લક્ષણે પુરાંરે.	ગુરૂ. ૧૦
ઠંક ધરે મોક્ષના ઠામેરે.	ગુરૂ. ૧૧

પદ ૧ લું.

ભમતાં વીત્યા ભવ કેટલારે. એ રાગ.

દેવના દેવામાં માંડુલીઓરે.	દેવના. ટેક.
શાહુકાર શાનો કહું તુજનેરે, હીઠો મેંતો દેવાદાર હો જીવ.	દેવના. ૧
રાંડે જહ્યા ચઢે રૂણ દેવનુંરે, તેનો નથી તારે દરકાર હો જીવ.	દેવના. ૨

હીલા માટે ખરચે દોકડારે, સુરજ સોમને દેશું કામ હો. ૭૫. દેવના. ૩
 પંખા માટે પેસા ખરચતોરે, વાચુ દેવને દે શી બદામ હો. ૭૬. દેવના. ૪
 પાણી માટે ખરચે પોળીઆંરે, મેધને દે છે કેટલી મહોર હો. ૭૭. દેવના. ૫
 વિષ્ટા વાળવા ખરચે વિત્તનેરે, ધરતીને દે છે શો કોર હો. ૭૮. દેવના. ૬
 એવાં હીન હીન દેવાં બહુ ચઢેરે. તુજને તેનું કયાં છે ભાન હો. ૭૯. દેવના. ૭
 ઉંડુ સોધન કર કાંક લવડારે, આનંદરામનું એ છે ધ્યાન હો. ૮૦. દેવના. ૮

૫૬ ૨ જી.

ભરૂશો શું તજે ભગવાંનનોરે. ભરૂસો. ટેક.
 જઠરામાં જુગલીશે જળગયોરે, ત્યારે નહોતી તુજને શુધ હો. ૮૧. ભરૂસો. ૧
 જનગયા પહેલું જો લ્યા પ્રેમથીરે, કીધુ માના સ્તનમાં દુધ હો. ૮૨. ભરૂસો. ૨
 વિશ્વાસ રાખ્ય વિશંભર નાથનોરે, એ છે ભરણ પોષણ કરનાર હો. ૮૩. ભરૂસો. ૩
 કીડીને દે છે કણ મણ હાથીનેરે, જળવે સોને વિશ્વાધાર હો. ૮૪. ભરૂસો. ૪
 જુવોને ધરણી જીવે છે કાષ્ઠમાંરે, તેને અન પાંણી કોણ પાય હો. ૮૫. ભરૂસો. ૫
 અજગર રોજ સવાગજ આલતોરે, તોયે પોષણ તેનું થાય હો. ૮૬. ભરૂસો. ૬
 પંખી કોઈનું કામ કરતાં નથીરે, તોયે તેને મળે અનાજ હો. ૮૭. ભરૂસો. ૭
 અનજી જીવ રોજ રહે અકાશમાંરે, તેનું પોષણ કરે મહારાજ હો. ૮૮. ભરૂસો. ૮
 એવા અનંત જીવ પોસાય છેરે, તેનું તુજને કયાં છે ભાન હો. ૮૯. ભરૂસો. ૯
 ઉંડુ સોધન કર કાંક લવડારે, આનંદરામનું એ છે ધ્યાન હો. ૯૦. ભરૂસો. ૧૦

૫૬ ૩ જી.

ભક્તિ એવી ઉર આદરોરે. ભક્તી. ટેક.
 મલુને આહો કોઈ ચીતમાંરે, ચંદ્રને આહો જેમ ચકોર હો. ૯૧. ભક્તી. ૧
 બપેયો તલસે કેવો પ્રેમથીરે, એતો પેડ પેડ કરે બકોર હો. ૯૨. ભક્તી. ૨
 નટની દ્રષ્ટિ જેમ દોરમાંરે, પાણીધારીની બેડલા માંચ હો. ૯૩. ભક્તી. ૩
 નેડો નરમાદા મોતી તણોરે, જુજીયાં જાય પણ ભેગાં થાય હો. ૯૪. ભક્તી. ૪
 જળવિષ્ણુ જીવે નહિ માંછલાંરે, તેવી પતંગ દિપકની પ્રિત હો. ૯૫. ભક્તી. ૫
 પકડો લક્ષણ એવી પ્રેમનીરે, જેવી જરી જનની રીત હો. ૯૬. ભક્તી. ૬
 આતક સ્વાંતિ નક્ષેત્ર વિનારે, અન્ય જળનું ન કરે પાંન હો. ૯૭. ભક્તી. ૭
 ઉંડું સોધન કર કાંક લવડારે, આનંદરામનું એ છે ધ્યાન હો. ૯૮. ભક્તી. ૮

૫૬ ૧ જી.

કહીએ કેટલુરે, સુરખ શિખામણ નવ માને-એ રાગ.
 શુભ સંસારમાંરે, સજ્જન સદા ધરો સદ્બુદ્ધિ,
 કુલ્લભ આ મુનધા દેહ મળીઓ, ખરી ખુવો શીદ શુદ્ધિ. શુભ. ટેક.

પરહાસની પ્રિત ન કરીએ, પરનિંદા પરહરીએ;	શુભ. ૧
પરધન પથ્થર સમાન બાણી, ફાવે ત્યાં પછી ફરીએ.	
સર્વ દેવપર શ્રદ્ધા રાખો, સદા કરો શુભ કર્મો;	શુભ. ૨
જ્ઞાન ખરૂં ગોઠવીએ ઘટમાં, ઉત્તમ ધારી ધર્મો.	
વેદશાસ્ત્રને પુરણુ આદી, બ્રાહ્મણુ સુખ સાંભળીએ;	શુભ. ૩
એ વિષુ વાતો અન્ય હોય તો, પ'ડે પાછા વળીએ.	
અહંપદ ઉરમાં નવ ધરીએ, છલકેએ નહિ સુખમાં;	શુભ. ૪
રાગ દ્રેષ કોથી નવ કરીએ, દુભેએ નહિ દુઃખમાં.	
કષ્ટ કદી કોને નવ દેવું, સરખા સૌ જીવ ગણવા;	શુભ. ૫
નિજ નિજના કર્મે લેવાશે, હરિ ધારશે હણવા.	
અંતરથી ઇશ્વર ઓળખીએ, અધર્મથી દુર રહિને;	શુભ. ૬
પુન્યની અંદર યથાશક્તિએ, દષ્ટએ ચિત્તમાં ચહિને.	
જ્ઞાતિને બાળવીએ જાતે, અભક્ષા ભક્ષ ન કરીએ;	શુભ. ૭
એ આદી કુકર્મો કરતાં, દિલની સાથે ડરીએ.	
દુઃખ સુખ સૌ કર્મધિન છે, વહેમની વાતો તણએ;	શુભ. ૮
સરવેશ્વર એક સાચા બાણી, ભાવ વડેથી બાળએ.	
કુસંગીનો સંગ ન કરીએ, વિર વસો સત્સંગે;	શુભ. ૯
દુનીઆદારીમાં રહીએ જેમ, અડચણ નાવે અંગે.	
કોધ કાળ કદીએ નવ કરીએ, શાન્ત વૃત્તિ સુખકારી;	શુભ. ૧૦
જાંપી સંપી સૌથી રહિએ, કાં નર કે કાં નારી.	
સ્વપ્ન સમો સંસાર સમજાએ, તેમાં તત્ત્વ તપાસી;	શુભ. ૧૧
વ્યાપક ન્યાસ જ્ઞાન દ્રષ્ટિએ, ઓળખી એ અવિનાશી.	
આ શિક્ષા તો શાણા જનને, રગ રગમાં તો રૂએ;	શુભ. ૧૨
કહે મગન કરગરી છતાં પણ, ખર જેવાને ખુએ.	

પદ ૨ જી.

રહિએ રીતમાંડે, કોઈ પણ કંઈ નવ કહે આપણને;	રહિ. ટેક.
દુનીઆ અંદર દેવ ન આવે, દિન દિન જ્યમ ડાપણને.	
વગર વિચાર્યું વેણુ ન વહીએ, રહીએ રીસ ન ધરીએ;	રહી. ૧
શિખામણુ કોઈ કદી કહે તો, પોતે નવ પરહરીએ.	
માન વિના પર ઘર નવ જઈએ, કોઈને આળ ન દઈએ;	રહી. ૨
સુખ કદી કપડૂં ઓલે તો, લક્ષમાં તે નવ લઈએ.	
બાળક સાથે ખ્યાલ ન કરીએ, કોઈ નવ કરી વહેરી;	રહી. ૩
કોઈને દીલમાં નવ દુભવીએ, જીભ ન કરીએ ઝેરી.	

લોક તણે તો લોક રાખવો, હંસમનું નવ લેવું;	
સંસાર સાવટમાં રહેવું, દેવો લેવું કયો લેવું.	રહી. ૪
વડા સાથે વિખવાદ ન કરીએ, પોતે પોત ન ખોલું;	
અગમ વિચારી ડગલુ ભરીએ, પડે ન પાછળ જોવું.	રહી. ૫
દુરબ્યસનને દુર સુધીએ, નીચ સંગે નવ ચડીએ;	
લંપટની સાથે લપટાતાં, પાપ પીડયમાં પડીએ.	રહી. ૬
ઉંઠાઉં અછકલાપણુ ન કરીએ, ફકડ થઈ નવ ફરીએ;	
મર્મ વચનને શબ્દ મરકસ, કેહેતાં હીલમાં ઠરીએ.	રહી. ૭
દુર ભાષણુ તો કદી ન વહીએ, મદ નવ ધરીએ ઝાએ;	
રંક જનોને નહિ રગડવા, તજવો નહિ કુળ માએ.	રહી. ૮
વિસવાસઘાતી નવ થઈએ, ગોવિંદના ગુણ ગાઇએ;	
મરણુ થયે પણુ નવ લાવીએ, જુઠા શબ્દો હઈએ.	રહી. ૯
ગુપ્ત ઠાઈનું નવ ઝોરવીએ, પર પોતાનું ધારો;	
અસંભવતી વાત ન વહીએ, સત્ય વચનો ઉચારો.	રહી. ૧૦
વૃધોનું અપમાન ન કરીએ, હીત શબ્દો સાંભળવા;	
દુરગુણ માત્ર દુર તણે, સદ્ગુણો સંગરવા.	રહી. ૧૧
આ શિક્ષા તો શાણા જનને, રગરગમાં તો રૂએ;	
કહે મગન કરગરી છતાં પણુ, ખર જેવાને ખુએ.	રહી. ૧૨

પદ ૩ જી.

મહા પુરૂષો તણુંરે, સુરખ અનુકરણુ શું કરતો;	
તેવી તહારી સત્તા ન મળે, દિલ વિશે રહે ઠરતો.	મહા. ટેક.
રાસ રચ્યા ગોપીથી ગોવિંદ, તેવું તુજથી થાશે;	
ગૌવર્ધન પરવત તોળ્યો તે, તુજથી કયમ તોળાશે.	મહા. ૧
મહાદેવજી ભીલડીથી મોહ્યા, તેવું તુજથી થાશે;	
હર હજાહજ પી ગયા જો, તુજથી કયમ પીવાશે.	મહા. ૨
મહિરા માંસ ચરે મહા દેવી, તેવું તુજથી થાશે;	
મધુ કેટપ મહિશાસુર મર્દન, તુજથી કયમ કરાશે.	મહા. ૩
પુત્રી આળ હીધુ બ્રહ્માજો, તેવું તુજથી થાશે;	
વિચાર કર્યો જો પાંચર આણી, સ્પષ્ટિ કયમ રચાશે.	મહા. ૪
ઈંદ્ર ચંદ્ર શુક્ર પાનિ મોહ્યા, તેવું તુજથી થાશે;	
શત દિવસનું તિમીર સઘળું, તુજથી કયમ હણાશે.	મહા. ૫
અર્ધ વરતુ જો અગ્નિ ભક્ષે, તેવું તુજથી થાશે;	
પણુ જો અગ્નિનો અંગારો, કરમાં કયમ રખાશે.	મહા. ૬

સુકાચાર્ય સુરા પાન કરીયું, તેવું તુજથી થાયે;
મૃત સંજીવન પોતે કરતા, તુજથી નહિ જીવાયે.

મહા. ૭

શંકરે નિચની ભિક્ષા લીધી, તેવું તુજથી થાયે;

હળાહળ ઉકળતું શીથ, તે તુ પીતાં ત્રાયે.

મહા. ૮

એ આદી બહુ અધર્મ કૃત્યો, બળીયાથી તો થાયે;

આનંદ કહે તેમ કરવા જાતાં, પતં તહાફ ત્યાં જાયે.

મહા. ૯

પદ ૧ જી.

રઘુપતિ રામ રૂઢેમાં રેજે-એ રાગ.

પ્રભુના નામમાં શર્મ શાંતીરે;

ભુંડા ભુંડું બેઠો શું તું માની.

પ્રભુના નામ. ટેક.

રટવું રામનું નામ તો રૂડરે, કર્મહીણા કથન શું છે કુડરે;

નથી સરમાતો ભાંખતાં ભુંડ.

પ્રભુના નામ. ૧

રામ રટે તે જન તો રૂપાળોરે, તેમાં શરમાઈ પડે શું કાળોરે;

નથી શરમાતો ભાંકતાં ગાળો.

પ્રભુના નામ. ૨

રામ રટવાથી પાપ પળાતાંરે, શર્મ શાંતી ગોવિંદ ગુણ ગાતાંરે;

નથી શરમાતો લઢવાડ થાતાં.

પ્રભુના નામ. ૩

ભવ તરવાનું છે રામ નામેરે, એમાં શર્મ ધરે છે શા કામેરે;

કીધો અનુભવ આનંદરામે.

પ્રભુના નામ. ૪

પદ ૨ જી.

શર્મ શાંતી ભજનમાં જાતાંરે;

એમાં પાપ કહો કીયાં થાતાં.

શરમ શાંતી. ટેક.

ગાવા ભજનમાં ગોવિંદ બેલારે, જાતાં શરમાય શું મન મેલારે;

ભુંડી ભવાઈમાં જાઓ છો પહેલા.

શરમ શાંતી. ૧

શર્મ ભજનમાં જાતાં શું આજેરે, તેમાં ફીલ તારૂ કેમ ફાજેરે;

લીલા જોવા જતાં નવ લાજે.

શરમ શાંતી. ૨

હરી ભજનમાં લાજ શું લાવેરે, જાતાં ઝાણુ શું ઉરમાં આવેરે;

નાટક જોવા જાતાં શર્મ નાવે.

શરમ શાંતી. ૩

જાથ ભજનમાં તો સુખ પામેરે, સુખ એ વીણુ નથી કો ઠામેરે;

કીધો અનુભવ આનંદરામે.

શરમ શાંતી. ૪

પદ ૧ હું.

વિકૃત વર વરવા માહરે-એ રાગ.

ગોવિંદ શુભ ગાવા મહારે, હરી શુભ ગાવા;	હરી શુભ ગાવા. ૧
જન્મ મરણ દુઃખ જાવા, હાવે તો મહારે.	
લક્ષ ચોરાશી ટળીઓ, મુનવા દેહ મળીઓ;	હરી શુભ ગાવા. ૨
ભાવથી ભક્તિમાં ભળીઓ, હાવે તો મહારે.	
ગર્ભમાં પડીઓ ત્યારે, અતિશે રડીઓ;	હરી શુભ ગાવા. ૩
માટે હું મોક્ષ માર્ગે ચડીઓ, હાવે તો મહારે.	
ન્હોતુ જાણ્યું ત્યાં સુધી. તરીકુ તાણ્યું;	હરી શુભ ગાવા. ૪
ખરૂ મોક્ષનું સુખ માણ્યું, હાવે તો મહારે.	
શુદ્ધે શરણે લીધો, ઐધજ લીધો;	હરી શુભ ગાવા. ૫
આનંદરામે અનુભવ કીધો, હાવે તો મહારે.	

પદ ૨ જું.

હરી રસ પીવો મહારે, પ્રભુ રસ પીવો;	પ્રભુ રસ પીવો. ૧
સમજી અંતોની રૂપી રીતી, પ્રિતીથી મહારે.	
અજર અમર રસ, એવો એ રૂપે;	પ્રભુ રસ પીવો. ૨
જેમાં મરવાની નહિ ભીતી, પ્રિતથી મહારે.	
અમૃત ના કરતાં રસ, એતો અધિક છે;	પ્રભુ રસ પીવો. ૩
જેથી જીવ જાય જગ જીતી, પ્રિતીથી મહારે.	
પ્રેમીલા અંશ રસ, પ્રેમે પીજાણે;	પ્રભુ રસ પીવો. ૪
નરતન ધર્યાની એ છે રીતી, પ્રિતથી મહારે.	
આનંદરામ એવો, પ્રદક્ષ રસ પીધો;	પ્રભુ રસ પીવો. ૫
મોક્ષમાં થાય મુળ સ્થીતી, પ્રિતીથી મહારે.	

પદ ૧ હું.

કાનુડો કામજુગારો-એ રાગ.

જગત જીતાણું નથીરે, જરૂર કોઈથી જગત જીતાણું નથીરે. જરૂર. ટેક.
 જગત જીતાણું નથી, મહાત્માઓ થાક્યા છે મથી; ધૃષ્ટિરો હાયાં છે એથીરે. જરૂર. ૧
 જીવો શીવ કંઠીયાજી, જગ જીતવા ગયાં ગાજી; લોકે નિદયા કીધી આજીરે. જરૂર. ૨
 જગનો સ્વભાવ એવો, જ્ઞાનીને ગાંઝ કહે તેવો; સાથી એવું જગ સેવોરે. જરૂર. ૩
 જગતને કોણ જીતે, જીતવા જતાં તો વીતે; આનંદ ચેતીલો ચીતેરે. જરૂર. ૪

પદ ૨ બું.

કોઇનું કહ્યું ન માનેરે, કુટીલ નર કોઇનું કહ્યું ન માનેરે. કુટીલ. ટેક.
 કોઇનું કહ્યું ન માને, કહેણ કહો કોડવાને; સુણી કહાડે બીજા કાનેરે. કુટીલ. ૧
 વેદનાં વચન ભાંખો, શાસ્ત્રથી ઉઘાડે આંખો; નીતિ વાક્ય વઢો લાખો. કુટીલ. ૨
 સમજવો શ્રુતિ રચતિ, કરાવો નિર્મળ વૃત્તિ; પણ ન મુકે નીજ કૃત્તિરે. કુટીલ. ૩
 જેનાથી હારે વેદાંતી, થાકે જેનાથી સિદ્ધાંતી; મગન ત્યાં ધરે શાન્તિરે. કુટીલ. ૪

પદ ૩ બું.

કોધને તો કહાડી નાખોરે, જરૂર જન કોધને તો કહાડી નાંખોરે. જરૂર. ટેક.
 કોધને તો કાડી નાંખો, કોધથી કપાયા લાખો; કોધ તો કરાવે શાખોરે. જરૂર. ૧
 કોધ તો દીસે ચંડાળ, કુકર્મો કરે વિશાળ; કરાવે પોતાનો કાળરે. જરૂર. ૨
 કોધ કાવે નાગ કાળો, તેથી તેનું મોઢું બાળો; તનમાંથી તેને ટાળોરે. જરૂર. ૩
 કોધ તો કસાઈ જાણો, હજારોના હણે પ્રાણો; રડયા ઘણા રંક રાણોરે. જરૂર. ૪
 કોધ કરખત જેવો, બન્ને બાળુ વહેરે તેવો; મરે ને મારે છે એવોરે. જરૂર. ૫
 જુવો જન કોધવાળા, કમોતે સુવા મુંછાળા; છત્ર પતિ તણા સાળારે. જરૂર. ૬
 કોધકાળ રૂપ ભાસે, કોધે બહુ બુઝ થાશે; કોધથી મગન ત્રાસે. જરૂર. ૭

પદ ૪ થું.

મનવાને વચ્ચ કરોરે, સુસુક્ષ્મ જન મનવાને વચ્ચ કરોરે. સુસુક્ષ્મ. ટેક.
 મનવાને વચ્ચ કરો, થતા વિકારોને હરો; કહ્યું એનું દુર ધરોરે. સુસુક્ષ્મ. ૧
 મનરૂપી ઘોડો મરત, કરશે ખરાબ ખરત; માટે રાખો એને હસ્તરે. સુસુક્ષ્મ. ૨
 મન તો મદીરા જેવું, જ્ઞાની ગાંઠો કરે તેવું, ધીક તેને વચ્ચ રહેવુંરે. સુસુક્ષ્મ. ૩
 મન મરકટ થાય, ધસી ઢેડવાડે જાય; ધડીઆંચ ધડી કયાંચરે. સુસુક્ષ્મ. ૪
 મન બહુ બળવાંત, તરંગો કરે અનંત; હારે એથી સાધુ સંતરે. સુસુક્ષ્મ. ૫
 મન તો ઘણું મલીન, કરે કર્મ ધર્મહીન; માટે કરો જ્ઞાનાધીનરે. સુસુક્ષ્મ. ૬
 મન તો લખોટી ખરે, સ્થિર કદી નવ ઠરે; મનથી મગન ઠરેરે. સુસુક્ષ્મ. ૭

પદ ૫ મું.

કામને કબજ કરોરે, જરૂર જન કામને કબજ કરોરે. જરૂર. ટેક.
 કામને કબજ કરો, કામ પાપી પરહરો; તો તો ભવસિંધુ તરોરે. જરૂર. ૧
 મદનનો મદ કેવો, મરણ કરાવે તેવો; નર્ક કુન્ડે નાખે એવોરે. જરૂર. ૨
 કામથી રાવણ સુવો, કેયાનું કુળ જુવો; ઈંદ્ર તો બીલાડો હુવોરે. જરૂર. ૩
 કામે ચંદ્ર પાંચો ક્ષય, સહસ્રાર્જુન થયો લય; કામનો તો રાખો ભયરે. જરૂર. ૪
 શીવ તપ ભંગ કીધુ, પ્રહ્લાનું પ્રહ્લત્વ લીધું; શૂંગી વૃત છોડી દીધુરે. જરૂર. ૫
 ક્રૌંમનાથી ડો ન તરું, કામે તો પાધર કરું; મોટાઓનું મન હરુંરે. જરૂર. ૬
 ક્રૌંમકાળ રૂપ ભાસે, કામે કામ બુઝ થાશે; કામથી મગન ત્રાસેરે. જરૂર. ૭

પદ ૬ ડું.

લોભ તો ભુંડામાં ભુંડારે, જરૂર બાણો, લોભતો ભુંડામાં ભુંડારે જરૂર. ટેક.
 લોભ તો ભુંડામાં ભુંડો, લોભ તો કરાવે હુંડો; એમાં સાર નથી ઉંડારે. જરૂર. ૧
 લોભ તો કરાવે લાભ, લોભ તો અપાવે આભ; લોભ પથરાવે ડાભારે. જરૂર. ૨
 દુર્યોધન છત્રપતિ, અતી કરી લોભ મતી; જીવો કેવી થઈ ગતીરે. જરૂર. ૩
 લોભીઓ બ્રાહ્મણ જીવો, શ્રીકૃષ્ણને માટે મુવો; લોભે સુખે નહિ મુવોરે. જરૂર. ૪
 લોભ તો પુરામાં પુરો, કદી નવ થાય પુરો; લોભના છેદો અંકુરોરે. જરૂર. ૫
 લોભ તો કેવું વિચારે, ત્રિલોકને લેવા ધારે; ઉલટું પોતાનું હારેરે. જરૂર. ૬
 લોભે કૃત્ય નીચાં થાશે, આબરૂ ઇજ્જત બાશે; લોભથી મગન ત્રાસેરે. જરૂર. ૭

પદ ૭ મું.

તૃષ્ના ન તુટે તારીરે, પામર પ્રાણી તૃષ્ના ન તુટે તારીરે. પામર. ટેક.
 તૃષ્ના ન તુટે તારી, દીનદીન તે વધારી; અરે નર અવિચારીરે. પામર. ૧
 દશા નિર્ધન હતી, ક્યારે થાઉં ધરપતી; ઇચ્છા એમ કરી અતીરે. પામર. ૨
 ધરપતી થયો જ્યારે, ગામ પતી થાઉં ક્યારે; ઇચ્છા એવી કીધી ત્યારે. પામર. ૩
 ગામ પતી થયો ભાઈ, મળે દેશ નૃપતાઈ; ઇચ્છા ઉરે એવી આઈ. પામર. ૪
 દેશપતી થયો જેવે, અવની પતી થાઉં એવે; ઇચ્છા ઉરે એવું સેવેરે. પામર. ૫
 અવનીનો પતિ થયો, ત્રિલોકને લેવા ગયો; એમ ઇચ્છાધીન થયોરે. પામર. ૬
 તૃષ્ના તો વધે ચોમાસે પુરી તારી ક્યારે થાશે; તૃષ્નાથી મગન ત્રાસેરે. પામર. ૭

પદ ૧ લું.

દાસ પરે દયા લાવોરે—એ રાગ.

દેશ અમારો દુબેરે,	આ દુનીઆથી.	દેશ. ટેક.
આ લૌતિકને એ અલૌતિક,	આ લૌકીકને એ અલૌકીક;	
તે મુળ વસ્તુ પુબેરે.	આ દુનીઆથી.	દેશ. ૧
આ માયાનો એ માયાતીત,	આ શુણ્ણાગો એ શુણ્ણાતીત;	
તે તુરીઆતીત તું બેરે.	આ દુનીઆથી.	દેશ. ૨
આ નાશીને એ અવિનાશી,	આ પ્રપ્રકાસી એ સ્વ પ્રકાશી;	
જો એ જ્ઞાનમય કુબેરે.	આ દુનીઆથી.	દેશ. ૩
આ દ્વૈતને એ અદ્વૈત છે,	આ અસત્યને એજ સત્ય છે;	
તે શુદ્ધ ગમથી સુખ્યોરે.	આ દુનીઆથી.	દેશ. ૪

પદ ૨ જી.

મોક્ષ વિશે મન મોયુ'રે, એવું માફું. મોક્ષ ટેક.
 જેવી મીન પ્રિતિ જળમાં, ભમરની તેમ કમળમાં;
 તેવી પ્રિતિથી ચિત્ત પ્રોયુ'રે, એવું માફું. મોક્ષ. ૧
 વિજ્યામાં જુજંગની પ્રિતિ, દીપક પતંગની રીતી;
 એવો જ્ઞાતા થઈ જ્ઞેય પદ જોયુ'રે. એવું માફું. મોક્ષ. ૨
 ન્યારે શુદ્ધ વલ્લભ મળીઆ, મગન મન સંશય ટળીઆ;
 ત્યારે મન જ્ઞાન કુંડમાં ઘોયુ'રે. એવું માફું. મોક્ષ. ૩

પદ ૧ જી.

નમીઆ નર શો ભારી—એ રાગ.

માન્ય શિખામણુ મારી મારા મનવા, માન્ય શિખામણુ મારી હેલ. ટેક.
 જોગ બન્યો આ મનુષ જન્મનો, તે તું લે વિચારી હેલ.
 બુદ્ધ્યો તો ભટકીશ ભવસાગર, બચવા નહિ રહે ખારી. મારા મનવા. ૧
 નર તન મોકામાં બેઠો છું, ધીરજ ઉર લે ધારી હેલ;
 હલાવ હલેસાં હરી નામનાં, સુકે પાર ઉતારી. મારા મનવા. ૨
 જો આ જગમાં નહિ કોઈ તારું, માત પિતા સુત નારી હેલ;
 આખર વખતે અજગાં રહેસે, થઈ જ્યાં મરણ પથારી. મારા મનવા. ૩
 તું ક્યાં ગયોને થયું શું તહારું, તેની ન મળે યાસી હેલ;
 આનંદ અન્યતું જોઈ અકળાયો, તવ ગ્રહી જ્ઞાન કટારી. મારા મનવા. ૪

પદ ૨ જી.

અગમ નિગમ ઘર ન્યાફ મારા સંતો, અગમ નિગમ ઘર ન્યાફ. હેલ. ટેક.
 નહિ જ્યાં પૃથિવ પવન કે પાણી, નહિ ત્યાં મહારું તારું હેલ;
 નહિ જ્યાં સોમ સુરજ કે તારા, નહિ જ્યાં જરી અંધારું. મારા સંતો. ૧
 નહિ જ્યાં આશા તૃપ્તા નહિ જ્યાં, અંતઃકરણે ચારું હેલ;
 નહિ જ્યાં ક્ષુધા પિપાસા નહિ જ્યાં, પટ અતુતું લહારું. મારા સંતો. ૨
 નહિ જ્યાં નિંદ્રા નહિ જ્યાં તંદ્રા, નહિ જ્યાં સાફ નહારું. હેલ;
 આનંદરામ અનુભવ સાથે, પેગયુ પદ એ પ્યારું. મારા સંતો. ૩

પદ ૧ જી.

થાય થાય થાય હરી વર—એ રાગ.

દુઃખ દુઃખ દુઃખ, દારૂણ જન્મ મરણમાં દુઃખ. ટેક.
 નિર્લજ તારી નવ ગઈ નિષ્ઠા, વારે વારે વેઠે વિષા;
 મળ સુતરની કેમ તજે નહિ, કૃષ્ણ કૃષ્ણ કૃષ્ણ. દારૂણ. ૧

જઠરામાં જીવ દશા શું તારી, કષ્ટ લોગંબુ' છે ત્યાં ભારી,	
નવ મહિના તું બુદ્ધો ઉષે, મુખ મુખ મુખ.	દારૂ. ૨
અરજ કરી ધન્ય સમજાવ્યો, બળાત્કારે ખારણે આબ્યો,	
પણ સંસારે શું લોગંબુ', સૂખ સૂખ સુખ.	દારૂ. ૩
આધી બ્યાધી અને ઉપાધી, લંપટ તહારે લમણે લાધી;	
છતાં ન ભાગી ભુંડા ભવની, બૂખ બૂખ બૂખ.	દારૂ. ૪
મરણ પથારી પડીશ જ્યારે, તવ સૌ અનુભવ થાશે ત્યારે;	
ખરેખરી જ્યાં લમણે લાગશે, લૂખ લૂખ લૂખ.	દારૂ. ૫
કહે મગન જન વારે વારે, સ્વાસ્થ આમાં શો છે મહારે;	
ભજ પ્રભુને કાંઈ રાખે તારી; રૂખ રૂખ રૂખ.	દારૂ. ૬

પદ ૨ જી.

જાણ જાણ જાણ, જીવડા જરૂર ચેટણું જાણ.	ટેક.
દીન દીન આયુષ ઝોણુ થાતું, નર ખરથી તે નથી સમજાતું,	
પલક એકમાં પડી જશે આ, પ્રાણ પ્રાણ પ્રાણ.	જીવડા. ૧
હમતા મમતા મુકી દેને, નરતન મળ્યાનો દહાવો લેને;	
નહિ તો પાછો ફરીશ ચારે, ખાણ ખાણ ખાણ.	જીવડા. ૨
પુન્ય દાન વૃત્ત કરી લે હાથે, તેજ આવશે તહારી સાથે,	
નિમ્ન નાથે વાંચી જો તે, વાણ વાણ વાણ.	જીવડા. ૩
સમજી લે આ સમજણ ઉંડી, અક્ષલહીણુ જો આવી રૂડી,	
આનંદરામની વાણી હૃદયમાં, નાણ નાણ નાણ.	જીવડા. ૪

પદ ૩ જી.

ઝોમ ઝોમ ઝોમ, ઉત્તમ મંત્ર એકાક્ષર ઝોમ.	ટેક.
મુળ વાક્ય એ વેદ તણું છે, વેદમાં જેવું મહાત્મ ધણું છે;	
શિવ બ્રહ્મા દીક બપ જપે સૌ, કોમ કોમ કોમ.	ઉત્તમ ૧
ગિતાજી જેના ગુણ ગાએ, ઝોમ સમો વડ મંત્ર ન કયાંએ;	
ઝોજ મંત્રથી શત્રુ વિશે થાય, હોમ હોમ હોમ.	ઉત્તમ. ૨
જપે મુગ્ધ મોક્ષને માટે, સમજે કોઇ વિજ્ઞાની વાટે;	
જેમાં ઘટ મઠ ઉપન્યુ મહદા, બ્યોમ બ્યોમ બ્યોમ.	ઉત્તમ. ૩
ઝોમમાં આપુ વિશ્વ સમાયું, સઘળુ વલ્લભથી સમજાયું,	
એ ઝોમ નિત્ય જપે મગનનાં, રોમ રોમ રોમ.	ઉત્તમ. ૪

પદ ૧ લું.

(કુંતા અભેમન્યુને બાંધે અમર રાખડીરે-એ રાગ.)

એવા ઓમકારેશ્વર દાદાને આરાધીએરે;
જેના આરાધનથી મોક્ષનો, મારગ સાધીએરે.

બુલ.-સાધો સરવે નરને નાર, મળીઓ મનુષા દેહ અવતાર;
તરવા ભવસાગર સંસાર, માટે ઝોળખી લેમો ઓમકાર.

એવા. ટેક.

સાખી.-અ-ઉ-મ માત્રા અને, બિન્દુ જે કહેવાય;
અર્ધ ત્રણ અક્ષર મળી, ઓમ એકાક્ષર થાય,
જેમાં સઘળું વિશ્વ સમાયું, ઓમ પ્રહ્લાંડ મારે;
જેનું વર્ણન ગિતા વેદ, વદે જ્ઞાન કાંડમારે.

બુલ.-તે કોઈ જાણે વિરલા જન, જેનું હોય મુમુક્ષુ મન;
તે નર કરે મોક્ષ સાધન, ઓમથી થાય જ્ઞાન ઉત્પન.

એવા. ૧

પ્રાખી.-ઉકારમાં જડ આત્મા, વળી જીવાત્મા જાણુ;
મનુષાત્મા ત્રિજે લહે, વદે વિબુધો વાણુ,
વાણી વૈખરીને, અવિદ્યા માયા ત્યાં દીસેરે;
સુસુપ્તિ અવસ્થાનું સ્થળ, તમે જુણુ છે તે વિશેરે,

બુલ.-નિત્ય નિમીત્ત પ્રલયનું સ્થાન, અથર્વાણુ પૃથિવ તત્ત્વ નિહાન;
વદે ત્યાં માયાનું મુગ વાન, ફેબ કુલ પત્ર પુરૂષનાં માન.

એવા. ૨

સાખી.-મકારમાં મહાત્મા બધા, તેત્રિસ કોટી દેવ,
જપ, તપીઆ પુન્યવંત સૌ, વસે સાથ અહમેવ;
મધ્યમા વાણીને વળી, મધ્યસ્ત માયા મહાલતીરે,
અવસ્થા સ્વપ્ન તણી ત્યાં, રજો ગુણકૃતિ આલતીરે.

બુલ.-પૃથિવ પ્રલયનું રહેણાણુ, શામવેદ અપ તત્ત્વ ત્યાં જાણુ;
માયાનું સ્થળ શરીર પ્રમાણુ, પાંખડાં મુળ પુરૂષનાં આણુ.

એવા. ૩

સાખી.-આકારમાં સૌ ઇશ્વરો, જે અંધા અવતાર;
શિવ શક્તિ તથા, ચૈથા પ્રહ્લા ધાર,
વાણી પશ્ચાત્તિને, વિદ્યા માયા પરમાણુએરે;
જાગ્રત અવસ્થાને ત્યાં, સત્ત્વ ગુણુ ઉર આણુએરે;

જીવ.-પૃથિવ પ્રલય પશુ ત્યાં થાય, યજુર્વેદ જામિ તત્ત્વ ગણાય,
કારણ માયાનું વરણાય, કાળાં મુળ પુરૂષનાં ગાય.

એવા. ૪

પ્રાણી.-માત્રામાં બિજ રૂપજે, પુરૂષ પ્રકૃતિ સ્થાન,
સગુણ બ્રહ્મ વેદ વક્તાએ, નારાયણ નિહાન;
તેમની પરા વાણીને, સત્ત્વ ગુણ માયા તણોરે,
તુરીઆ અવસ્થાને વળી, તત્ત્વ ગુણ ત્યાંતો ગણોરે;

જીવ.-મહા પ્રલયનો એજ મુકામ, રહુ વેદ વાયુ તત્ત્વ તે કામ,
માયાનું મહા કારણ મુળ ધામ, માનો થક મુળ પુરૂષને આમ. એવા. ૫

પ્રાણી.-બિન્દુ પરમાત્મા તણું, જેનાં નામ અનેક,
મુળ મોક્ષનું ધામ એ, અદ્વૈત બ્રહ્મ તે એક;
પરંપરા વાંચુ ગણુ, માયાતિત મુળ બ્રહ્મનેરે,
તુરીઆતિત ગુણાતિત, જોળખો એ અનુક્રમનેરે.

જીવ.-અત્યંતિક પ્રલયનો ત્યાં વાસ, સૂક્ષ્મ વેદ તત્ત્વ આકાશ,
પર્યં કારણ ને પુર્ણ પ્રકાશ, માનો મુળ પુરૂષ એ ખાસ. એવા. ૬

પ્રાણી.-વિશ્વ સકળ એક જોમમાં, આ રીતે જોળખાય,
મોક્ષ માર્ગિને સન વસે, વ્યાસ મગન ગુણ ગાય;
પરબ્રહ્મનિષ્ઠ વ્યાસજી, વદલલરામ પ્રતાપથીરે,
પુરણ પૃષ્ઠિકણું કરી, સમજાયુ સૌ માપથીરે;

જીવ.-પ્રણવ પદ્મ જોમકારથી આમ, જોળખો મુમુક્ષુ ઝૂં તમામ,
તેહથી મળશે મોક્ષનું ધામ, પામ્યો આનંદરામ વિરામ. એવા. ૭

પદ ૨ જી.

શાશ્વા સજ્જન સર્વે સ્મરણું કરો શુભ સ્યામનુરે,
તારે સ્મરણું નાવ એ, સિંધુ રૂપ સંસાર;
મુમુક્ષુ મરણવા થઈ, સાધો મારગ મોક્ષનોરે.

ઠેક.

પ્રાણી.-અંબ સમય ઇશ્વર વિના, જીવનું ન મળે કોઈ,
સગાં સર્વ જન સ્વારથિ, જગમાં લેજો જોઈ;
જેઠે નહિ આવે આ, કામ ધામ શા કામનુરે,
અંભે જોથ કરે એવો તો, એક કિતોર.

મુમુક્ષુ. ૧

પ્રાણી.-અનેક લાવ ભટકી મુવા, તોએ નાખ્યો તાગ,
પુર્વ પુન્યના યોગથી, મળ્યો મનુષ્ય દેહ લાગ;
તેથી તરવા માટે, રટણ કરો શિરામનુરે,
તો તો જરૂર થાશે, જન્મ મરણ નિસ્તાર.

મુમુક્ષુ. ૨

સાખી.-કંઈ થયા કંઈ થાય છે, કંઈ ગયા કંઈ જાય,
 સઘળું અહિં છોડી ગયા, જીવો રંકને રાય;
 જેવું થયું એમનું, તેવું થશે તમામનુંરે,
 આનંદરામ નામથી, યેહો ઉત્તરે પાર.

સુસુહ. ૩

પદ ૧ લું.

ફરે સમરણ શીવ શંકરકા-એ રાગ.

કરી જો સંત પુરુષનો સંગ, થશે તવ અવાગમન તન ભંગ;
 થશે તવ અવાગમન તન ભંગ. કરી જો. ટેક.
 પહાણ પીતળને પુજે પ્રેમથી, વળી નહાય છે ગંગ;
 મુળ ધણીને મળવાના એ, નહાય નહાય તુજ ઢંગ,
 પગથીઆં ચઢ આગળ અડંગ. કરી જો. ૧
 છાપ તિલક તુજશીની માળા, અતી આપતુ અંગ;
 જ્યેષ્ઠ વસ્તુના જ્ઞાન વિનાએ, બધાય દીસે બંગ,
 બેશ જઈ જ્ઞાની, તણે ઉછંગ. કરી જો. ૨
 જ્ઞાન વિનાનો ભજન કરે છે, અવળો લાગ્યો રંગ,
 મોક્ષને માટે મુખ મુકી દે, મોર થંગ મરદંગ,
 છતા પગ પણ તું થાય અપંગ. કરી જો. ૩
 સમજણ વિનાનો સંત નામનો, થઈ મહાલે માતંગ,
 માટે વચનામૃત વદલબનાં પીવા કર ઉમંગ.
 જશે તવ જન્મ મરણનો જંગ. કરી જો. ૪
 આ શિક્ષા તો શાણા સમજે, નહિ સમજે જન નંગ,
 વ્યાસ મગન સમજીને બેઠો, અવની થકી અલંગ,
 સમાગમ કરીને ભરી છલંગ. કરી જો. ૫

પદ ૧ લું.

માયામાં મનકું મોહ્યુરે-એ રાગ.

શીઘ્ર જન્મ મરણમાં જુલ્યોરે, જાગી જો જીવડા;
 જ્ઞાન ભાષાતિતનું જુલ્યોરે, જાગી જો જીવડા. ટેક.
 ગર્ભ વાસમાં ગોથાં માયાં તેં માની કુખમાં;
 ઉંધે મુસ્તક મહા દુઃખમાંરે. જાગી જો જીવડા. ૧
 કંઈ વિદ્યામાં વસીઓ, ઓરે વિંટાઈ ઉદરમાં;
 તે તહારી નથી નજરમાંરે. જાગી જો જીવડા. ૨

જઠરા કેરી જવાળામાં, થઈ ઘણા શેકાયો;	
બહુ કષ્ટે થયો તું કાયોરે. જાગી જો જીવડા.	૩
દુરગંધી બહુ પામ્યો, તું મળ સુતરમાં જ્યારે;	
પ્રભુ સાંભળીઆ ત્યારેરે. જાગી જો જીવડા.	૪
દીન બંધુએ અરજી, સુણી શુભ દીન દેખડયો;	
તને કષ્ટ થકી બહાર કાડયોરે. જાગી જો જીવડા.	૫
ત્યાં કાલ કરી તું આવ્યો, એ ભુદરજીને ભજવા;	
તે તો એકો કેમ તજવારે. જાગી જો જીવડા.	૬
ધિક વચનના વિલા. વિચાર કરી લે વારૂ;	
તજ ગર્ભ વાસનું ખારૂરે. જાગી જો જીવડા.	૭
પાછળ પરતાવાનો, તું ઓરે પામર પ્રાણી;	
સુષુ વ્યાસ મગનની વાણીરે. જાગી જો જીવડા.	૮

પદ ૨ જી.

આ જગની માયા જીડીરે, જાણી લે જીવડા,	
એક દીન જાતું છે ઉઠીરે. જાણી લે જીવડા. ટેક.	
મિથ્યા મોહ ધરે છે, રે સુરખ જન માયામાં,	
શું જોઈ રહ્યો જાયામાંરે. જાણી લે જીવડા.	૧
કાયા વાડી તહારી, તે તો જરૂર હુંટાયો;	
વિજળી સમ વણસો જાશેરે. જાણી લે જીવડા.	૨
કેળીલ પાયા નાંખી, બનાવી બેશ હવેલી;	
પણ જાવાનો તે મેલીરે. જાણી લે જીવડા.	૩
તું જાણે શિર ઉપર છત્ર રહ્યાં છે ઝુકી;	
એ જાવાનો સૌ મુકીરે. જાણી લે જીવડા.	૪
તું જાણે કે હું તો, હું કેવો સુખો મલકનો;	
પણ ખોટો ગેલ ખલકનોરે. જાણી લે જીવડા.	૫
તું જાણે સુખ આ તો, રહેશે એવું ને એવું;	
પણ આંખવાના જળ જેવુંરે. જાણી લે જીવડા.	૬
જરૂર લેતું જાણી, સંસાર સ્વપ્નના જેવો;	
આનંદ અનુભવ એવારે. જાણી લે જીવડા.	૭

પદ ૩ જી.

સુષો સચ્ચિદાધન સ્વામીરે, પાવલીએ લાશુ;	
આત્માના અંતરયામીરે, મુક્તિ હું માશું. ટેક.	
આ માયા બંધન બેડીથી, આપ મને ઉગારો;	
ત્રિવિધિ તાપથી તારોરે, પાવલીએ લાશુ.	

આ ત્રિગુણાત્મક માયાનું, તમે તિગીર માફ ટાળો;	
શુભ શેષકને સંભાળોરે, પાવલીએ લાગુ.	૨
ઘોર ગુન્હા મેં કીધા, છું આપ તણે અપરાધી;	
તમે નિધા કરો નિર્બાધીરે, પાવલીએ લાગુ.	૩
આ અનેક જન્માંતરનું, મુજ અવાગમન સુકાવો;	
નથી આપ વિના કયાંય દાવોરે, પાવલીએ લાગુ.	૪
આ ભારે ભ્રમણા રૂપી, ભુંડે હીસે ભવ સિંધુ;	
મને દયા કરો દીનખંધુરે; પાવલીએ લાગુ.	૫
આ વિશ્વ જેલની અંદર, હું આવી પડીઓ એદી;	
છોડાવોને છું કેદીરે, પાવલીએ લાગુ.	૬
અધમ યોધારણુ અરણુ, સ્વીકારો મારી છેલ્લી;	
નથી તમે વિના કોઈ બેલીરે, પાવલીએ લાગુ.	૭
સેવા સ્મરણુ નહિ ચુકું, કૃપાળુ કષ્ટજ કાપો;	
આનંદ અભય પદ આપોરે, પાવલીએ લાગુ.	૮

પદ ૧ લું.

રાધે રાધે ગોકુળમાં—એ રાગ.

ગાઓ ગાઓ ગોવિંદ તણા ગુણ ગાઓ;	
થાઓ થાઓ કોઈ પ્રભુ પરાયણ થાઓ.	ગાઓ. ટેક.
કસ કસીને કમ્ભર ખાંધો, પ્રિતિ દોરથી પ્રભુને સાંધો;	
નમન કરી નારાયણ નોંધો, જેમાં જરી પડે નહિ વાંધો.	
કરશે સ્હાય, જદુપતિરાય, ભવસિંધુની ભાવટ જાય.	ગાઓ. ૧
રંક તણા એ કાવે રસીઆ, પ્રલ્હાદજીના સ્થંભે વસીઆ;	
ગજ છોડાવા જળમાં ધસીઆ, પાંડવ કાજ કરીને ખસીઆ.	
ઉગાર્યો મંજારી બાળ, પારથના પોતે રખવાળ,	
દયા કરે એ દીનદયાળ, સેવકની લેશે સંભાળ.	ગાઓ. ૨

પદ ૨ લું.

આવો આવો આ જ્ઞાન માર્ગે આવો;	
લ્હાવો લ્હાવો હ્યો મુનષા દેહનો લ્હાવો.	આવો. ટેક.
કામ કરો ભાઈ આખો લ્હાડો, એક ઘડી તો પ્રભુની કહાડો,	
પાપ તણા બહુ ચઢીઆ પહાડો; અક્ષય હોય તો હૃદય ઉઘાડો;	
મોટા ભાઈ મોટાં બાઈ, હરામનું શું બેઠાં બાઈ.	આવો. ૧

ગર્ભતું કંઈ પ્રભુએ કાપ્યું, એજ પ્રભુએ જગ સુખ આપ્યું;
તેતું કેમ ન ચુકવો દાપુ, સુતર પીશ વાંકો રહી બાપુ;
માટે ભજન કરી લે આજ, લોકડીઆની મેલી લાજ,
સુનંપાદેહતું એ છે કાજ, આનંદરામની ઉતરે દાઝ.

આવો. ૨

પદ ૩ જી.

સ્વામી સ્વામી સેવક શરણે લ્યો સ્વામી;
નામી નામી બળીઆવર છો બહુ નામી.
અધમ ઓધારણુ, ભકતો તારણુ, દુષ્ટ વિદારણુ કષ્ટ નિવારણુ,
નારાયણુ લેજ્યો પારાયણુ, શબ્દ ઉચારણુ સુખ મહા કારણુ;
દીન દયાળ જગ પ્રતિપાળ, મુકાવો પ્રભુ માયાજળ.
રહાય કરો ઓ સરજનહાર, ઉતારો ભવ સિંધુ પાર,
થાક્યો ધરી ઝાઝા અવતાર હવે ધરો પ્રભુ માયા પાર.
જન્મ મરણથી તારો નાથ, પામર જનનો પકડો હાથ;
અખંડ સુખતું આપો ધામ, અરજ કરે છે આનંદરામ.

સ્વામી. ટેક.

સ્વામી. ૧

સ્વામી. ૨

પદ ૪ થુ.

દેખો દેખો કોઈ નાથ નિરંજન દેખો,
ચેખો ચેખો પદ પુરણાનંદનું ચેખો.
અદ્વૈત અજર અમર અવિનાશી, અગમ નિગમ અખંડ ધરવાશી,
સર્વોત્તમ એ સ્વયં પ્રકાશી, મુમુક્ષુ જન તે લ્યો ઉપાશી,
ઘોઢો ચિત્ત, કરવા પ્રિત, આતમ તારણ તુરીઆતિત.
મોક્ષ તણા ધામી, બહુ નામી; સનાતન સિદ્ધ સાચા સ્વામી,
નહિ કંઈ ખામી લ્યો એ પામી, આત્માના એ અંતરયામિ;
માયા પાર બાવન બહાર, એ માટે ઝાળખો ઝામકાર,
ગ્રહણ કરો શુદ્ધ જ્ઞાનાકાર, આનંદરામ તણા આધાર.

દેખો. ટેક.

દેખો. ૧

દેખો. ૨

ધુન્ય ૧ લી.

જય જય રામકૃષ્ણ ગોવિંદ, જય જય રામકૃષ્ણ ગોવિંદ. ટેક.
વનમાળી વંદ્રાવનચંદ્ર; જય જય, સુંદર શાંમળીઆ સુખ કંદ. જયજય. ૧
મોહન માધવ શ્રીમુકંદ, જય જય; ફેડો માયાનો આ ફંદ. જયજય. ૨
ટાળો મતી હમારી મંદ, જય જય; સઘળા છોડાવો કુછંદ. જયજય. ૩
વંદે મોક્ષ મારગી વૃંદ, જય જય; આનંદરામ તણા આનંદ. જયજય. ૪

ધુન્ય ૨ છ.

જય જય હરે કૃષ્ણ ગોપાળ, જય જય; હરે કૃષ્ણ ગોપાળ. ટેક.
 દામોદર છો દીન દયાળ, જય જય; પ્રાણી માત્ર તણા પ્રતિપાળ. જયજય. ૧
 પ્રભુ કંસ તણા છો કાળ, જય જય; કૃષ્ણાનિધી કૃષ્ણ કૃપાળ. જયજય. ૨
 હમારી ટાળો જગજાનળ, જય જય; સેવક જનની દ્યો સંભાળ. જયજય. ૩
 વંદે મોક્ષ મારગી આળ, જય જય; આનંદરામ તણા રખવાળ. જયજય. ૪

ધુન્ય ૩ છ.

ભાવે ભજન કરી દ્યો ભાઈ; ભાવે ભજન કરી દ્યો ભાઈ. ટેક.
 મળીઓ મનુષા દેહ અવતાર, ભાવે; ઊતરવા ભવસિંધુ પાર. ભાવે. ૧
 નરતન રૂપી મળીયુ નાવ, ભાવે; એથી લાખેણો દ્યો લેહાવ. ભાવે. ૨
 જેથી જન્મ મરણ દુઃખ જાય, ભાવે; તેથી જીવની મુક્તિ થાય. ભાવે. ૩
 જેમાં અખંડ સુખની એશ, ભાવે; આનંદરામ કરે હંમેશ. ભાવે. ૪

ધુન્ય ૪ થી.

ભક્તિ કરવી શિર સાટે; ભક્તિ કરવી શિર સાટે. ટેક.
 કદી દાણુ આવે દુઃખ, ભક્તિ; છે એ છેવટમાં છુટું સુખ. ભક્તિ. ૧
 નિંદા ભલે કરે સૌ લોક, ભક્તિ; તેનો ધારવો નહિ મન શોક. ભક્તિ. ૨
 ઘરનાં ભલે કરે કકળાટ, ભક્તિ; ઉરમાં ધરવો નહિ ઉચાટ. ભક્તિ. ૩
 માંથે ભલે ને આવે મ્હોત, ભક્તિ; આનંદરામ બને કેમ પહોત. ભક્તિ. ૪

ધુન્ય ૫ મી.

રટવા રામ રામ રામને રામ, રટવા રામ રામને રામ. ટેક.
 દેતું નારાયણુ નામ, રટવા; સદાય સમરો સુંદરિ સ્યામ. રટવા. ૧
 હરતાં ફરતાં દામોદામ, રટવા; ઘરનું પરનું કરતાં કામ. રટવા. ૨
 જાતાં ગામ અને પરગામ, રટવા; રળવા જાતાં રૂડા દામ. રટવા. ૩
 કમર કસીને રાખો હામ, રટવા; આનંદરામ તજે નહિ માંમ. રટવા. ૪

ધુન્ય ૬ ઠી.

નારાયણુ પરમાત્મા પુરણુ બ્રહ્મ હરે;
 પારાયણુ કર આત્મા તો સંસાર તરે. નારાયણુ. ટેક.
 એ વીણુ કોટી કલ્પે કારજ નહિ સરે;
 લક્ષ ન રાખે તો ચોરાશી લક્ષ ફરે. નારાયણુ. ૧
 ખલક થકીએ અલખ નિરંજન નાથ ઠરે;
 બાવન બહાર બીરાજે બાપા એજ ખરે. નારાયણુ. ૨

તે ને ભજતાં દુનિઆથી તું શિદ્ધ કરે,
આનંદરામ હમેશાં જેતું ધ્યાન ધરે.

નારાયણ. ૩

પદ ૧ બું.

મુળપદ વિશ્વના સ્વામી-એ રાગ.

સાથે મેં સંગ તમારો કીધો,	ગુરુવર ગુણવંત્તા;	
સેવક બાણીને શરણે લીધો;	છો બહુ બળવંત્તા.	ટેક.
હું અંધની ઉઘાડી આંખો,	ગુરુવર. પક્ષિના જેવી આપી પાંખો.	છા. ૧
હું દર્દિ ને દયા તમે આપી,	ગુરુવર. દુષ્ટ ભવ દરદ નાંખ્યુ કાપી.	છા. ૨
હું તો અપંગને પગ દીધા,	ગુરુવર. ચાલ્યો હાવે હું રસ્તે સીધા.	છા. ૩
એ તો ઉપકાર ભુલુ કેમ હાવે,	ગુરુવર. બેસાડ્યો ભવસિંધુમાં નાવે.	છા. ૪
ન્હોતુ ઘીકું તેમને દેખાડ્યું,	ગુરુવર. પુરૂ પરમ પદ પેખાડ્યું.	છા. ૫
માંની લેજો મમ મનની સેવા,	ગુરુવર. દયા કરજો દેવાધી દેવા.	છા. ૬
પાંમર જનને તમે પલટાવ્યો,	ગુરુવર. આનંદરામ કરી આગળાવ્યો.	છા. ૭

પદ ૨ બું.

વિપરીત વિશ્વંભર તમારી માયા,	અકળાયો એથી;	
જાલી લીધો મને જગ રાયા.	છોડાવો તેથી.	ટેક.
અવળી બુદ્ધિ અતીશે આલે,	અં ચિત્ત માડૂ તેના કહ્યામાં ચાલે.	છા. ૧
મરકટ રૂપ કરી નાંખ્યુ મન માડૂ,	અં મમ કબજે રહેતુ નથી બીચાડૂં.	છા. ૨
હંકારને ઉનમત કરે છે તે તો,	અં મારા કબજામાં તે નથી રહેતો.	છા. ૩
તમ માયા માડૂ બહુ બગાડે,	અં મુજને દોરે છે રસ્તે આડે.	છા. ૪
મોટા મોટા મુનીવરો ફસાયા,	અં જેમાં ડુબી ગયા બહુ ડાહ્યા.	છા. ૫
તપસી સરખા પણ પડીઆ લપસી,	અં એવો લીધો છે મુજને ચપસી.	છા. ૬
એણે દેખાડ્યો આ ભવ દરીઆ,	અં બુદ્ધ્યો તે સંગ બુંડોનો કરીઆ.	છા. ૭
માયા સંગ રહેવા નથી મમ મરણ,	અં એ છે આનંદરામની અરણ.	છા. ૮

પદ ૩ બું.

ગુરુગમથી પુરો પ્રાણાયમ આમ્યો,	આગળખ્યા અવિનાશી;	
ત્યારે પામર હું દર્શન પામ્યો,	પરમપદ વાશી.	ટેક.
જ્ઞાનો તેજો મય સુરતિ લાળી,	આગળ. બિરાજ્યા શુભ પદ્માસન વાળી.	પરમ. ૧
મુખડુ મંદહાસ્ય અતિ મલકાતુ,	આગળ. દેખી મન મહાડૂ ત્રસ ન થાતુ.	પરમ. ૨
એવી મમ લાગી સ્વરૂપમાં સુરતા,	આગળ. મળવા આતમ કરે આતુરતા.	પરમ. ૩
દ્રગ અનહદ દીકાં અમી ભરેલાં,	આગળ. મનહર સુરતી મમ મન હરેલાં.	પરમ. ૪
તમ સાથે મેળવી દ્યો મમ આત્મા,	આગળ. આનંદપદ આપો આ! પરમાત્મા.	પરમ. ૫

પદ ૪ થું.

પુરણ પ્રદા પરમ પદવાસી, ટાળો મમ તાપો;
 અખંડાનંદ અલકે અવિનાશી, અચળ પદ આપો. ટેક.
 પાપી પુરો હું પામર પ્રાણી, ટાળો. લીધો મહિમા મે આપનો બાણી. અ. ૧
 અકળાયો ધરી અતી અવતારો, ટાળો. પકડયો મેં તેથી પંથ તમારો. અ. ૨
 હુનીઆ હુઃખનો દરીઓ દીસે, ટાળો. આધી બ્યાધી ઉપાધી અતીશે. અ. ૩
 ભુંડા ભવાબ્ધીમાં બહુ ભટકયો, ટાળો. તેથી હું આપ ચરણમાં અટકયો. અ. ૪
 બિત્યામાં રહ્યું નથી કંઈ બાકી, ટાળો. તુરીયાતીત રહ્યો તમોને તાકી. અ. ૫
 ભુંડી ભવબ્રમણાની આ બ્રાન્તિ, ટાળો. સરવેશ્વર માગ્યું સદાની શાન્તિ. અ. ૬
 માયાતિત કરો એટલી મરણ, ટાળો. સુણો આ આનંદરામની અરણ. અ. ૭

પદ ૧ હું.

ભોજન લીજે લાલ હો અલબેલા—એ રાગ.

જમવા આવો આજ, હો જગ સ્વામી;	
પ્રસાદ પાવો આજ, હો જગ સ્વામી.	જમવા. ટેક.
મુમુક્ષુ પીરસે ભોજન થાળીએ,	
જમને સંભાળી આજ, હો જગ સ્વામી.	જમવા. ૧
લક્ષણરૂપી છે લાવશીને લાડુએ;	
ભુકતે જમાડુ આજ, હો જગ સ્વામી.	જમવા. ૨
મનડારૂપી મુરખોને મેવોએ;	
થોડો થોડો લેવો આજ, હો જગ સ્વામી.	જમવા. ૩
બુદ્ધિરૂપી શિખંડ બાસુદીપુરી સારીએ	
દુધપાક ઘારી આજ, હો જગ સ્વામી.	જમવા. ૪
ચિત્તરૂપી ચુરમુને ચેટલી જીણીએ;	
રસ ભર્યો છીણી આજ, હો જગ સ્વામી	જમવા. ૫
હંકાર રૂપી છે જોરમુને ઇંદડાંએ;	
રૂઠાં કર્યોં વડાં આજ, હો જગ સ્વામી.	જમવા. ૬
શમણરૂપી કળિ કણસાધને સેવોએ;	
મોઘો જમો મેવો આજ, હો જગ સ્વામી.	જમવા. ૭
વિષયરૂપી પાપડને પુરણ પોળી એ;	
જમો ઘીમાં બોળી આજ, હો જગ સ્વામી.	જમવા. ૮
વૃત્તિ રૂપી વંત્યાક શાકને વડીઓ એ;	
પીરસી પાપડીઓ આજ, હો જગ સ્વામી.	જમવા. ૯
ધરણરૂપી ચટણી ચટાકા અથાણાંએ;	
જમી સુખ માણાં આજ, હો જગ સ્વામી.	જમવા. ૧૦

ભાવરૂપી ભીંડાને બાજુમાં બાજુએ;		
તે તો તાજ તાજ આજ, હો જગ સ્વામી.	જમવા.	૧૧
હીલરૂપી છુટી ફાળ ભાત કઢી લેજો;		
ચયતુ કેલું કહેજો આજ, હો જગ સ્વામી.	જમવા.	૧૨
શાન્તિને સંતોષરૂપી જળ ભરીએજો;		
આચમન કરીએ આજ, હો જગ સ્વામી.	જમવા.	૧૩
પ્રેમરૂપી મુખવાસ પાનને સુપારીએ;		
એલચી વરીઆળી આજ, હો જગ સ્વામી.	જમવા.	૧૪
આપે છે આનંદરામ શિર સાટેજો;		
મોક્ષ થવા માટે આજ, હો જગ સ્વામી.	જમવા.	૧૫

આરતી.

જય જ્યે જય જ્યે જય અંતર્યામિ, પ્રભુ જય અંતર્યામી,	
સરવેશ્વર સમિયદધન, જ્ઞાન સ્વરૂપ સ્વામી.	જય જ્યે જય જ્યે. ટેક.
અખંડ અદ્વૈત આપ, અકરતા આદી, પ્રભુ અકરતા આદી,	
નિરાકાર નિરંજન, ન્યારા નિરોપાધી.	જય જ્યે જય જ્યે. ૧
નિષ્કલંક નિર્લેપ, નિર્મળ નિર અવ્યય, પ્રભુ નિર્મળ નિર અવ્યય,	
નિરાકૃત બહુનામિ, નિશ્ચળ નિરશંશય.	જય જ્યે જય જ્યે. ૨
અચળેશ્વર અવ્યકત, અદ્વૈત અવિનાશી. પ્રભુ અદ્વૈત અવિનાશી,	
વિમળેશ્વર વિશ્વોત્તમ, પુરણપદવાશી.	જય જ્યે જય જ્યે. ૩
તુરિયાતિત તેજોમય, સદગુણ જ્ઞાનાકાર, પ્રભુ સદગુણ જ્ઞાનાકાર,	
માયાળી પર પોતે, વિશ્વના વિશ્વાધાર.	જય જ્યે જય જ્યે. ૪
પરમાનંદ પરીબ્રહ્મ, પ્યારા પરમાત્મા, પ્રભુ પ્યારા પરમાત્મા,	
પુરૂષોત્તમ પરમેશ્વર, તારો મમ આત્મા.	જય જ્યે જય જ્યે. ૫
મુળ પદ મોક્ષ સ્વરૂપ, ધ્યાન અમે ધરીએ, પ્રભુ ધ્યાન અમે ધરીએ,	
આનંદ મંડળ સાથે આરતી નિત્ય કરીએ.	જય જ્યે જય જ્યે. ૬

પદ ૧ લું.

પ્રિયતમ પ્રભુ નમીએ આપને—એ રાગ.

પરીબ્રહ્મ પ્રભુ આપ દયાળ છે, કરુણાનિધી બાપ કૃપાળ છે.	પરી. ટેક.
અધમ ઓધારણ બકતો તારણ, જગ જનના પ્રતિપાળ છે.	પરી. ૧
દુષ્ટ વિદારણ કષ્ટ નિવારણ, જ્ઞાનોમય વિશાળ છે.	પરી. ૨
અંતર્યામી સદૃચિદ સ્વામી, કાળ તણા પણ કાળ છે..	પરી. ૩
પુણ્યોનંદ પરમપદ વાસી, આનંદના રખવાળ છે.	પરી. ૪

પદ ૨ જી.

નમો નમો નિરંજન નાથને, શાષ્ટાંગ કરે જોડી હાથને.
 મોક્ષમાર્ગ મંડળજન સૌ, છોડશે નહિ સંગાથને.
 સાયુજ્ય સુકિત સાધે બરોબર, તબે માયાના કાથને.
 તુરિયાતિતથી તાર લગાવે, પીયે પુરણ જ્ઞાન કવાથને.
 મહામંત્રથી મહાપદ માણે, દહાવે દયો એ સાથને.
 આનંદરામ અભયપદ પામ્યે, ભીડે એવી બાથને.

નમો. ટેક.

નમો. ૧

નમો. ૨

નમો. ૩

નમો. ૪

નમો. ૫

પદ ૧ છું

સમરે સૌ ગણપતી એ રાગ.

છેવટના રામ રામ, કરૂં હરીજનોને પ્રણામ.
 અખંડ પદ અનુભવામાં આણું, જગદિત કારણ તે દરસાણું;
 જેથી મળે મોક્ષ ધામ, કરૂં હરીજનોને પ્રણામ.
 મહેર કરી મુળ બ્રહ્મ મહારાજે, પુસ્તક પુણે થયું મમ આજે;
 તત્ત્વ તેમાં છે તમામ, કરૂં હરીજનોને પ્રણામ.
 પંડ્યા કુળ પ્રગટ જ્ઞાતે ધ્વીજ, દયારામ સુત મગનલાલ નિજ;
 ઉર્ફે આનંદ નામ, કરૂં હરીજનોને પ્રણામ.
 રૂકા રાજનગર કિલ્લામાં, કાપડીવાડ રાયપુર જીલ્લામાં;
 મહારાજશ્રીનો મુકામ, કરૂં હરીજનોને પ્રણામ.
 આતમ તન બંધન તોડાણું, જઠરા જન્મ મરણ છોડાણું;
 ગુરૂ મળ્યા ગુણ ગ્રામ, કરૂં હરીજનોને પ્રણામ.
 તેડાવે કોઈ ત્યાં પગ ધરવો, પ્રભુ પ્રિત્યર્થે ઉપદેશ કરવો;
 લેવા દેવા નથી દામ, કરૂં હરીજનોને પ્રણામ.
 અંતરની આશીશ સૌ જનને, જ્ઞાનથી મંજન કરજો મનને;
 મેળવવા મુળ શ્યામ, કરૂં હરીજનોને પ્રણામ.

છેવટના. ટેક.

છેવટના. ૧

છેવટના. ૨

છેવટના. ૩

છેવટના. ૪

છેવટના. ૫

છેવટના. ૬

છેવટના. ૭

હરિગીત—નિજ ગામ કાજે ત્યાગ કરવું, કુળને પાએ પડી;
 વળી દેશ અર્થે તર્ત તજવું, ગામ રાજ્યને તે ઘડી;
 તેમ વિશ્વ માટે જરૂર તજવો, દેશની કરી આખડી;
 એમ આત્મ અર્થે વિશ્વને, તજવું સદા જ્ઞાને ચઢી.

૧

ૐ અખંડા

નંદકી જે.

